

Giới thiệu Vợ Mới Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!

Chắc có lẽ mọi người đã quá quen thuộc với mô típ tổng tài bá đạo cầm thú phúc hắc nhưng nam chính trong câu chuyện này cũng là tổng tài nhưng lại có tính cách tiểu bạch thảo mà nữ chính lại có tính cách mạnh mẽ.

Do vô tình mà Vân Thủy Dạng Bị người khác ám hại, cô đã xảy ra tình một đêm với tổng tài phúc hắc, còn làm anh bị bắn.

Còn chưa kịp thấy rõ Tổng tài phúc hắc là tiểu thịt tươi hay là lão thịt khô thì tên cầm thú này đã bỏ trốn mất dạng!

Ăn sạch người khác rồi muốn chuồn! Không có cửa đâu! Vân Thủy Dạng này thề... cô sẽ cưỡng bức tên cầm thú kia!

Năm năm sau, Vân Thủy Dạng mang theo một đôi trai gái phúc hắc xinh đẹp đáng yêu về, cái tên cầm thú bỏ trốn mất dạng ngày đó lại xuất hiện!

Thì ra anh là kim chủ lớn nhất Thượng Hải, một tay che trời, nắm giữ rất nhiều mạng người trong tay, tính cách quái gở, lạnh lùng kiêu ngạo không có tính người, người đời nói rằng anh bị bệnh tự kỷ, ba năm không hề nói một câu.

Mặc kệ tên cầm thú này là thứ gì, tóm lại, Vân Thủy Dạng vẫn muốn trả thù, thời thế Thượng Hải thay đổi rồi..

"Nói, vì làm thiếu phu nhân nhà họ Cận, cô đã tính toán bao lâu?" Anh vuốt cằm lạnh lùng chất vấn.

"Từ lúc anh nguyện ý gieo hạt giống trời đi!"

"Vân Thủy Dạng, tôi sẽ làm cô phải trả giá!"

"Cận tiên sinh, mời ngài làm rõ trước, là ai tính toán ai!"

Trích đoạn:

Vào một buổi tối không trăng không sao, ông chồng quốc dân áp đảo Vân Thủy Dạng:

"Ừm... Nghe nói cô mang tôi đi bán?"

"Ha ha ha... Không thể nào!" Chẳng qua là cô muốn kiếm một ít tiền thôi.

"..."

(Chuyện của bảo bảo): "Oh no, tổng giám đốc bá đạo giống y như đúc, ai mới là ba của chúng ta?"

"Ngốc, đương nhiên người nào giống chúng ta nhất thì người đó chính là ba của chúng ta!"

"Chị làm chị, cứ nghe chị."

"Anh làm anh, cứ nghe anh."

"Thủy Thủy, bạn gái lớp con nói đồng phục của con thơm quá."

"Đương nhiên là thơm, mẹ con dùng nước xả đồ đồ đó."

"Con nói cho bạn ấy biết, con xịt nước hoa."

"..."

"Thủy Thủy, con rất đau buồn, vì con quá đẹp trai, quá ưu nhã, nên các bạn nữ trong lớp đều muốn làm bạn gái của con, con phải làm sao bây giờ?"

Trong nháy mắt một đám quạ đen bay qua đỉnh đầu của Vân Thủy Dạng, trong lòng cô chửi mắng tên nào có gen mạnh như vậy?!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Lạnh lùng không ai bằng

Tình cảm ba năm, không nghĩ tới sẽ bị phản bội như vậy, trong lòng Vân Thủy Dạng rất khó chịu.

Nước mắt chậm rãi rơi xuống.

Đôi mắt tràn đầy đau khổ và uất ức... Cùng với tổn thương không thể tiếp nhận được!

Ý của Âu Lập Dương là cô là người làm sai!

Anh phản bội tình cảm của cô, bảo rằng lên giường với phụ nữ khác là vì cô không cho anh ngủ!

Nếu không phải đại tiểu thư nhà họ Lam khí thế hùng hổ tại phòng nghỉ của cô đâu bảo cô cắt đi, thì cơ bản cô không biết Âu Lập Dương này là tên cần bả khốn nạn!

Tất cả đều kết thúc, không cần đám cưới này nữa.

Nước mắt đọng đầy trong đôi mắt, giống như dây chuyền trên châu bị đứt, rơi xuống từng hạt.

Cô nâng váy cưới chạy về phía trước, cơ bản không chú ý nhìn đường.

Ngay khi cô băng qua đường, đột nhiên, một tiếng còi chói tai vang lên.

Vân Thủy Dạng đang đau lòng, tâm tình cũng bị ảnh hưởng, nên phản ứng cũng chậm hơn so với bình thường.

Chờ cô định thần lại, quay đầu nhìn, thì đã thấy một chiếc xe Lamborghini màu trắng sắp đụng vào cô.

Vân Thủy Dạng vội vã muốn tránh né, nhưng mà, cô không cẩn thận đạp vào mép váy cưới, nhất thời cả người liền ngã nhào xuống đất.

Trong lòng căng thẳng, Vân Thủy Dạng nghĩ mình sẽ bị xe đụng, nhưng không ngờ một giây sau, chiếc xe màu trắng dừng lại ngay trước mặt cô, không sai lệch một ly.

Trong cơn hoảng sợ, Vân Thủy Dạng ngược mắt nhìn, mũi xe vừa vịn chạm vào đầu cô.

Nếu thêm chút nữa, khẳng định cô sẽ bị đụng bay mấy mét.

Thật nguy hiểm! Sắc mặt Vân Thủy Dạng trắng bệch, thở hổn hển.

Cũng vì quá hoảng sợ mà đã ngừng khóc!

Mở to hai mắt, cô nhìn người đàn ông lái xe.

Sao cô lại cảm thấy trên trán anh ta mang theo một chút âm u.

Nhưng kỳ lạ là, hoàn toàn không ảnh hưởng đến sự hấp dẫn kinh người của anh ta!

Người này lạnh lùng lạ thường... Giống như một núi băng!

Lạnh đến đáng sợ, như không có cách nào sưởi ấm!

Lúc bọn họ đối mặt, khuôn mặt tuấn tú của anh cũng không có bất kỳ cảm xúc gì, ngay cả đôi mắt thâm thúy kia cũng chưa từng chớp một cái.

Sao người đàn ông này có thể lạnh lùng đến như thế?

Xuýt chút nữa cô bị anh ta đâm phải, vậy mà anh ta không hề có ý xuống xe quan tâm hỏi han cô một chút?

Người đàn ông khẽ mím đôi môi mỏng gợi cảm, môi mỏng cũng thâm trầm, lạnh lẽo!

Người đàn ông lạnh lùng khó gần như vậy, lại không phải dạng xấu xí gì, mà ngược lại cực kỳ đẹp trai, cực ngầu!

Nhìn dáng vẻ của anh ta, hệt như một pho tượng hoàn mỹ, đáng tiếc khuôn mặt tuấn tú kia quá thâm trầm, toàn thân chỉ tản ra khí tức lạnh lẽo.

Lúc đầu Vân Thủy Dạng không ghét anh, cô bị anh hù dọa. Bản thân bị té nằm trên mặt đất, vậy mà anh cũng không xuống xe hỏi tình hình của cô chút, vì điểm này, mà cô rất hoài nghi nhân phẩm của người lái xe này, cô xem thường anh ta!

~~~~~

Hạ Hương Trừng đuổi theo Vân Thủy Dạng từ giáo đường đến đây, nhìn thấy hiện trường thì bị dọa xém bay tìm ra ngoài.

Hai chân cô như nhũn ra, đứng yên tại chỗ chẳng khác nào pho tượng.

Đôi mắt trừng lớn, giống như sọc đến mức hồn bay phách lạc!

Mười mấy giây sau, Hạ Hương Trừng mới phản ứng lại, cô tranh thủ chạy đến nhìn Vân Thủy Dạng.

"Thủy Thủy, không sao chứ? Có bị đụng vào đâu không?"

Ngay khi Hạ Hương Trừng hỏi thăm, người đàn ông lạnh lùng này cũng di chuyển xe.

Đào tay lái, bánh xe của chiếc Lamborghini màu trắng cũng vòng theo.

Vòng qua Vân Thủy Dạng và Hạ Hương Trừng, chiếc xe liền chạy mất dạng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Anh ta là Cận Kỳ Ngôn!

"Sao người đàn ông kia lại không có giáo dục như vậy? Xem chút đụng vào người ta vậy mà chẳng thèm quan tâm, cũng không xin lỗi một tiếng. Lần sau đừng để mình thấy anh ta, nếu không sẽ cho anh ta đẹp mặt."

Giọng nói của Vân Thủy Dạng vẫn còn nghẹn ngào, tức giận mắng.

Vừa bị phản bội vừa xuất chút bị xe đụng, có ai xui xẻo bằng cô không? Cô rất muốn khóc!

"Thủy Thủy, cậu có bị gì không?" Hạ Hương Trừng lo lắng hỏi, đồng thời đỡ Vân Thủy Dạng đứng lên.

"Không sao, chỉ bị ngã thôi. Nếu không phải tên lạnh lùng kia thắng kịp, thì chắc chắn mình bị đụng bay rồi. Trong một ngày mà gặp phải hai tên khốn, sao mình lại xui xẻo như vậy chứ!"

Âu Lập Dương lừa cô, ngay cả người đàn ông xa lạ cũng bắt nạt cô, ô ô ô... Vân Thủy Dạng khóc lên, trong lòng vô cùng khổ sở!

"Thủy Thủy, cậu không biết người đàn ông đó sao? Nhà anh ta rất có tiền, anh ta chính là Cận Kỳ Ngôn! Bây giờ là cơ trưởng của hãng hàng không lớn nhất, làm tất cả phụ nữ mê mẩn đến choáng váng đầu óc. Có không ít cô gái vì muốn gặp anh ta một lần, mà không tiếc điều tra lịch bay của anh ta. Anh ta bay đi đâu, họ liền bay theo đó!"

Cũng kệ Vân Thủy Dạng có thích nghe hay không, Hạ Hương Trừng vẫn tiếp tục nói: "Bề ngoài đẹp trai của anh ta có thể so sánh với các ngôi sao hot trên truyền hình, đặc biệt là đôi mắt sắc bén như chim ưng đó, bất kỳ lúc nào cũng có thể tản ra vô số dòng điện, làm người đối diện ngây ngất. Còn đôi môi khiêu gợi kia, giống như muốn mê hoặc mọi người đến hôn."

Vân Thủy Dạng lắc đầu, cô hoàn toàn không cảm thấy người đàn ông gọi là Cận Kỳ Ngôn kia có gì tốt, cô chỉ nhìn thấy đáng về hoa si của Hạ Hương Trừng.

Bây giờ cô bị phản bội, cô chỉ muốn khóc, Hạ Hương Trừng không an ủi cô thì thôi, còn hung hăng tăng bốc tên khốn kiếp kia, chẳng khác nào chém cô thêm một đao, càng làm cô khó chịu hơn.

"Oa oa oa.... Đàn ông không có ai là tốt cả! Ô ô ô... Không nên tin tưởng đàn ông nữa! Bọn họ đều là tên khốn!"

Nhận ra bản thân nói không đúng thời điểm, Hạ Hương Trừng liền tranh thủ đỡ Vân Thủy Dạng vài câu.

"Chỉ có tên Âu Lập Dương là khốn nạn thôi, Thủy Thủy, còn có rất nhiều đàn ông tốt, nhất định cậu sẽ gặp được."

Vân Thủy Dạng không nói gì, cô càng khóc càng đau lòng!

~~~~~

Chuyện hủy bỏ tiệc cưới do đích thân cha xử lý, Vân Thủy Dạng vừa về đến nhà, lập tức đóng gói tất cả sính lễ của Âu Lập Dương lại, chuẩn bị trả cho anh ta.

Tất cả đều đã kết thúc, cô muốn ném sạch sẽ!

Giới hạn của cô chính là không thể nào chịu được phản bội!

~~~~~

Đêm, yên tĩnh đến mức làm người ta ngạt thở----

Vân Thủy Dạng muốn bình tĩnh lại, nhưng cho dù làm cách gì, cô cũng không thể bình tĩnh được.

Đã hơn mười giờ, cô đi quán bar.

Khỏi thuốc lợn lờ, ngồi ở quầy bar, Vân Thủy Dạng hăng hái uống bia.

Không cần ly, cô tu luôn cả chai.

Mượn rượu giải sầu, cô chỉ muốn bản thân có thể quên đi mọi chuyện.

Về sau, tuyệt đối không nhớ đến tên Âu Lập Dương kia nữa.

Ừm... Cô muốn quên sạch anh ta, không muốn liên quan gì đến anh ta hết.

Về sau đừng để cô gặp lại, nếu không cô sẽ cho anh ta bầm mặt!

~~~~~

Gần 12 giờ đêm, quán bar vẫn náo nhiệt như cũ.

Đột nhiên một người đàn ông cao lớn đẹp trai đi vào.

Đôi mắt sắc bén như ưng nhìn xung quanh một vòng, chắc là đang tìm người.

Vân Thủy Dạng đứng lên muốn đến sân khiêu vũ, vì uống 8 chai bia mà cơ thể lung lay loạng choạng.

Không biết chuyện gì xảy ra, khi đến gần người đàn ông kia, đột nhiên cả người cô nghiêng về phía trước, thân thể lao về phía người đối diện.

Trong tay cô còn cầm một chai bia, bởi vì đột nhiên cơ thể như bị ai đẩy, theo quán tính cô liền đập vào người đàn ông kia.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Tiếp xúc thân mật

Ai biết trong tình cảnh ngàn cân treo sợi tóc, một giây khi Vân Thủy Dạng lao đến đập chai bia vào người đàn ông kia, anh ta lại linh hoạt nghiêng người.

Trong nháy mắt khi người đàn ông kia tránh né, Vân Thủy Dạng chật vật lao về phía sàn nhà.

Cô và sàn tiếp xúc thân mật: "Đau quá!"

Cô bị ngã mà người đàn ông kia cũng không thèm đỡ cô một chút, làm hại cô đập đầu đau muốn chết.

Trong lòng Vân Thủy Dạng khê nguyên rủa một tiếng, sau đó giãy dụa đứng lên.

Cô trợn mắt giận giữ nhìn người đàn ông chỉ đỡ cái chai mà không đỡ cô kia.

Bởi vì ánh đèn trong quán bar quá mờ, cộng thêm ý thức bị rượu xâm nhập, nên Vân Thủy Dạng không thấy rõ mặt người này lắm.

Ừm... Tóm lại người này rất lạnh lùng, ánh sáng mờ mờ càng làm anh ta thêm lạnh lùng hơn!

Mặc kệ anh ta là ai, đối xử với một phụ nữ xinh đẹp như vậy, thì chính là không có phong độ, nhân phẩm càng không ra sao!

Cô muốn tranh luận với anh ta!

~~~~~

Cận Kỳ Ngôn hơi nhướng mày nhìn Vân Thủy Dạng, khuôn mặt tuần tú lạnh lùng của anh không có chút độ ấm nào.

Vân Thủy Dạng ngã xuống rồi lại bò lên, anh cũng không quan tâm cô có đau hay không.

Người như Cận Kỳ Ngôn anh, không lãng phí thời gian với phụ nữ!

Đề chai bia lên bàn, Cận Kỳ Ngôn muốn đi, anh đã thấy người anh muốn tìm.

Hại cô ngã sắp xuống còn không xin lỗi, người này thật không có giáo dưỡng, Vân Thủy Dạng rất tức giận.

Cô giữ chặt anh ta, không cho đi.

Bởi vì cô không đứng vững được, nên giắt khoát ôm chặt lấy anh.

Ợ một hơi rượu, Vân Thủy Dạng trừng mắt mắng: "Khốn kiếp, tôi đánh chết anh! Người đàn ông xấu xa, đều thích bắt cả hai tay, đều vô si cảm thú! Lăn trên giường với những người phụ nữ khác còn ra vẻ đáng thương, tôi khinh bỉ anh!"

"Tiểu thư, tôi không biết cô, xin cô tự trọng một chút!"

Bị một cô gái uống say ôm chặt, trong mắt Cận Kỳ Ngôn liền hiện lên một tia tức giận.

Đột nhiên cơ thể cứng đờ, trở nên máy móc, cái cằm càng kéo căng.

Lông mày nhíu chặt, sắc mặt trầm xuống, nếu Vân Thủy Dạng còn ý thức, khẳng định sẽ ngừng lại.

Nhưng bây giờ cô nửa tỉnh nửa mê, không chịu buông anh ta ra, ngón tay cô dùng sức đâm vào lồng ngực của Cận Kỳ Ngôn.

"Đồ cặn bã! Anh dám ngủ nhưng không dám nhận! Dám bắt nạt tôi, tôi đánh chết anh!"

Đôi mắt nheo lại, môi khẽ mím, thâm trầm, băng lãnh!

Không tha thứ cho cô gái gây sự trước mặt, Cận Kỳ Ngôn bắt lấy cánh tay của Vân Thủy Dạng, mạnh mẽ gỡ tay cô ra.

Sau khi bị Cận Kỳ Ngôn giật tay ra, cô liền ói.

Ói ngay vào người Cận Kỳ Ngôn!

Tức giận, Cận Kỳ Ngôn khẽ rửa một tiếng, trong chốc lát, mắt anh ta tràn đầy lửa giận.

Thấy tình hình như vậy, quản lý liền vội vã cầm khăn sạch đến lau vết bẩn trên người Cận thiếu gia.

Quý nhân này không thể đắc tội được!

"Âu Lập Dương, đồ khốn kiếp! Ha ha ha... Đáng đời anh!" Không để ý đến việc lau vết dơ trên môi, Vân Thủy Dạng nhìn Cận Kỳ Ngôn cười khúc khích.

Lửa giận cháy lên đến đỉnh điểm, Cận Kỳ Ngôn lạnh lùng nói với quản lý: "Ném cô gái này ra ngoài, đừng để tôi nhìn thấy cô ta nữa!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Anh tuấn hóa thân

"Anh dám ném tôi ra ngoài, tôi báo cảnh sát! Ừm.. Đề cảnh sát bắt đồ tòi như anh!"

Vân Thủy Dạng không phục, cô rất ngứa mắt với mấy tên đòi bại như vậy!

Quả thực không thể nói lý với phụ nữ uống say, Cận Kỳ Ngôn mặc kệ Vân Thủy Dạng, anh không muốn tốn thời gian với cô nữa.

"Quản lý, anh cứ theo lời tôi mà làm, mau xử lý cô ta sạch sẽ, đừng để cô ta xuất hiện trong phạm vi ánh mắt của tôi."

Vứt khăn mặt xuống, Cận Kỳ Ngôn nói.

"Này, anh không thể đi, anh còn phải xin lỗi tôi! Đồ tòi, tên khốn kiếp!"

Vân Thủy Dạng muốn đuổi theo, cô còn muốn mắng Cận Kỳ Ngôn nữa, nhưng quản lý đã kéo cô lại.

"Tiểu thư, cô đã uống say, tôi gọi xe giúp cô, cô ngoan ngoãn về nhà. Đừng làm loạn, một mình ở quán bar rất nguy hiểm."

"Tôi không có say, ai nói tôi say? Tôi còn có thể hát! Tôi có tiền mua rượu, không có uống chùa!"

Không nên nói lý với người uống say, quản lý cũng không nhiều lời với Vân Thủy Dạng nữa, kéo cô ra khỏi quán bar, đưa cô lên taxi.

~~~~~

"Có thể đi được chưa?" Cận Kỳ Ngôn tức giận nhìn Ôn Lương Dụ hỏi.

"Nhận hóa đơn rồi đi luôn. Này, anh ngủ với cô gái kia sao? Người ta còn mắng anh bắt cá hai tay, dám ngủ không dám nhận!" Ôn Lương Dụ nhìn Cận Kỳ Ngôn đầy ảm ý, nở nụ cười rất chi là vô lại.

"Tôi không có hứng thú với cô ta, sao có thể ngủ? Tôi cũng không phải cậu, cái gì mà chỉ cần là phụ nữ đều không ngại! Về sau đừng gọi tôi đến đón nữa, tự cậu về đi."

Cận Kỳ Ngôn lạnh lùng nói, liếc mắt nhìn Ôn Lương Dụ, sau đó đi thẳng ra cửa quán bar.

Nhún vai bất cần, Ôn Lương Dụ đi theo ra ngoài.

"Biết cái núi băng như anh không bao giờ động tới mấy người phụ nữ bình thường, đến chết cũng không thay đổi quan niệm! Có lẽ, bắt đầu từ người phụ nữ dám lao đến kia, cũng không tệ lắm!"

Cận Kỳ Ngôn liếc Ôn Lương Dụ, ra hiệu bảo anh cút.

"Được, em không nói anh nữa, em im miệng!" Ôn Lương Dụ thức thời không nói nữa.

Anh biết Cận Kỳ Ngôn lạnh lùng với mọi người như thế nào, nhất là phụ nữ!

~~~~~

Gần 7 giờ, Cận Kỳ Ngôn xuất hiện ở sân bay quốc tế Thượng Hải.

Đồng phục phẳng phiu, giày da bóng loáng, kính đen lóa mắt... Nhất cử nhất động của anh đều vô cùng đẹp.

Tay trái cầm mũ, tay phải xách túi hành lý nhỏ, sự xuất hiện của anh lập tức làm cả sân bay chấn động.

Trong biển người vô cùng đông đúc, Cận Kỳ Ngôn trở thành tiêu điểm dễ như trở bàn tay.

Phụ nữ nhìn anh, đôi mắt lập tức hiện ra hình trái tim, trái tim không kìm được đập thình thịch liên hồi vì vẻ ngoài tuấn lãng của anh.

Cơ trường Cận đẹp trai quá!

Kkông chỉ có hành khách, mà ngay cả các nữ tiếp viên cũng say mê anh, các cô đều ước rằng có thể bay cùng chuyến với anh.

"Cơ trưởng Cận, buổi sáng tốt lành!"

Nữ tiếp viên chào hỏi Cận Kỳ Ngôn, anh hơi gật đầu một cái, không nói một lời.

Nữ tiếp viên cùng chuyến bay đi sau lưng anh, hoa si nhìn bóng lưng của anh cũng ảm ý không nói thêm một lời, ý rằng anh càng đẹp trai tuấn lãng càng không có bạn bè.

~~~~~

7:10, Cận Kỳ Ngôn xuất hiện ở trung tâm điều khiển vận hành của hãng hàng không Hoa Vũ.

Cận Kỳ Ngôn đang định ký tên, thì đột nhiên giám đốc quản lý hành chính của Hoa Vũ xuất hiện.

"Cận tiên sinh, cậu bị hoãn bay, từ giờ trở đi, tiếp nhận điều tra nội bộ của Hoa Vũ."

Chương 5: Anh giải thích tấm hình này như thế nào?

"Hoãn bay? Điều tra? Chuyến bay hôm nay đã được sắp xếp từ ba ngày trước, trước 12h, tôi cũng chưa từng nhận được thông báo ngừng bay nào. Đột nhiên nói muốn điều tra, mời cho tôi một lời giải thích hợp lý."

Giọng nói của Cận Kỳ Ngôn lạnh như băng, khuôn mặt tuấn tú không có bất kỳ cảm xúc gì, đôi mắt sắc bén chăm chú nhìn vị giám đốc quản lý hành chính kia.

"Cơ trưởng Cận Kỳ Ngôn, đúng 7h chúng tôi có nhận được một bức thư nặc danh. Chỉ với tấm ảnh chụp trong thư, chúng tôi đã có thể tiến hành điều tra việc anh làm trái kỷ luật. Anh thân là một cơ trưởng lâu năm, chẳng lẽ anh không biết quy định 12 giờ đồng hồ trước khi bay thì không được uống rượu sao? Ngay cả rượu gạo hay súp đều không thể động vào, đây là quy định thông thường, thân là một cơ trưởng đứng đầu về tuân thủ kỷ luật, chẳng lẽ anh còn không hiểu sao."

Không sợ Cận Kỳ Ngôn chất vấn, cũng không nhìn đến thân phận thái tử của anh, giám đốc hành chính giải quyết việc chung, ông lấy ra một sấp ảnh cho Cận Kỳ Ngôn nhìn.

"12h đêm qua, anh vẫn còn ở quán bar phải không? Rõ ràng trong hình chụp anh đang cầm một chai rượu, bình rượu cũng chỉ còn có một nửa! Bây giờ mới hơn bảy giờ 15 phút sáng, cũng mới chỉ vèn vện qua 7 tiếng đồng hồ."

"Chúng tôi đã kiểm tra tấm hình rồi, không hề bị photoshop. Cơ trưởng Cận, chúng tôi chính thức tiến hành điều tra anh, mời anh phối hợp. Tôi đến đây để báo cho anh hoãn chuyến bay, lát nữa sẽ có người đến phụ trách thăm vấn anh."

"Việc này đã thông báo cho tổng giám đốc xử lý, chuyến bay của anh cũng đã điều một cơ trưởng khác thay thế, mời anh theo chúng tôi một chuyến. Cơ trưởng Cận Kỳ Ngôn, chuyện này vô cùng nghiêm trọng, hậu quả thế nào, chắc hẳn anh cũng biết, chúng tôi không muốn hậu quả xấu có thể xảy ra."

"Nếu anh không có lời giải thích hợp lý, nếu như xác minh được chính xác anh vi phạm kỷ luật, thì chúng tôi sẽ báo cáo với cục hàng không dân dụng, anh cũng có khả năng đối mặt với hình phạt treo bằng. Chờ lát nữa muốn nói gì, thì xin anh hãy suy nghĩ thận trọng rồi trả lời."

Nhìn bức ảnh trong tay giám đốc hành chính, Cận Kỳ Ngôn hơi nhíu mày.

Là chuyện xảy ra tối hôm qua, lúc anh đỡ chai rượu của cô gái đang lao vào mình kia, rất khéo, ảnh cũng chụp bắt được ngay lúc này.

Còn cô gái say khướt kia, không chụp chính diện. Nhìn như cô gái kia hoàn toàn không liên quan đến chai rượu này.

Cận Kỳ Ngôn vẫn lạnh lùng như cũ, làm người khác không nhìn ra anh có biểu tình gì khác thường, cũng không đoán được anh đang nghĩ gì.

Không do dự, anh nhàn nhạt mở miệng: "Được, tôi đi với các anh, tiến hành điều tra."

"Cơ trưởng Cận, mời!"

~~~~~

Phòng thẩm vấn, lạnh lùng nghiêm túc---

"Cơ trưởng Cận, mời anh thành thật trả lời, tối hôm qua 12 giờ anh xuất hiện ở quán bar, có uống rượu hay không? Anh giải thích tấm hình này như thế nào?"

Tổ trưởng tổ thẩm tra nghiêm túc nhìn chằm chằm Cận Kỳ Ngôn hỏi, không vì anh là thái tử mà phá lệ nương tay.

"Tôi qua 11 giờ 55 phút, tôi đến quán bar, tôi đi đón một người. Tôi không uống rượu, chai rượu này là của cô gái ngã sấp trước mặt tôi. Lúc đó, cô ta uống quá nhiều, đi lại bất ổn, không cẩn thận muốn đập chai rượu vào người tôi, tôi chỉ đỡ chai rượu để nó không va vào người tôi mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Động: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6: Dự mưu!

"Cơ trưởng Cận, có thể nói số điện thoại của cô gái kia cho chúng tôi biết không? Chúng tôi muốn cô ta chứng thực chuyện tối qua. Còn nữa, tối qua

anh đến quán bar tìm ai? Người đó có thể làm chứng cho anh không? Mời anh cẩn thận nhớ rõ chuyện hôm qua, chỉ có anh mới có thể chứng minh bản thân mình trong sạch. Nếu không, chúng tôi không giúp được anh."

"Thật xin lỗi, tôi không biết cô gái kia, tôi không có số điện thoại của cô ta! Tồi qua, tôi đến quán bar đón cơ trưởng Ôn Lương Dụ, tôi cũng không khẳng định được cậu ta có thấy tình hình lúc đó hay không." Giọng nói của Cận Kỳ Ngôn lạnh lùng, không có một chút độ ấm nào.

Anh cũng không ngại biện bất kỳ điều gì, anh thành thật trả lời.

Quán bar là nơi hỗn tạp, người ta chỉ lo uống rượu thưởng nhạc, làm gì có ai rảnh rỗi nhìn anh!?

Gặp một phụ nữ như vậy, đúng là như còn đang sống mà đã gặp quỷ!

Cô là người đầu tiên ôm anh như con bạch tuộc!

Cô còn vô ý ói lên người anh, bắn chết!

Tồi qua về đến nhà, anh ném thẳng bộ đồ kia vào thùng rác.

Khi nhìn thấy cô gái kia trên ảnh, Cận Kỳ Ngôn bắt giác ghét bỏ và xem thường.

Nếu như có thể, anh không hy vọng gặp lại cô gái kia!

Anh cũng không cần cô ta chứng minh trong sạch giúp anh.

"Cơ trưởng Cận, nếu như anh không tìm được cô gái kia chứng minh anh không uống rượu, thì anh sẽ gặp phiền phức lớn. Chúng tôi sẽ phái người đến quán bar liên hệ thử, tranh thủ thời gian điều tra rõ ràng, hi vọng có thể chứng minh tôi qua anh không uống rượu."

"Không phải còn chưa qua 12 tiếng sao? Tôi muốn thử máu!"

Sắc mặt tổ trưởng tổ thẩm tra có chút ngưng trọng, ông cũng nghe ý kiến của trợ thủ, trầm tư một chút.

"Còn chưa qua 12 tiếng, nếu như anh thật sự uống rượu, nhất định máu sẽ còn tích hóa thành phần của rượu cồn. Bây giờ tôi sẽ trình báo với tổng giám đốc, thử máu đúng là phương pháp tốt nhất. Cơ trưởng Cận, mời anh cẩn thận suy nghĩ chuyện hôm qua, tốt nhất là có thể tìm được người đến xác nhận rõ ràng."

Cận Kỳ Ngôn trầm mặc, anh ngồi yên, cực kỳ hoàn mỹ như một pho tượng.

Có người cố ý hãm hại anh, thì sao có thể tìm nhân chứng dễ dàng thế được!

Anh vừa đi quán bar thì lập tức xảy ra chuyện, tuyệt đối không phải trùng hợp, chắc chắn là có âm mưu từ trước!

~~~~~

Nghe nói Cận Kỳ Ngôn bị ngừng bay, còn phải tiếp nhận điều tra, Nhan Như Ngọc liền đánh thức con trai của mình.

"Nhanh, xảy ra chuyện lớn, mau theo mẹ đến nhà họ Cận."

"Mẹ, hôm nay là ngày nghỉ mà! Bỏ qua cho con đi, con không dậy nổi." Ôn Lương Dụ buồn ngủ, hiển nhiên là anh chưa ngủ đủ.

"Ôn Lương Dụ, lửa cháy đến môn rồi, con còn ngủ được sao? Chuyện này là con gây ra, nhanh đi xử lý, con hại Cận Kỳ Ngôn rồi."

Cái gì cái gì? Hình như là chuyện lớn thật sự!

Ôn Lương Dụ mở mắt, nhìn Nhan Như Ngọc: "Mẹ, anh Kỳ Ngôn bị làm sao? Đã xảy ra chuyện gì?"

"Mẹ nhận được tin, nói sáng nay Cận Kỳ Ngôn bị ngừng bay, còn bị đưa đi điều tra, có người tố cáo Kỳ Ngôn uống rượu trước khi bay. Tồi qua là Kỳ Ngôn đưa con về, không phải con gây họa thì là ai? Mau dậy theo mẹ đến Nhà họ Cận, chúng ta phải cứu Kỳ Ngôn, không thể để cho những người kia tùy ý giẫm đạp được!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Lôi cô gái kia ra

"Kỳ Ngôn uống rượu trong vòng 12h trước khi bay?! Rõ ràng là có người hãm hại anh ấy! Anh ấy là người tuân thủ quy định như vậy, con rất tin tưởng, dù trời có sập con cũng không tin anh ấy làm như vậy!"

Ôn Lương Dụ kinh ngạc, tuyệt đối là bị hãm hại rồi!

Tối qua, Cận Kỳ Ngôn vừa vào quán bar, anh đã thấy anh ấy rồi.

Ngoại trừ tiếp xúc với cô gái kia, căn bản Cận Kỳ Ngôn chưa từng tiếp xúc với người khác.

Anh rất khẳng định, hôm qua Kỳ Ngôn đi quán bar, tuyệt đối không say. Ngay cả ly rượu cũng chưa hề chạm vào!

Cô gái kia gây sự với Kỳ Ngôn, là vô tình hay cố ý?

Cô ấy là người của những kẻ kia?

Ôn Lương Dụ lập tức híp mắt lại, nhanh chóng rời giường.

"Mẹ cũng cảm thấy chuyện này không thể nào là sự thật. Mẹ đã gọi cho Tổng giám đốc, người ta nói có chứng cứ xác minh Kỳ Ngôn uống rượu. Trong hình, Kỳ Ngôn cầm chai rượu, hơn nữa chai rượu cũng chỉ còn một nửa. Ngoại trừ Kỳ Ngôn ở chính diện thì không còn ai khác."

"Nhất định là tên khốn kiếp kia làm! Chỉ còn hai tháng nữa là Jimmy về hưu, vị trí tổng giám đốc của Hoa Vũ để trống. Kỳ Ngôn là người có thực lực nhất để thay thế, anh ấy cũng quyết định muốn tranh cử vị trí tổng giám đốc của Hoa Vũ này."

Chắc chắn là có người hãm hại anh ta, để trước khi tranh cử bị scandal làm giảm hình ảnh, có người cố ý muốn dìm anh ta xuống. Con ủng hộ Kỳ Ngôn tranh cử, hơn nữa còn muốn anh ta thắng, tuyệt đối không thể ngồi chờ chết!"

"Đúng đúng, Kỳ Ngôn nhất định phải thắng, tuyệt đối không tiện nghi cho mấy người kia! Hồ không phát uy liên tưởng là mèo bệnh sao? Nhất định phải cho chúng nhìn một chút! Con trai, mẹ chờ con dưới lầu, con xuống nhanh lên."

Ôn Lương Dụ gật đầu, sắc mặt có chút ngưng trọng.

Chuyện này nhất định phải xử lý tốt, tuyệt đối không để cho những tên khốn kiếp kia được như ý!

~~~~~

Ôn Lương Dụ vừa xuống lầu, đột nhiên anh nhận được một cuộc gọi.

Anh bị triệu tập đến để điều tra.

"Mẹ, mẹ đi một mình đến Nhà họ Cận nhé, náo cho bọn họ gà chó không yên! Con đi hỗ trợ điều tra, thuận tiện nghĩ cách giúp Kỳ Ngôn."

"Con trai cô lên! Mẹ con sẽ không làm con thất vọng, gây rối là nghề của mẹ."

~~~~~

Trong phòng thẩm vấn, Ôn Lương Dụ thành thật trả lời.

Mặt khác, anh muốn nhân viên thẩm tra cho anh xem ảnh chụp.

"Bóng lưng trên tấm ảnh này chính là một cô gái, lúc ấy cô ta ngã sấp xuống, ngay trước mặt Kỳ Ngôn. Chúng tôi không biết cô ấy, cũng chưa từng gặp mặt. Tôi chắc chắn 100%, chính mắt tôi nhìn thấy, chai rượu của cô ấy đập vào người Kỳ Ngôn, chẳng qua Cận Kỳ Ngôn chỉ giơ tay tiếp chai rượu mà thôi. Tôi rất khẳng định, anh ấy đã đặt bình rượu xuống, không hề uống một giọt nào."

"Cơ trưởng Cận đã lấy máu xét nghiệm, anh ta có uống rượu hay không, thì chờ kết quả báo cáo là biết. Tốt nhất là có thể liên lạc được với cô gái trong tấm hình, hoặc là tìm được người trong quán bar chứng kiến cảnh lúc đó cũng được. Cho tới bây giờ, chúng tôi còn chưa tìm được ai trong quán bar chứng kiến chuyện này."

"Nhất định phải là cô gái kia?"

"Tốt nhất nên như vậy!"

Ôn Lương Dụ tức giận, thầm rủa một tiếng.

Đi đâu tìm cô gái này bây giờ?

Nói chuyện với nhân viên thẩm tra, Ôn Lương Dự đã chắc chắn bóng lưng trong tấm hình này chính là của một cô gái.

Rời khỏi phòng thẩm vấn, Ôn Lương Dự lập tức đăng hình lên Weibocủa mình, anh muốn nhờ cộng đồngWeibothần thông quảng đại giúp tìm ra danh tính của cô gái này.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Đại náo Nhà họ Cận

Hôm nay biệt thự mang phong cách Châu Âu của nhà họ Cận có khách không mời mà đến!

Đột nhiên bầu không khí trong phòng khách trở nên căng thẳng, còn có tiếng khóc truyền ra!

"Hu hu hu... Cận lão phu nhân, người nhất định phải cứu Kỳ Ngôn. Bây giờ có người hãm hại tiểu Kỳ, ngài không thể không quan, hu hu hu!"

Nói khóc là khóc, Nhan Như Ngọc lều mạt ra nước mắt, bà còn khóc đến thương tâm.

Không phải chỉ là diễn kịch thôi sao, bà vẫn còn trẻ, không hề thua kém người phụ nữ đề tiện kia!

Đừng tưởng rằng bà muốn đến nhà họ Cận, bà đến là vì Kỳ Ngôn, vì chị gái đã chết của mình, phần tài sản thuộc về Kỳ Ngôn, bà tuyệt đối sẽ không cho hai mẹ con đề tiện không biết tốt xấu kia giành được!

Nếu không phải vì Ngô Hương Tuyết kia, thì chị của bà cũng không chết, Kỳ Ngôn cũng không mồ côi mẹ từ nhỏ.

Nhan Như Ngọc khóc bù lu bù loa, nước mắt tuôn như mưa, làm sao Cận lão phu nhân không động lòng được.

Bà vừa nghe Nhan Như Ngọc nói cháu trai bảo bối của mình bị hãm hại, nhất thời sắc mặt càng trở nên nghiêm túc.

"Như Ngọc, nói rõ cho tôi nghe, Kỳ Ngôn bị làm sao? Không được giấu diếm tôi, bà già này muốn chủ trì công đạo cho Kỳ Ngôn. Tôi còn chưa chết, vẫn là tôi quyết định cái nhà này, ai dám bắt nạt cháu trai bảo bối của tôi?!"

Nói xong, Cận lão phu nhân nhìn sang Ngô Hương Tuyết theo bản năng!

"Hu hu hu... Cận lão phu nhân, vẫn là ngài hiểu rõ Kỳ Ngôn nhất! Chị con trên trời có linh thiêng, nhất định sẽ phù hộ ngài sống lâu trăm tuổi. Hu Hu hu... Anh rể đã sớm biết chuyện, không lẽ anh ấy còn chưa nói với người sao?"

Nhan Như Ngọc run run vai giả khóc, bà khinh bỉ liếc trộm anh rể của mình - Cận Nam Sinh!

"Nam Sinh, hãy thành thật nói với mẹ, Kỳ Ngôn đã xảy ra chuyện gì? Con không coi tiểu Kỳ là con của mình sao? Không thương yêu, không quan tâm Kỳ Ngôn sao? Có phải con cũng mong sao bà già này chết đi? Từ nhỏ Kỳ Ngôn đã không có mẹ, là con nợ Kỳ Ngôn, con nên trả lại. Mặc Thanh không có ở đây, con nên thay cả phần của vợ mình chăm sóc con cho thật tốt mới đúng."

Làm sao Ngô Hương Tuyết không hiểu lời của Cận lão phu nhân, rõ ràng ý của bà là đang trách mình!

Ngô Hương Tuyết không vui mím môi, bà không xen vào, bà biết bây giờ lão phu nhân đang rất không vui.

Cho dù bà có ý kiến với Nhan Như Ngọc, cũng đành chịu đựng không mở miệng.

Hơi hơi thờ dãi, Cận Nam Sinh đáp: "Mẹ, không phải con không thương Kỳ Ngôn, không phải con bất công, nó cũng là con trai của con. Kỳ Ngôn bị tố cáo là làm trái nội quy, đang tiến hành điều tra. Trong chuyện này, con cũng không thiên vị. Còn chưa có kết quả, bây giờ cũng không thể kết luận, không nói cho mẹ biết là vì con không muốn mẹ lo lắng."

"Anh rể, cái này là anh sai rồi, con của mình mà có thể không khăn trương hay sao? Ngồi chờ người ngoài giải quyết sao? Hay là, căn bản anh không hề có ý định giúp Kỳ Ngôn? Đối với cái chết của chị tôi, căn bản anh cũng không hề áy náy? Kỳ Ngôn là cơ trưởng xuất sắc của Hoa Vũ, năng lực của Kỳ Ngôn chắc mọi người cũng rõ ràng, làm sao Kỳ Ngôn có thể uống rượu trước khi cất cánh, phạm là người có đầu óc một chút nhìn vào là biết có người hãm hại. Chuyện này sao lại trùng hợp xảy ra ngay lúc chuẩn bị tranh cử chức tổng giám đốc Hoa Vũ?"

"Anh rể, rõ ràng anh đang bắt công, không phải anh còn một đứa con trai khác cũng tranh chức tổng giám đốc sao? Lão phu nhân, ngài nhất định phải

làm chủ cho Kỳ Ngôn. Chị tôi bị chết oan, ôm hận rời khỏi thế gian, Nhà họ Cận các người còn bạc đãi con của chị ấy."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Cô gái kia tên là Vân Thủy Dạng

Nghe vậy, Cận lão phu nhân càng nhủ mảy, sắc mặt nghiêm trọng hơn.

"Nhan Như Ngọc, con yên tâm, nhất định tôi sẽ chủ trì công đạo cho Kỳ Ngôn. Kỳ Ngôn là cháu trai của Nhà họ Cận, tôi tuyệt đối không mặc kệ ngồi nhìn. Người khác mù mắt, nhưng mắt bà già này vẫn còn sáng như sao, có thể thấy rõ ràng."

Cận lão phu nhân tỏ thái độ, trong lòng Nhan Như Ngọc lập tức mừng thầm, trong nháy mắt nước mắt của bà cũng ngừng rơi, không khóc nữa.

"Lão phu nhân, con chỉ tin tưởng người, có người ở đây con rất an tâm. Kỳ Ngôn là do một tay người nuôi lớn, tính tình của tiểu Kỳ người cũng hiểu rõ nhất, con chắc chắn Kỳ Ngôn không làm chuyện không có chừng mực như thế."

Cận lão phu nhân gật gật đầu, nhân phẩm của Kỳ Ngôn, bà hiểu vô cùng rõ.

Đứa bé kia, thật làm bà đau lòng!

Cận Nam Sinh giật giật khóe miệng, ông không muốn nói nữa.

Làm người ở giữa, nếu như ông xử lý không tốt, thì cái nhà này sẽ náo đến tận trời.

Ông không phản biện, không phải ông không tốt với Kỳ Ngôn, ông cũng không bắt công, là vì ông muốn giữ thẳng bằng cho cái nhà này mà thôi.

Ý của Nhan Như Ngọc, ý của Cận lão phu nhân, đương nhiên Ngô Hương Tuyết cũng hiểu.

Cho dù trong lòng vô cùng không vui, nhưng bà ta vẫn nhịn, kìm nén, giả bộ hiền lành.

Tuy Cận lão phu nhân đồng ý cho bà vào cửa Nhà họ Cận, nhưng những năm vừa qua, bà vẫn luôn không chào đón Ngô Hương Tuyết.

Nếu không phải vì Kỳ Hạo, Cận lão phu nhân cũng không cho bà vào cửa!

"Nam Sinh, chuyện của Kỳ Ngôn con phải đặt lên hàng đầu, hôm nay nhất định phải xử lý cho tốt, không thể để cho Kỳ Ngôn xảy ra chuyện. Ai hãm hại Kỳ Ngôn, cũng phải điều tra rõ ràng, không thể qua loa. Nếu như Kỳ Ngôn có lỗi, cũng là lỗi của con, hiểu chưa?"

"Mẹ, con sẽ điều tra vụ án của Kỳ Ngôn, Thời gian không còn sớm nữa, con đến công ty trước. Như Ngọc, em cũng trở về chờ tin đi, khi nào có kết quả, anh sẽ thông báo."

"Cảm ơn anh rě! Có thể giúp được Kỳ Ngôn hay không, phải nhờ anh rồi, hi vọng anh không làm tôi thất vọng."

Cận Nam Sinh không nói gì thêm, cầm ca-táp, đi ra khỏi phòng khách.

Ngô Hương Tuyết không tình nguyện nhìn Nhan Như Ngọc, bà đi tiễn Cận Nam Sinh ra cửa.

Giả bộ gì chứ, buồn nôn muốn chết! Nhan Như Ngọc khinh bỉ liếc Ngô Hương Tuyết một chút.

~~~~~  
Quả nhiên Weibo là nơi thần thông quảng đại, vô cùng lợi hại, mới qua nửa tiếng, Ôn Lương Dụ đã nhận rất được nhiều phản hồi từ đông đảo fan hâm mộ của mình.

Có một người nói cô gái trong hình là Vân Thủy Dạng!

Qua 5 phút, Ôn Lương Dụ liền tra ra địa chỉ của Vân Thủy Dạng, và cả số điện thoại liên lạc.

Gọi đến, thì lại khóa máy.

Bất đắc dĩ, Ôn Lương Dụ tự mình đến nhà họ Vân một chuyến, anh còn cho người điều tra Vân Thủy Dạng, anh muốn biết rõ cô gái này có lai lịch gì.

Ôn Lương Dụ đến nhà họ Vân, không thấy Vân Thủy Dạng.

Người hầu nhà họ Vân nói: "Thật xin lỗi, tiểu thư đã ra khỏi nhà từ sớm, trước khi đi còn kéo theo hành lý, tài xế trong nhà đã đưa cô ấy đến sân bay rồi."

Khẽ nguyên rủa một tiếng, Ôn Lương Dụ vẫn lạnh lùng nói cảm ơn.

Không phí thời gian, Ôn Lương Dụ trực tiếp đến sân bay.

Một bên, còn gọi cho văn phòng tra chút tin tức đăng ký của Vân Thủy Dạng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 10: Anh có thể ngắm

"Cơ trưởng Ôn, tra được rồi. Cô ấy đã đăng ký chuyến bay đến Ý lúc bảy giờ năm mươi phút, máy bay cũng cất cánh hai tiếng trước rồi."

Ôn Lương Dụ tức giận.

Nếu Kỳ Ngôn biết cô gái kia gây phiền phức xong rồi chạy trốn như này, nhất định anh sẽ đánh chết cô ta!

Kỳ Ngôn gặp phải một cô gái cực phẩm như vậy, cũng thật là xui xẻo!

Trong chốc lát, Ôn Lương Dụ dành ba giây mặc niệm cho Cận Kỳ Ngôn.

"Cơ trưởng Ôn, còn cần tôi giúp gì không?"

"Không cần, cảm ơn cô! Hôm nào mời cô uống trà chiều!"

Ôn Lương Dụ tắt máy, nhân viên bên kia vẫn còn đang chìm trong vui sướng.

Cơ trưởng Ôn anh tuần muốn mời cô uống trà chiều, chẳng khác nào cho cô cơ hội tiếp cơ trưởng Cận Cận?!

~~~~~

Cận Nam Sinh đến phòng thẩm vấn, ông ngồi xuống đối diện Cận Kỳ Ngôn, nhân viên thẩm tra thức thoir rồi khỏi.

Hai gương mặt rất giống nhau, nhưng biểu cảm lại vô cùng khác nhau.

Đã rất lâu rồi hai cha con không đối mặt nhau như vậy.

Kỳ Ngôn chỉ hơi nhấc mắt liếc một chút, miệng không hề động, gương mặt cũng không ảm lên chút nào.

"Kỳ Ngôn, báo cáo thử máu rất quan trọng. Đem qua, con..."

"Không cần ông phí sức, tôi có thể tự mình qua ải này." Giọng nói của Cận Kỳ Ngôn lạnh lùng, không có một chút độ ảm nào.

Sắc mặt của anh cũng rất lạnh, căn bản không ai có thể nhìn ra tâm tình của anh.

Bị điều tra, bị hạn chế tự do, anh cũng không nóng vội!

Cận Nam Sinh hơi nhíu mày, ông không quan tâm đến sự lạnh lùng của con trai, tiếp tục nói:

"Kỳ Ngôn, bà nội rất lo lắng cho con, có thời gian, thì về nhà ăn một bữa cơm đi."

"Tôi không có nhà, tôi chỉ mang họ Cận mà thôi!"

"Cái nhà kia, luôn hoan nghênh con trở về."

"Cảm ơn, không cần giả tình giả nghĩa!"

Con trai của mình lại cư xử xa lạ với mình, Cận Nam Sinh cảm thấy khó chịu, môi mấp máy.

Hai cha con ngồi đối diện với nhau, trầm mặc, bầu không khí cũng có chút đóng băng!

Đột nhiên tiếng đập cửa vang lên, nhân viên thám tra nói đã có báo cáo máu của Cận Kỳ Ngôn.

"Chủ tịch, đây là báo cáo thử máu của cơ trưởng Cận, mời ngài xem. Vừa rồi, tôi có gặp quản lý của quán bar, ông ta cũng đã giải thích rõ ràng chuyện trên tâm hình. Theo lời quản lý nói, xác thật là cơ trưởng Cận chỉ tiếp chai rượu do một khách hàng vô ý đập tới thôi. Ông ta cũng chắc chắn tối qua cơ trưởng Cận không uống rượu, mà chỉ thả bình rượu của cô gái kia xuống. Cơ trưởng Cận cũng không ở lại quán bar quá 10 phút, anh ấy và cơ trưởng Ôn cùng nhau rời đi. Xét nghiệm máu cũng không thấy thành phần của rượu cồn, chúng ta có thể kết thúc điều tra, thả người."

"Kỳ Ngôn, con có thể đi."

Cận Kỳ Ngôn hơi khom người với nhân viên thám tra, không nói một tiếng nào, cầm túi hành lý nhỏ rời đi.

Con trai lại lạnh lùng với mình như vậy, mắt Cận Nam Sinh hơi cay cay, ông có chút vô lực che mặt.

Nhìn Cận Kỳ Ngôn ra khỏi phòng thẩm vấn, Ôn Lương Dụ liền tiến lên vỗ vai của anh.

"Đại nạn không chết, chắc chắn có phúc!"

"Cô gái kia là ai?" Cận Kỳ Ngôn nói, giọng điệu lạnh lùng như băng tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Hai ngày sau khi bay đến Ý

Ôn Lương Dụ và Cận Kỳ Ngôn vừa đi vừa nói:

"Em biết anh sẽ hỏi mà, cho nên, em đã điều tra cho anh rồi. Cô gái kia tên là Vân Thủy Dạng, là con gái ruột của chủ tịch công ty trách nhiệm hữu hạn Thực phẩm Chính Đông."

Hôm qua là ngày cô ấy kết hôn với Âu Lập Dương. Nghe nói hôn lễ này đã bị hủy, là Vân Thủy Dạng thoát hôn. Nghe nói, do chú rể vượt quá giới hạn, lăn trên giường với đại tiểu thư nhà họ Lam.

Còn tâm hình kia có khả năng chỉ là trùng hợp mà thôi, cô ta bị lợi dụng. Người yêu của mình lăn trên giường với cô gái khác, còn có con, trong khi mình mới là bạn gái, cục tức này làm sao nuốt trôi được? Vân Thủy Dạng đến quán bar giải sầu là chuyện hoàn toàn hợp lý, hoặc là hai người có duyên!"

Môi mông gọi cảm nhím chặt, nhũ mào, Cận Kỳ Ngôn liếc Ôn Lương Dụ.

Ánh mắt giống như bão Ôn Lương Dụ im miệng, đừng nói lung tung!

Ôn Lương Dụ không thèm để ý tới cảnh báo của Cận Kỳ Ngôn, anh cười gian, không sợ chết trên chọc:

"Kỳ Ngôn, lấy ánh mắt của đàn ông nói thẳng với anh, cô gái kia cũng rất xinh đẹp. Đêm qua cô ta ôm anh như thế, anh có cảm giác gì không? Có bị cô ta làm kinh ngạc không?"

"Ôn Lương Dụ, cút!"

Giọng nói của Kỳ Ngôn không có chút nhiệt độ nào, ánh mắt lạnh lùng hiện lên lửa giận, sắc mặt âm trầm.

Nếu Ôn Lương Dụ thông minh, thì đã dừng lại rồi. Nhưng hết lần này đến lần khác, Ôn Lương Dụ trêu ghẹo nói:

"Vân Thủy Dạng ôm anh như thế, anh có cảm giác không? Kỳ Ngôn, anh có phải đàn ông không? Em vô cùng lo lắng cho mẹ anh đấy!"

Cận Kỳ Ngôn cực kỳ không vui, cả người tỏa ra khí tức lạnh đến thấu xương.

"Cậu không nói cũng không ai nói cậu cầm đầu, đừng nhắc đến cô gái kia nữa, tôi không có hứng thú. Cậu còn dám nói lung tung một chữ, tôi liền đánh cậu! Chuyến bay của tôi, ai thay thế?"

"Cận Kỳ Hạo! Chắc chắn... Không đùa với anh đâu, Kỳ Ngôn, sao anh lại phản cảm với cô gái kia vậy? Là vì cô ta ôm anh sao?"

Cận Kỳ Ngôn dừng lại, ánh mắt ngập tràn lửa giận gắt gao nhìn Ôn Lương Dụ.

"Được, không nói nữa! Thật không biết những cô gái kia thích anh cái gì, một núi băng như anh thì có gì hấp dẫn, thật đúng là có mắt không trông, đầu óc bị nhúng nước rồi!

Em đã giúp anh điều tra một chút, hai ngày sau anh bay đến Ý. Trùng hợp là, vị Văn tiểu thư kia cũng bay đến Ý vào sáng hôm nay. Nếu có duyên, hai người sẽ chạm mặt, cho dù có ngăn cũng không được.

Loại chuyện duyên phận này cũng không phải do em quyết định! Kỳ Ngôn, anh cần thay đổi không? Hay là, em điều tra giúp anh xem cô gái kia sẽ ở Ý bao nhiêu ngày, để anh đến đó thì tránh xa cô ta một chút. Hay là em ra lệnh, không cho cô gái kia mua vé về luôn?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Không thay đổi, bay đến Ý!

"Ôn Lương Dụ, cậu thật là nhảm chán!"

Cận Kỳ Ngôn trừng mắt nhìn Ôn Lương Dụ đang không ngừng lú lo, ánh nắng xuyên thấu qua cửa kính chiếu vào trên người anh, bị ánh nắng ảm áp chiếu sáng, nhưng cả người lại lạnh như băng ở nam cực, chỉ cần nhìn một chút thôi cũng đủ làm người ta lạnh thấu xương.

Giống như nếu ánh sáng kia mất đi, thì Cận Kỳ Ngôn sẽ chẳng khác nào sứ giả đến từ địa ngục, vô đôi cánh màu đen trước mặt Ôn Lương Dụ.

"Nói vậy là, Kỳ Ngôn, anh hi vọng chạm mặt với cô gái kia? Anh không cự tuyệt duyên phận ông trời sắp đặt?"

Trêu chọc Kỳ Ngôn rất thú vị, tùy ý nói mấy câu đã làm anh đen mặt, Ôn Lương Dụ cũng không sợ chết, vẫn tiếp tục nói.

Anh cười lưu manh, người anh không sợ nhất chính là Kỳ Ngôn, bọn họ chơi với nhau từ nhỏ đến lớn, cũng đánh nhau vô số lần, nhưng vẫn chơi đến bây giờ.

Cơ bản không cùng đẳng cấp, Cận Kỳ Ngôn mặc kệ Ôn Lương Dụ, anh đi thẳng về trước.

Thâm trầm, băng lãnh... nhưng vẫn đẹp trai như cũ!

Đồng phục vừa người còn tôn lên đôi chân dài của anh.

Giờ tay nhắc chân đều tản ra khí thế ưu nhã, toàn thân tràn đầy vẻ hấp dẫn và gọi cảm.

Chỉ cần Cơ trưởng Cận đi ngang qua sân bay, 100% mọi người đều ngoái đầu nhìn.

"Này, chờ em chút!"

Cận Kỳ Ngôn không thèm để ý tới Ôn Lương Dụ đang chạy theo nữa.

~~~~~

Cận Kỳ Ngôn không đổi chuyến bay, anh nhận, tiếp tục bay đến Ý.

Anh còn tham gia bài kiểm tra phi hành, được điểm tối đa.

Trước khi bay đến Ý, tổng giám đốc Hoa Vũ - Jimmy hẹn anh nói chuyện, xem như phỏng vấn.

Jimmy có ấn tượng rất tốt với Cận Kỳ Ngôn, ông vô cùng ngưỡng mộ tài năng của anh.

Ông bảo Cận Kỳ Ngôn cẩn thận chuẩn bị, định ngày phỏng vấn chính thức là sáng thứ hai.

Đến lúc đó, không chỉ có một giám khảo, mà là 5 giám khảo.

Chỉ cần thông qua kiểm tra của 5 giám khảo, Cận Kỳ Ngôn sẽ lấy danh nghĩa là thực tập sinh tổng giám đốc để tiến hành kiểm tra năng lực khẩn cấp.

Cái này cũng mang ý nghĩa, anh phải từ bỏ vị trí cơ trưởng của mình!

Có lẽ, chuyến bay đến Ý này, chính là chuyến bay cuối cùng của anh.

~~~~~

Đêm, sân bay quốc tế Thượng Hải.

Tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng, Cận Kỳ Ngôn ngồi ở ghế lái chờ mệnh lệnh.

Đôi mắt thâm thúy nhìn chằm chằm đồng hồ.

Hai mươi hai giờ, mười phút, cuối cùng tai nghe của Cận Kỳ Ngôn cũng truyền đến giọng nói.

"Hoa Vũ HY328, có thể tiến vào đường băng 361, xếp hàng chờ cất cánh."

Sau khi nghe mệnh lệnh, Cận Kỳ Ngôn điều khiển máy bay, trượt đến đường băng 361.

Sau khi máy bay cất cánh, cabin truyền ra giọng nói của Cận Kỳ Ngôn, anh nói bằng tiếng Anh tiêu chuẩn.

"Tôi là cơ trưởng Cận Kỳ Ngôn của chuyến bay HY328, đích đến của chúng ta là sân bay quốc tế tại Ý, dự đoán sẽ bay trong 11 giờ 20 phút, thật vui khi có thể bay cùng mọi người, chúc mọi người chuyến bay vui vẻ!"

Cho dù là buổi tối, nhưng khi các hành khách nghe giọng nói của Cận Kỳ Ngôn vẫn kích động như thường.

Bọn họ vô cùng thích đi cùng chuyến bay với cơ trưởng Cận, ngay cả nhân viên cũng như vậy, đều khen ngợi Cận Kỳ Ngôn hết lời!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Động: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Cô quên người đàn ông thối kia như nào rồi!

Chuyện Weibo, Hạ Hương Trừng cũng biết, vì cô cũng có theo dõi tài khoản của Ôn Lương Dự.

Cô rất ngạc nhiên vì sao Ôn Lương Dự lại tìm Vân Thủy Dạng!

Vân Thủy Dạng biết anh ta sao? Bọn họ có quan hệ gì?

Đầu tiên, Hạ Hương Trừng gọi điện cho Vân Thủy Dạng.

Đáng tiếc, cô không gọi được, vì điện thoại của Vân Thủy Dạng đang ở trạng thái khóa máy.

Hạ Hương Trừng liền qua nhà họ Vân tìm.

Cũng không gặp được, nghe người hầu nói Vân Thủy Dạng đã ra nước ngoài.

"Hay cho một Vân Thủy Dạng, đi cũng không báo với mình một tiếng, đồ không tìm không phôi! Cô thất tình, hại tôi lo lắng cho cô gần chết, còn cô thì không nói lời nào đã bay ra nước ngoài, đi chơi một mình."

Hạ Hương Trừng oán hận, nhưng cô cũng không còn cách nào khác, đành gác lại chuyện Weibo.

~~~~~

Đêm hôm đó, Vân Thủy Dạng bị đuổi ra khỏi quán bar, tuy trong lòng rất tức giận, nhưng mà, sau khi về nhà, cô liền ngủ say như chết.

Sáng sớm, cô bị tiếng chuông đồng hồ đánh thức.

Nhìn nhắc nhở trên điện thoại, cô mới nhớ mình có một chuyến bay đến Ý vào hôm nay.

Mới vội vàng đến sân bay.

Lên máy bay, thắt chặt dây an toàn, lại tiếp tục ngủ.

Đêm đó trong quán bar đã xảy ra chuyện gì, cô hoàn toàn không nhớ rõ, cô chỉ nhớ mình bị một tên đàn ông thối đuổi ra khỏi quán bar.

Tên đàn ông thối nói với quản lý muốn ném cô ra ngoài, lúc ấy cô còn tranh luận với anh ta mấy câu.

Ui da da...Rốt cuộc tên đàn ông thối kia có đáng về như thế nào, Vân Thủy Dạng không hề có một chút ấn tượng nào cả.

Tên đó hung dữ như vậy, nhân phẩm kém như vậy... Chắc là lớn lên giống Trư Bát Giới, chắc chắn là vô cùng xấu trai!

May mắn Vân Thủy Dạng không nhớ người kia có hình dạng gì, nếu không, có lẽ cô sẽ buồn nôn chết mất!

~~~~~

Chơi hai ngày ở nước Ý, Vân Thủy Dạng mới khởi động điện thoại.

Chỉ trong chốc lát, cô nhận được rất nhiều tin nhắn của Hạ Hương Trừng, còn có tin nhắn của Âu Lập Dương.

Cái tên tồi bại kia, hừ... Cô không thèm để ý anh ta, nói xin lỗi cũng vô ích.

Khi anh ta lăn trên giường với người phụ nữ khác có nghĩ đến cảm nhận của cô không?

Bây giờ mới nhận sai với cô, mới nói hối hận, muộn rồi!

Cô sẽ không bao giờ tha thứ cho tên khốn kiếp Âu Lập Dương kia, anh ta cứ ôm cô Lam tiểu thư của anh ta đi!

Bây giờ cô chơi rất vui, cô muốn quên hết tất cả về tên Âu Lập Dương kia.

Cho nên, tin nhắn của Âu Lập Dương, Vân Thủy Dạng không xem, mà xóa hết.

Hạ Hương Trừng nhắn chuyện trên Weibo cho cô biết, Vân Thủy Dạng cũng cảm thấy khó hiểu, bèn gọi cho Hạ Hương Trừng.

Hạ Hương Trừng tiếp máy, vừa buồn bực vừa u oán nói: "Vân đại tiểu thư, đi chơi nước ngoài vui không? Còn nhớ người bạn này không? Tất máy, không nói một lời, mặt tích luôn, cậu không biết mình rất lo lắng cho cậu sao?"

"Ồi... Hương Trừng, xin lỗi nha! Mình không có ý tất máy, mình sợ Âu Lập Dương làm phiền. Bây giờ mình đang ở Ý, đang đi đến Giáo Đường. Mình chụp cho cậu mấy tấm hình, còn mua rất nhiều quà, ha ha... Không nên tức giận... Không nên tức giận..."

"Muốn mình không giận, được thôi, cậu hãy thành thật khai báo chuyện Weibo. Cậu có quan hệ gì với Ôn Lương Dự, sao anh ta lại muốn biết cậu là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đụng vào tường nóng

"Ôn Lương Dự? Anh ta là ai? Sao anh ta lại tìm mình? Hương Trừng, cậu nói rõ một chút, chuyện Weibo là sao?" Nghe Hạ Hương Trừng hỏi, Vân Thủy Dạng cũng ngu ngơ không hiểu.

Cơ bản cô không biết chuyện gì đang xảy ra, cô cũng không biết sau khi rời khỏi Thượng Hải rốt cuộc xảy ra chuyện gì!

Vân Thủy Dạng hỏi vậy, hiển nhiên cũng không biết chuyện Weibo.

Hạ Hương Trừng suy nghĩ một chút, cô tiếp tục nói: "Cậu không biết Ôn Lương Dự?! Anh ta là cơ trưởng đẹp thứ hai của Hoa Vũ! Anh ta đăng hình bóng lưng của cậu lên Weibo, hỏi người trong hình là ai. Có người nói tên của cậu cho anh ta biết."

"Hương Trừng, mình thật sự không biết Ôn Lương Dự, cái tên này là lần đầu tiên mình nghe. Sau khi mình lên máy bay, vẫn luôn tắt máy, cho đến bây giờ mới khởi động lại. Mình chỉ thấy thông báo của cậu và Âu Lập Dương, không có người nào khác tìm mình cả."

"Thủy Thủy mình tin cậu sẽ không nói dối, nhưng mà, mình cảm thấy kỳ quái, sao đột nhiên Ôn Lương Dụ lại muốn tìm cậu. Chẳng lẽ mới nhìn bóng lưng đã thích cậu? Nhưng chắc chắn là anh ta muốn biết cậu là ai, muốn theo đuổi cậu."

"Ha ha ha... Hương Trừng, cậu đùa cái gì vậy? Cậu mới nói anh ta là người đẹp trai thứ hai ở Hoa Vũ, làm sao coi trọng mình được?! Cậu đừng đoán bậy, có lẽ anh ta chỉ muốn trêu ghẹo thôi."

Vân Thủy Dạng vừa nghe điện thoại vừa cười ngây ngô, thỉnh thoảng cô còn ngược mắt nhìn Thánh Đường hùng vĩ trước mặt.

"Thủy Thủy, thật ra cậu rất xinh đẹp, cũng có rất nhiều người theo đuổi. Là do trước kia trong mắt cậu chỉ có Âu Lập Dương, nên mới không để ý xung quanh. Bây giờ, cậu đã quăng tên rác rưởi kia đi, cậu yên tâm, cứ mạnh dạn nhìn đàn ông xung quanh mình, cậu sẽ phát hiện có người còn đẹp trai hơn Âu Lập Dương! Nếu Ôn Lương Dụ thật sự muốn theo đuổi cậu, thì cậu có thể thử một chút!"

"Ha ha ha... Chuyện này không thể nào, mình cũng không muốn nằm mơ giữa ban ngày! Đàn ông tốt có thể gặp nhưng không thể cầu!"

Vì muốn nhìn toàn diện Thánh Đường, Vân Thủy Dạng vừa cười ngây ngô nói điện thoại vừa lùi về sau.

Đột nhiên lưng cô chạm vào một bức tường nóng, cô dừng chân, cả người dán vào bức tường nóng đó.

Rõ ràng sau lưng của cô có độ ẩm, nhưng Vân Thủy Dạng lại cảm thấy như sau lưng mình lạnh buốt!

Nhận ra bản thân đụng vào người khác, Vân Thủy Dạng không cười được nữa, mang vè mặt hối lỗi nhìn ra sau.

Bất thành linh, cô nhìn thấy một đôi mắt lạnh như băng!

Cặp mắt này như có thể nuốt hết tất cả, sâu thẳm đến nỗi làm cô không nhận được run lên một cái.

Theo bản năng, Vân Thủy Dạng dùng tiếng Anh nói xin lỗi.

Người đàn ông kia, nhắm chặt môi mỏng, gương mặt tuấn tú không cảm xúc, không phản ứng với lời xin lỗi của cô.

Người này chỉ nhìn cô một cái, sau đó đi mất.

Cho dù là anh ta đã đi, nhưng Vân Thủy Dạng vẫn cảm giác được một trận hàn ý.

~~~~~

Đột nhiên Vân Thủy Dạng không nói nữa, Hạ Hương Trừng liên tục gọi cô vài tiếng.

Ngây người mấy giây, Vân Thủy Dạng mới hồi phục lại tinh thần.

"Hương Trừng, không sao, vừa rồi mình đụng vào người khác. Được rồi, mình đến chỗ khác đi dạo, sẽ mua quà cho cậu, mình cúp máy đây."

Nói chuyện xong, Vân Thủy Dạng lập tức tắt nguồn, cô không muốn bị tên Âu Lập Dương kia quấy rầy đến tâm trạng của cô.

Người đàn ông vừa rồi, hình như hơi quen, giống như cô đã từng gặp anh ta.

Nhưng mà, nhất thời, Vân Thủy Dạng không nhớ gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Tiên hạ thủ vi cường*

Thánh đường có nhiều chóp nhọn rất cao, cho người ta cảm giác bay vút tận trời xanh, thẳng hoa, thoát trần.

Chóp nhọn ở trung tâm của tòa tháp cao đến 108 mét!

Kiến trúc hùng vĩ như vậy làm Vân Thủy Dạng nhìn đến ngây người, khó trách tiểu thuyết gia người Anh D. H. Lawrence nói Thánh Đường này rất giống một con nhím!

Đã đến Thánh Đường, chắc chắn Vân Thủy Dạng sẽ không bỏ lỡ tầng cao nhất của Thánh đường.

Lười phải leo 920 bậc thang, Vân Thủy Dạng bỏ 10 Euro đi thang máy đến tầng cao nhất.

Đứng tại tầng cao nhất, có thể nhìn toàn bộ phong cảnh của thành phố, vừa vặn hôm nay trời sáng sủa, nên Vân Thủy Dạng có thể nhìn thấy đỉnh núi Alpes.

Đứng ở đây, Vân Thủy Dạng càng nhìn rõ bức tượng Thánh mẫu Maria hơn.

Toàn thân Thánh mẫu được bao phủ bởi ánh sáng chói sáng, là đại diện cho tất cả người Milan, cũng là biểu tượng của tình yêu!

Nhìn mấy lần, Vân Thủy Dạng thu hồi tầm mắt, ngoài ý muốn cô gặp được người đàn ông cô vừa đụng ở ngoài quảng trường.

Anh ta cũng không cách cô quá xa, cô có thể nhìn thấy rõ anh ta.

Khuôn mặt tuấn tú lạnh như băng, anh ta cũng đang nhìn pho tượng Thánh mẫu như cô.

Người đàn ông không phát hiện ra cô nhìn anh, trong chốc lát, Vân Thủy Dạng mạnh bạo đánh giá anh.

Ôi trời ạ! Anh ta rất cao, dưới lớp quần áo là một cơ thể khỏe mạnh, rắn chắc.

Đôi chân thon dài, ngay cả bóng lưng cũng đẹp trai đến lạ.

Nếu khuôn mặt tuấn tú này có thể tươi cười, hoặc khoe môi lạnh khốc kia có thể nhếch lên một chút, thì càng thêm hoàn mỹ!

Nhìn chằm chằm người đàn ông này, Vân Thủy Dạng tích cực tìm kiếm trong trí nhớ của mình.

Cô luôn cảm thấy hình như mình đã từng gặp người đàn ông này rồi.

Nhưng mà cô hoàn toàn không nhớ gì cả.

Rõ ràng người đàn ông này rất đẹp trai, chắc chắn khi anh ta cười lên rất xinh đẹp, sẽ làm người ta mê mẩn, cô loáng thoáng cảm giác được, đối với người đàn ông này, nụ cười là một thứ xa xỉ!

~~~~~

Không phải Cận Kỳ Ngôn không phát hiện ra cô gái đứng gần đang nhìn chằm chằm mình, chỉ là anh không thêm quan tâm đến cô.

Đột nhiên, Cận Kỳ Ngôn xoay mặt, nhanh chóng bắt được ánh mắt chưa kịp tránh của Vân Thủy Dạng.

Cô nhìn lên anh, còn bị anh bắt gặp, Vân Thủy Dạng có chút lúng túng, cô gượng gạo cử động khóe miệng.

"Này, thật trùng hợp nha!"

Cận Kỳ Ngôn thâm trầm nhìn Vân Thủy Dạng, không mang theo chút tình cảm.

Anh không lên tiếng, mà chính là đi ra.

"Mình nói tiếng Anh, chẳng lẽ anh ta chỉ hiểu tiếng Ý thôi sao? Hay là mình nói tiếng Anh quá dở, anh ta không hiểu? Người đàn ông này thật là lạnh lùng, lúc anh ta đi mình còn thấy lạnh cả người."

Nói một mình, Vân Thủy Dạng không nhận được run rẩy một chút.

Nếu không phải thấy anh giống người châu Á, cô cũng lười nói chuyện với anh ta!

Hừ một tiếng, Vân Thủy Dạng cũng đi, tiếp tục du ngoạn.

~~~~~

Rời khỏi Giáo Đường, Vân Thủy Dạng đi đến cửa hàng Galleria Vittorio Emanuele II, cô đến chọn quà.

Không ngờ, vừa nhìn đã chọn trúng một sợi dây chuyền bày trong tủ kính.

Vân Thủy Dạng lập tức cầm lên.

Cũng có người nhìn trúng sợi dây này như Vân Thủy Dạng, chỉ có điều, lúc người này ra tay, Vân Thủy Dạng đã cầm sợi dây này lên rồi.

Trong nháy mắt, khi Vân Thủy Dạng cầm sợi dây chuyền muốn đi thanh toán, cô liền nhìn thấy người đàn ông lạnh như núi băng kia đứng trước mặt mình!

*Tiền hạ thủ vi cường: Ra tay trước chiếm được lợi thế.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Cảm Cường: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Tôi sẽ la lên

Vân Thủy Dạng hơi nhìn núi băng này một chút, sau đó, cô cầm dây chuyền mặt Thiên thần đi đến quầy thu ngân.

Lúc trước, cô chào hỏi anh ta, thì anh ta cũng không để ý cô.

Cho nên, lần này, Vân Thủy Dạng cũng không thèm quan tâm anh ta nữa.

...

Trả tiền xong, Vân Thủy Dạng rời khỏi cửa hàng, cô vừa đi vừa nhìn cửa kính xung quanh.

Đột nhiên cô cảm giác có một đôi mắt sắc bén nhìn mình chằm chằm.

Hơi nhú mày, mấp máy môi, Vân Thủy Dạng quay ngoắt lại.

Thật bất ngờ, cô lại gặp núi băng kia.

Đúng hơn là, anh ta đang đi theo cô.

Có phải là người xấu hay không? Có phải muốn làm hại cô không?

Trong nháy mắt, Vân Thủy Dạng lập tức đề cao cảnh giác.

Cô không để ý đến anh ta, cũng không hỏi anh ta câu nào, chỉ bước nhanh về phía trước.

Phản chiếu qua tủ kính, chính là hình ảnh cô đi nhanh một bước, thì anh ta cũng đi nhanh một bước.

Vân Thủy Dạng không nhận được nữa, cô ngoái đầu trừng mắt nhìn anh ta.

"Sao anh lại theo tôi? Nói, có ý đồ gì? Cướp của hay định sát hại? Nói cho anh biết, tôi sẽ la lên đó, tôi còn báo cảnh sát nữa."

Cận Kỳ Ngôn vẫn lạnh lùng như thường, làm người khác không hiểu anh ta đang nghĩ gì.

Anh không để ý đến cảnh báo của Vân Thủy Dạng, mà nhìn chằm chằm vào sợi dây chuyền trên cổ cô.

"Tôi trả gấp đôi giá tiền, cô bán sợi dây chuyền này cho tôi."

Vân Thủy Dạng chớp mắt, cô không nghe lầm chứ, thì ra người đàn ông này đúng là người Châu Á!

Mẹ nó! Làm hại cô đi nói tiếng Anh với anh ta!

Người này cũng quá chán rồi đi, cô nói xin lỗi, hay chào, anh ta cũng không phản ứng một chút nào, tích chữ như vàng*!

"Không bán, tôi muốn đeo sợi dây chuyền này." Hơi hơi ngược cảm, Vân Thủy Dạng kiên quyết dùng tiếng Trung trả lời.

"Tôi có thể trả gấp mười lần, chỉ cần cô bán cho tôi."

Cận Kỳ Ngôn đã hỏi nhân viên của cửa hàng, sợi dây mà Vân Thủy Dạng đang đeo là sợi dây cuối cùng của cửa tiệm.

Hơn nữa, đây còn là mẫu số lượng có hạn! Nếu đã qua đợt thì rất khó mua được!

"Giá gấp mười lần? Anh điên à? Anh có rất nhiều tiền sao?" Vân Thủy Dạng cúi đầu, cô nhìn sợi dây chuyền mặt thiên thần của mình.

Tạo hình một tiểu thiên sứ, ở bụng có đính một viên kim cương, sợi này cũng chỉ là vàng 18K, có chỗ nào đáng giá chứ?

Vậy mà anh ta tình nguyện mua với giá gấp mười lần, Vân Thủy Dạng chợt cảm thấy đầu óc anh ta có vấn đề rồi!

"Cô chỉ cần nói bán hay không bán, không cần nhiều lời."

Giọng nói này, cái kiểu nói chuyện này... Vân Thủy Dạng nghe xong lập tức cảm thấy không thoải mái, hình như cô đã từng nghe giọng nói này ở đâu đó rồi, ngay lập tức, cô bắt đầu vắt óc muốn nhớ lại.

Đồng thời, cô bình tĩnh nhìn anh, càng nhìn càng thấy quen.

Dường như nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên trông mắt Vân Thủy Dạng hơi co lại.

"À... Tôi nhớ rồi, anh chính là người đàn ông lạnh lùng trong chiếc xe Lamborghini màu trắng đúng không? Tại cửa giáo đường, anh xuất chút nữa đã đâm phải tôi, còn không xin lỗi tôi. Còn nữa, giọng của anh, môi của anh, rất giống tên khốn kiếp muốn ném tôi ra ngoài ở quán bar hôm đó!"

Nhất thời, Cận Kỳ Ngôn khẽ nghiêng rửa một tiếng.

Đôi mắt thâm thúy híp lại: "Cô chính là Vân Thủy Dạng?"

*tích chữ như vàng: ám chỉ tính cách ít nói, kiệm lời.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 17: Cô phát hiện ra người đàn ông này đặc biệt vô lại!

"Đúng, tôi chính là Vân Thủy Dạng! Nói cho anh biết, tôi sẽ không bán sợi dây chuyền này! Hẹn không ngày gặp lại!"

Vân Thủy Dạng cực kỳ không vui hừ lạnh một tiếng, tiếp tục đi lên phía trước, không quan tâm đến Cận Kỳ Ngôn nữa.

Tuy cô không nhớ được tên anh là gì, nhưng cô không hề quên, hôm đó cô chạy ra khỏi giáo đường thiếu chút nữa đã bị anh ta đâm cho bay người. Vậy mà anh ta cũng không thêm xin lỗi, cũng không hỏi cô có bị thương hay không, cứ thế lái xe đi mất.

Nghĩ như vậy, cô càng không muốn bán sợi dây chuyền này cho anh ta.

Tuy cô chưa chắc chắn anh ta có phải là tên đòi bại ở quán bar hay không nhưng xem ra anh ta cũng không hơn tên đó là bao!

~~~~~

Thật đúng là gặp quỷ, ở nước Ý xa xôi này mà anh vẫn gặp phải cô!

Cận Kỳ Ngôn khẽ nghiêng rửa một tiếng, cho dù anh cũng không mấy tình nguyện, nhưng anh vẫn chủ động nói chuyện.

"Này... Cô có thể ra giá, bao nhiêu cô mới bằng lòng bán dây chuyền cho tôi."

Vân Thủy Dạng đi tới, tức giận liếc anh.

Cực kỳ không che dấu sự khinh thường trong lời nói: "Bao nhiêu cũng không bán, sợi dây chuyền này là của tôi, tôi muốn đeo, tôi thích! Anh chưa nghe câu "không được đoạt đồ của người khác" sao? Mẹ anh không dạy anh phải nhường nhịn phụ nữ à? Giáo đường của anh đâu? Không lẽ anh là loại mặt người dạ thú?!"

Cận Kỳ Ngôn không vui híp mắt, mím môi.

Anh không muốn phí nước bọt với Vân Thủy Dạng, cô đi đâu, anh cũng đi theo đó!

Bị một người sống cao lớn đi theo, còn là một tên quỷ vô lại đáng ghét, Vân Thủy Dạng rất mất tự nhiên.

Đi không được bao xa, Vân Thủy Dạng liền dừng bước, cô tức giận quay đầu trừng mắt nhìn anh.

Cô phát hiện người đàn ông này đặc biệt vô lại!

"Này, đừng đi theo tôi nữa, anh thật phiền! Lập tức biến mất khỏi mắt tôi, đừng ai người này đi."

"Đường này có viết là của Vân Thủy Dạng hả? Sao tôi không được đi? Cô muốn tôi không theo cô cũng được, cô ra giá đi, bán dây chuyền cho tôi."

Vân Thủy Dạng hất cằm trừng mắt nhìn anh, đôi mắt xinh đẹp nhanh chóng xoay chuyển.

Không do dự, cô tùy tiện nói ra một cái giá, định bụng dọa anh một chút!

"Mười triệu, tôi sẽ bán dây chuyền cho anh."

"Nói số tài khoản cho tôi biết, tôi lập tức gọi người chuyển tiền, tôi mua sợi dây chuyền này. Vân Thủy Dạng, cô đừng dờ dờ, nói phải giữ lời."

Nhìn Vân Thủy Dạng một chút, Cận Kỳ Ngôn lấy điện thoại di động ra, anh chuẩn bị gọi cho Ôn Lương Dụ.

Bị ngu hả! Vậy mà đồng ý mua một sợi dây chuyền bình thường với giá mười triệu! Vân Thủy Dạng khó tin nhìn anh.

"Xin lỗi tôi! Ngoài ra, anh mau nói, anh có phải là tên khốn ở quán bar muốn ném tôi ra ngoài hôm đó không?"

"Đừng thì sao? Ai bảo hôm đó cô ôm tôi không chịu buông tay! Vân Thủy Dạng, muốn tôi xin lỗi cũng có thể, với điều kiện cô phải gỡ sợi dây chuyền này xuống ngay lập tức."

Đột nhiên Vân Thủy Dạng trừng mắt, đánh chết cô cũng không tin mình sẽ ôm tên tồi bại này không chịu buông tay!

"Tôi ôm anh không chịu thả? Không thể nào? Mắt tôi không có mù, sao có thể ôm anh? Ừm... nhất định là lúc ấy đầu óc tôi có vấn đề, nếu không là anh nói dối! Tên khốn kiếp vô lý không thủ vị như anh, làm sao tôi có thể để mắt đến được?!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Coi như tôi bị heo ôm

"Là do cô có chết cũng không buông tôi ra, còn nữa, tôi chỉ coi như bị heo ôm thôi." Nhớ đến chuyện hôm đó, đôi mắt tĩnh mịch không khỏi hiện lên tia lửa.

Cô gái đáng chết, mẹ nó, anh muốn đánh chết cô ta.

Nếu như không phải vì sợi dây chuyền trên cổ cô, anh cũng không thêm quản.

Vân Thủy Dạng nhú mày, cô kiên quyết không thừa nhận mình đã ôm kẻ tồi bại này!

"Anh... Không phải anh muốn dây chuyền sao? Xin lỗi đi, thành tâm một chút!"

Là vì sợi dây chuyền. Anh nhin!

Cận Kỳ Ngôn hơi mở miệng, lạnh lùng nói: "Sorry!"

"Ngoan, làm người không thể quá chảnh, đúng là ông trời có mắt."

"Nhiều lời như vậy làm gì, mau gỡ dây chuyền xuống, nói số tài khoản cho tôi!"

Anh đã phá lệ, hôm nay, cũng như bây giờ, anh không muốn nhiều lời với cô thêm một giây phút nào nữa.

Còn nữa, đây là lần đầu tiên anh nói lời xin lỗi với một người phụ nữ không ra gì như cô!

Nếu cô ta còn dám giờ trò gì nữa, anh thực sự muốn giết người luôn!

Đôi mắt xinh đẹp khẽ đảo vô cùng giảo hoạt, Vân Thủy Dạng cũng không tháo sợi dây chuyền xuống, mà bắt lấy một người đàn ông đi ngang qua cầu cứu.

"Anh ta muốn sàm sỡ tôi, còn muốn kéo tôi vào khách sạn, cứu tôi với!"

Vân Thủy Dạng nói bằng tiếng Anh, giả bộ đáng thương còn liều mạng nặn ra hai giọt nước mắt.

"Vân Thủy Dạng, cô muốn chết à!" Cận Kỳ Ngôn không nghĩ đến, Vân Thủy Dạng sẽ dùng chiêu này, anh ta tức giận quát lớn.

Toàn thân tỏa ra sự lạnh lẽo, sắc mặt vắn vẹo, diêm báo cho một con giận sắp đến.

Nếu Vân Thủy Dạng thông minh, chắc hẳn sẽ ngừng lại ngay lúc này.

Nhưng vì người đàn ông kia không hiểu tiếng Trung, nên tưởng anh sự muốn vô lễ với Vân Thủy Dạng, liền ngăn anh lại, không cho phép anh lại gần Vân Thủy Dạng.

Nhân cơ hội này, Vân Thủy Dạng lập tức chạy về phía trước.

Cô ngoái nhìn anh, nở nụ cười thân thiện, bonus thêm một cái mặt quỷ!

Quát cô sao, thử xem, ai sợ ai?!

Dựa vào cái gì mà muốn cô phải bán dây chuyền cho anh? Cô không bán đấy, bao nhiêu tiền cũng không bán!

Lúc đầu cô cũng không thích sợi dây chuyền này nhiều, nhưng vì chuyện này, cô quyết định, cả đời mình sẽ đeo sợi dây chuyền này, nói không chừng thiên sứ này thật sự sẽ mang đến vận may.

~~~~~

Vân Thủy Dạng là người đầu tiên dám đùa bỡn anh như thế!

Xém chút bị cô hại phải đến cục cảnh sát, cũng may, nhờ có thể căn cước chính xác giúp anh minh oan.

Cận Kỳ Ngôn kìm nén lửa giận trong lòng ngực!

Đừng để anh gặp được cô gái đáng chết kia, nếu không, thì tự gánh lấy hậu quả!

...

Đã hơn mười giờ đêm, Cận Kỳ Ngôn cực kỳ khó chịu ngủ lặn vài vòng quanh hồ bơi của khách sạn.

Bình tĩnh một chút, Cận Kỳ Ngôn định lên bờ, đột nhiên anh nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc đi đến.

Thật đúng là oan gia ngõ hẹp, vậy mà Vân Thủy Dạng lại đụng mặt Cận Kỳ Ngôn.

Cô cũng rất mơ hồ, cô tìm khách sạn spa tĩnh dưỡng, vậy mà người ta bảo cô đến hồ bơi này.

Trông thấy Cận Kỳ Ngôn, cô lập tức quay đầu.

"Cô gái chết tiệt, nhìn thấy tôi nên chột dạ sao? Không có mặt mũi gặp tôi hả?"

Vân Thủy Dạng không định để ý đến Cận Kỳ Ngôn, nhưng khi nghe anh nói cô là cô gái chết tiệt, còn nói cô chột dạ, thì trong lòng cô liền nổi giận.

Cô không bỏ đi nữa, mà đi đến cạnh hồ bơi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Trời đất! Anh lại muốn hôn cô!

"Người đàn ông tồi bại kia, ai sợ ai?! Anh dám làm loạn với tôi, tôi lập tức la lên nói anh quấy rối tôi."

Cận Kỳ Ngôn cười lạnh, anh khẽ nhìn cô đầy khinh bỉ.

"Quấy rối? Cô? Tôi không hề hứng thú với cô, có cho tôi cũng không cần."

Cận Kỳ Ngôn nói xong liền chìm vào trong nước.

Vân Thủy Dạng tức đến thở hổn hển, hừ lạnh: "Anh cho rằng anh là ai? Tôi cũng không hề hứng thú với anh, ngay cả con nít cũng chứng mất anh, tên khốn chết tiệt! Nói chuyện với anh, tôi còn tưởng mình bị heo cắn..."

Vân Thủy Dạng còn chưa nói xong, đột nhiên, cô kinh hoàng hô một tiếng: "A!"

"Bùm..." Cả người cô ngã vào trong nước.

Vô cùng chật vật!

"Cứu... cứu mạng... cứu... cứu tôi với!" Đột nhiên Vân Thủy Dạng không còn tức giận nữa, cô kêu cứu đứt quãng.

Cận Kỳ Ngôn không để ý đến cô, cũng không nhìn cô một cái, bơi đi.

Người phụ nữ đáng chết, còn giả bộ đáng thương!

Ai bảo dám đùa bỡn anh, bây giờ rơi xuống nước, đáng đời!

...

Vân Thủy Dạng không biết bơi, sau khi cô bị Cận Kỳ Ngôn kéo xuống nước, liền gãy dựa.

Lúc chìm lúc nổi, bị uống mấy ngụm nước.

"Cứu... cứu... cứu mạng..." Tiếng nói của Vân Thủy Dạng ngày càng nhỏ, cơ thể của cô cũng bắt đầu chìm xuống.

Lúc này, Cận Kỳ Ngôn đã lên bờ.

Cô gái này thích giả bộ như vậy, rất tốt, anh liền cho cô chơi!

Đáng ghét, lại ở cùng một khách sạn với cô ta, trong lòng anh càng thêm khó chịu, cho nên anh mới kéo cô xuống nước, xem như trả thù cô.

Cô gái này quá không coi ai ra gì, cô ta tưởng mình là ai? Anh phải dạy dỗ cô ta thật tốt!

~~~~~

Quần khăn tắm, đi được vài bước thì Cận Kỳ Ngôn không còn nghe thấy âm thanh gì nữa.

Bể bơi yên tĩnh trở lại.

Cảm thấy có điểm không thích hợp, theo bản năng, Cận Kỳ Ngôn ngoái đầu nhìn.

Anh thấy Vân Thủy Dạng chìm xuống nước!

Khẽ nguyên rủa một tiếng, vứt bỏ khăn tắm trên người, Cận Kỳ Ngôn lập tức nhảy xuống hồ bơi, anh nhanh chóng ôm Vân Thủy Dạng lên bờ.

Đáng chết, cô gái này không biết bơi thật!

"Này... Tỉnh!" Cận Kỳ Ngôn đánh một cái vào mặt Vân Thủy Dạng.

Thấy cô không có phản ứng, anh liền ấn bụng của cô.

Sau khi ấn vài lần, Vân Thủy Dạng liền phun nước ra.

Thấy cô vẫn không tỉnh, liền không để ý nhiều nữa, Cận Kỳ Ngôn hô hấp nhân tạo giúp cô.

Cô gái này thật sự phiền phức, mỗi lần đụng phải cô đều xui xẻo!

...

Cận Kỳ Ngôn làm hô hấp nhân tạo, Vân Thủy Dạng liền mơ màng tỉnh dậy.

Cô vừa mở mắt, liền thấy khuôn mặt phóng đại của Cận Kỳ Ngôn.

Còn nữa, cô vô cùng kinh hãi!

Trời ơi! Tên khốn kiếp này đang làm gì vậy! Anh ta dám quấy rối cô thật ư?

Anh ta lại hôn cô?!

Bỗng nhiên Vân Thủy Dạng dùng sức đẩy Cận Kỳ Ngôn ra, hung hăng trừng mắt nhìn anh chăm chăm.

"Này, anh cách xa tôi một chút! Thành thật trả lời, anh có chiếm tiện nghi của tôi không? Đã làm gì tôi? Anh... anh hôn trộm tôi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cường: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Cơ thể của anh tốt đến không có bạn bè!

Hôn trộm?

Cái cô gái đáng chết này? Đầu óc bị nước vào sao!

Sắc mặt Cận Kỳ Ngôn đen lại, anh tức giận trừng Vân Thủy Dạng.

Thật không nên cứu cô gái này, anh tự giễu bản thân quá tốt bụng!

Vân Thủy Dạng vô cùng phòng bị ngồi dậy, hai tay che trước ngực.

Cô còn cảnh giác trừng mắt với anh, lo lắng anh sẽ nhào tới!

Vốn trên người cô quần khăn tắm, nhưng vì lúc này bị kéo xuống nước, nên khăn tắm cũng rơi ra.

Hiện tại, trên người cô chỉ mặc áo tắm đơn giản, ngoài ra không có gì khác.

Nhìn môi của Cận Kỳ Ngôn, theo bản năng, Vân Thủy Dạng liền đưa tay, dùng sức xoa môi mình.

Hơn nữa, trong đôi mắt xinh đẹp không chút che dấu sự ghét bỏ với Cận Kỳ Ngôn.

...

Cận Kỳ Ngôn chưa đi, đôi mắt sắc bén như chim ưng của anh nhìn chăm chăm vào Vân Thủy Dạng.

Anh liền ngồi xổm trước mặt cô, không nói.

Vì khoảng cách giữa hai người rất gần, nên chỉ cần nhìn một chút, Vân Thủy Dạng có thể nhìn thấy thân trên của Cận Kỳ Ngôn.

Cô không muốn xem, nhưng mà nó cứ hiện ra trước mắt mình, đáng người tốt như vậy, không nhìn không được nha!

Không tự giác, Vân Thủy Dạng nuốt một ngụm nước bọt, đồng thời, trong lòng cô khê nguyên rủa.

Kẻ đồi bại như thế, vậy mà đáng người lại tốt đến như vậy!

Cơ thể cường tráng không chút thịt dư, bờ vai rộng lớn và cơ ngực rắn chắc, dưới cơ ngực là cơ bụng sáu múi...

Thấy Vân Thủy Dạng nhìn chăm chăm mình, Cận Kỳ Ngôn liền cúi đầu nhìn thân trên của mình.

Anh hít một hơi, khuôn mặt tuấn tú của anh liền phóng đại trước mắt cô.

Anh nói nhỏ, giọng nói cực kỳ lời cuốn: "Tôi có thể làm gì cô? Há? Không phân biệt được hô hấp nhân tạo và hôn sao?"

Vân Thủy Dạng đỏ mặt, cô muốn cãi lại, nhưng mà cổ họng như bị nghẹn xương cá, không thể nào bật ra tiếng.

Cô mặc áo tắm, bị Cận Kỳ Ngôn nhìn chăm chăm như vậy, cô thấy rất mất tự nhiên.

Vân Thủy Dạng muốn chuồn êm đi, bất thành lình cô bị Cận Kỳ Ngôn ôm eo nhỏ, bị anh kéo vào trong ngực.

Không chờ cô phản ứng, bờ môi lạnh lẽo của anh đã chiếm lấy môi cô.

A a a... Vậy mà anh lại hôn cô, vậy mà anh chiếm tiện nghi của cô thật rồi!

Vân Thủy Dạng không biết làm thế nào, đầu óc trống rỗng.

Hai con người trừng lớn nhìn khuôn mặt anh tuấn của Cận Kỳ Ngôn, thậm chí, cô còn quên đẩy Cận Kỳ Ngôn ra.

Đây là hôn sao?

Đụng chạm nhẹ nhàng, giống như lông hồng phớt qua.

Môi của anh nhìn thì lạnh lẽo, nhưng thật ra lại rất ấm, rất mềm!

Đột nhiên, tay của Cận Kỳ Ngôn tìm kiếm cổ của Vân Thủy Dạng.

Anh muốn tháo dây chuyền của Vân Thủy Dạng, Vân Thủy Dạng lại bất ngờ đập vào bộ phận quan trọng của anh.

"A... cô gái đáng chết! Sớm biết như vậy tôi không nên cứu cô, để cô chết đuối cho rồi."

Cận Kỳ Ngôn thống khổ quỳ gối trên bề bơi, anh không dậy nổi, đôi mắt lập lòe lửa giận trừng Vân Thủy Dạng.

"Đồ lưu manh, hèn hạ vô sỉ! Muốn trộm dây chuyền của tôi sao, không có cửa đâu! Nụ hôn của anh thật buồn nôn, tôi không có u mê đâu, rất tỉnh táo là đằng khác!"

Vân Thủy Dạng đứng lên, cô lấy tay dùng sức lau môi bị Cận Kỳ Ngôn hôn.

Cô không muốn môi mình lưu lại mùi vị của anh, cô chán ghét tên khốn này!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cường: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Đáng chết, đừng ôm chặt như vậy!

Anh kéo cô xuống nước, trong lòng Vân Thủy Dạng nhất thời có một chút ý muốn trả thù, cô cũng muốn đá anh xuống nước.

Cận Kỳ Ngôn còn chưa kịp đứng lên, chân của Vân Thủy Dạng đã đập đến.

Chuẩn xác, anh rơi xuống bề bơi.

Thế nhưng, lúc Cận Kỳ Ngôn rơi xuống nước vẫn không quên kéo luôn cả Vân Thủy Dạng xuống.

"A a a... Cứu mạng! Tôi không biết bơi!"

Sau khi rơi xuống nước, Vân Thủy Dạng không để ý tới nhiều như vậy, trong đầu cô đều trống rỗng.

Theo bản năng, cô ôm thật chặt Cận Kỳ Ngôn, chết cũng không buông ra.

Trời ạ! Ở trong nước, cả người bọn họ dán chặt chẽ vào nhau, không biết có bao nhiêu mập mờ!

Nếu như người ngoài không nghe thấy hai người bọn họ vừa mới cãi nhau, thật sự sẽ tin rằng bọn họ là một đôi tình nhân.

Vân Thủy Dạng gắt gao ôm anh, Cận Kỳ Ngôn kéo cũng kéo không ra cô, anh cực kỳ tức giận.

Gân xanh trên trán nổi lên, trong đôi mắt anh còn nổi lên đốm lửa.

Đáng chết, Vân Thủy Dạng không chỉ ôm anh đơn giản như thế, cặp chân kia của cô... Quá đáng đến không thể quá đáng hơn, thân mật đến mức khiến cho Cận Kỳ Ngôn rất muốn bóp chết cô!

Chớ nói chi là cả người cô đều dán chặt lên người anh, bọn họ sát vào nhau như không có khoảng cách.

Trong chốc lát, lửa giận trong lòng bị đốt đến đỉnh điểm, Cận Kỳ Ngôn rất lớn tiếng gầm: "Vân Thủy Dạng, lập tức cút ngay! Buông chân của cô ra! Cô ôm chặt như vậy, tôi bơi thế nào? Tôi không bơi được tới bờ bề bơi, cô và tôi cũng đừng nghĩ còn sống."

"Ô ô ô... Cứu mạng! Tôi không biết bơi, ô ô ô..." Bị kinh sợ, Vân Thủy Dạng khóc lên, cô hoàn toàn không khống chế nổi tâm tình của mình.

Ngoại trừ ôm thật chặt Cận Kỳ Ngôn, cô cứ run rẩy, suy nghĩ của cô cũng bị dọa đến chậm chạp.

Vân thủy dạng khóc đến bất lực như vậy, Cận Kỳ Ngôn cũng choáng váng!

Cô không hề báo động trước đã rơi nước mắt, giống hồng thủy vỡ đê, đã xảy ra là không thể ngăn cản, làm anh trở tay không kịp.

Chờ anh kịp phản ứng lại, cô đã khóc sụt sùi, anh muốn giặt tay của cô ra, lại có chút không đành lòng.

Làm mấy chuyện giấu đồ bìm leo với một người phụ nữ, cũng không phải là việc mà một người được tu dưỡng tốt như anh có thể làm.

Hơi mấp máy môi, Cận Kỳ Ngôn cố hết sức nhỏ giọng nhu hoà, anh dỗ Vân Thủy Dạng, anh thử trấn an lại cảm xúc đang mất khống chế của cô.

"Có tôi ở đây, không có việc gì, tôi sẽ cứu cô!"

Nghe vậy, Vân Thủy Dạng ngược mắt, ổn định tâm tình nhìn Cận kỳ Ngôn.

Mặc dù cảm thấy anh rất đáng ghét, nhưng mà, giờ khắc này, anh lại mang đến cho cô cảm giác an toàn!

"Cô buông chân ra, tôi ôm cô bơi vào bờ. Cô ôm thật chặt tôi, tôi không có cách nào di chuyển."

Vân Thủy Dạng ngừng khóc, cô hít mũi một cái.

Hơi suy nghĩ một chút, cô nghe lời buông lỏng chân ra.

"Buông một cánh tay ra nữa, cô yên tâm, tôi sẽ không để cho cô chìm xuống." Vừa nói, bàn tay Cận Kỳ Ngôn vừa ôm lấy chiếc eo nhỏ nhắn của Vân Thủy Dạng.

Lông mi thật dài nhẹ nhàng run, Vân Thủy Dạng lại buông một cánh tay ra.

Bất ngờ, Cận Kỳ Ngôn di chuyển, anh mang theo cô chậm rãi tới gần bên bờ bể bơi.

~~~~~

"Đừng cho là tôi sẽ cảm ơn anh, đồ khốn! Thật quá đáng! Tạm biệt, không bao giờ gặp lại!"

Hốc mắt Vân Thủy Dạng đã hồng hồng, dùng khăn tắm sạch sẽ bọc lấy mình, cô cũng không quay đầu lại.

Cận kỳ Ngôn hơi híp đôi mắt thâm thúy nhìn chằm chằm bóng lưng Vân Thủy Dạng, môi mông gợn cảm hơi mím lại.

Cũng không cần gặp lại! Chỉ mong đi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Kỹ thuật của tên khốn kia có thật sự được không?

"Kỳ Ngôn, em tra được giúp anh, chuyển bay anh lái có cô gái Vân Thủy Dạng này. Em đã cẩn thận điều tra, đối chiếu cả giấy chứng minh nhân dân, thật sự là cô ta! Ha ha ha... Hai người đúng là có duyên nha!"

Đôi mắt tinh mịch của Cận Kỳ Ngôn hơi híp lại, hai đầu lông mày tràn ngập một loại cảm xúc không vui.

Anh cảm thấy tiếng cười của Ôn Lương Dụ quá chói tai!

"Ôn Lương Dụ, cậu rảnh đến khó chịu hả? Chuyện nhảm chán như vậy mà cũng đi làm, đừng nói cậu quen tôi!"

"Kỳ Ngôn, em cảm thấy anh giống như ăn phải thuốc nổ! Ai chọc giận anh đây? Sẽ không phải là... Anh và Vân Thủy Dạng thật sự gặp nhau ở Milan? Thành thực khai báo đi, hai người gần nhau như vậy, đã xảy ra chuyện gì rồi?"

Gương mặt lạnh lùng của Cận Kỳ Ngôn đen đi, cực kì không vui nói: "Ôn Lương Dụ, quá thừa hormone rồi, cậu nhanh đi tìm phụ nữ đi! Tôi còn phải lên

máy bay, lười nói chuyện với cậu. Không nên suy đoán lung tung, không có chuyện như thế."

Dừng lại câu chuyện, Cận Kỳ Ngôn ngắt cuộc trò chuyện, còn tắt máy.

Chuyện phát sinh ở Milan, anh đã quên hết sạch tất cả rồi.

Duyên phận cái quỷ gì, anh không thèm, anh cũng không cần!

~~~~~

Milan, 11 giờ 20 phút sáng, Cận Kỳ Ngôn phụ trách chuyến bay cất cánh như thường.

Một lát sau, cabin truyền đến giọng nói của cơ trưởng.

"Tôi là Cận Kỳ Ngôn cơ trưởng chuyến bay HY327, điểm đến của chúng ta là sân bay quốc tế Thượng Hải, dự tính thời gian bay là 11 giờ 30 phút. Thật vui được cùng mọi người trải qua lộ trình, chúc mọi người đường đi vui vẻ!"

Nghe được tiếng nói đầy nam tính lôi cuốn lại quen thuộc, lập tức, Vân Thủy Dạng giống như là bị sét đánh trúng, cô bình tĩnh.

Thì ra, tên hỗn đản kia tên là Cận Kỳ Ngôn!

Anh không chỉ sẽ nói tiếng Trung, anh còn nói tiếng Ý, mà lại, anh còn nói tiếng Anh, cũng không phải là không hiểu lời cô nói.

Vân Thủy Dạng cực kỳ không vui bữu môi, không hiểu, trong ngực cô bùng lên một ngọn lửa giận vô hình.

Bây giờ, cô nhớ kỹ cái tên này rồi.

Về sau, cho dù là trông thấy tên khốn kia, cô cũng sẽ tránh thật xa, đi đường khác.

Không gặp, cũng không tiếp tục muốn nhìn thấy anh ta!

...

Tia nắng nhàn nhạt, đúng lúc Vân Thủy Dạng ngủ không say lại bị một trận lắc lư dồn dập đánh thức.

Mở mắt ra, cô nhìn thấy bên ngoài cửa sổ máy bay, trời bắt đầu mưa, còn kèm theo sấm chớp.

Trong buồng cabin, còn truyền ra tiếng phát thanh, yêu cầu hành khách thắt chặt dây an toàn, nhà vệ sinh đóng cửa, nghe nói là gặp áp thấp.

Máy bay lắc lư khoảng chừng mấy phút, Vân Thủy Dạng khá sợ hãi, lòng của cô cực kỳ bất ổn.

Trời ơi, cái mạng nhỏ của cô có thể bởi vậy khó giữ được hay không?

Sớm biết tên khốn Cận Kỳ Ngôn kia là cơ trưởng, cô khẳng định sẽ không ngồi cái chuyến bay này.

Tên khốn kia kỹ thuật có được không đây? Vân Thủy Dạng không khỏi run rẩy toàn thân, cô chất vấn năng lực của Cận Kỳ Ngôn.

Không chỉ ngoại trừ cô, hành khách trong buồng cabin cũng bắt đầu có cảm xúc bất an.

"Còn muốn lắc tới bao giờ, sắp bị dọa đến đau tim rồi?"

"Đúng nha, làm sao bây giờ? Thời tiết ác liệt như vậy, còn có sấm chớp, sắp ngồi không yên được nữa."

...

Trong buồng cabin không yên tĩnh, khoang điều khiển máy bay cũng không yên tĩnh, phó cơ trưởng đưa ra đề nghị với Cận Kỳ Ngôn.

"Cơ trưởng Cận, chuyến bay của chúng ta còn nửa giờ nữa thì hạ cánh xuống sân bay quốc tế Thượng Hải, bởi vì thời tiết quá tệ, trước mắt chúng ta, có mười chuyến bay định bay thấp xuống nhưng không có một cái nào hạ cánh thành công, đều phải chuyển sang sân bay ở vùng lân cận. Chúng ta có nên gọi cho sân bay gần nhất xin chuẩn bị hạ cánh không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Có thể tin tưởng Cận Kỳ Ngôn sao?

Đôi mắt sắc bén như chim ưng của Cận Kỳ Ngôn nhìn chăm chăm phó cơ trưởng, giọng điệu của anh cực kỳ nghiêm khắc.

"Nếu như cậu nói cho hành khách chuẩn bị hạ cánh xuống sân bay khác, cảm xúc bọn họ, cậu không chế được sao? Cậu khẳng định rằng không thể an toàn hạ xuống sân bay quốc tế Thượng Hải? Cậu không nắm chắc?"

Phó cơ trưởng thờ dài một hơi, anh ta không dám né tránh ánh mắt sắc bén của Cận Kỳ Ngôn: "Chúng ta không thể lấy tính mạng hành khách ra đùa, chuẩn bị hạ cánh ở sân bay khác là phương án tương đối an toàn."

"Bình thường tập luyện nhiều một chút, không phải tùy tiện bay máy chuyển liền có kinh nghiệm. Chuyển đổi, tôi đến điều khiển máy bay, cậu tiếp tục quan sát tình huống thời tiết Thượng Hải."

"Vâng, cơ trưởng Cận!"

Rất nhanh, cabin truyền ra tiếng nói của Cận Kỳ Ngôn.

"Các vị hành khách, hiện giờ máy bay đang xuyên qua mây dông, nhất định sẽ có tình trạng lắc lư, xin thắt chặt dây an toàn, xin đừng nên tùy ý đi lại, nhà vệ sinh đã đóng. Ba mươi phút sau, máy bay sẽ hạ xuống sân bay quốc tế Thượng Hải."

Nghe chỉ thị của Cận Kỳ Ngôn, các hành khách bình tĩnh lại không ít.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ngừng thở.

...

Vân Thủy Dạng nhịp tim rất nhanh, cô sợ hãi muốn chết được, cô còn không dám nhìn về phía buồng lái của máy bay.

Cô đã còi bỏ giày, bắt chi bắt giác siết chặt ngón tay, không lâu sau móng tay còn đâm vào trong lòng bàn tay.

Cận Kỳ Ngôn ngón tay có thể tin tưởng được không?

Ở độ cao mấy nghìn mét, cho dù là không tin anh, thì cô còn có thể làm gì đây?

Nếu như cô làm quỷ, nhất định sẽ trở về tìm anh báo thù!

~~~~~

Máy bay lại xuất hiện những đợt lắc lư kịch liệt, Vân Thủy Dạng cắn chặt hàm răng.

Đại khái là một phút sau, máy bay tương đối bình thường trở lại, không còn lắc lư nữa.

Trong chốc lát, trong buồng cabin lại truyền đến tiếng nói của Cận Kỳ Ngôn.

"Các vị hành khách, máy bay của chúng ta đã xuyên qua mây dông, nhà vệ sinh lại mở bình thường. Sau mười phút nữa, máy bay sẽ hạ cánh xuống sân bay quốc tế Thượng Hải."

"Wow, Cơ trưởng Cận thật tuyệt, vẫn là ngồi chuyển bay của anh mới an toàn. Đổi lại là cơ trưởng khác, tôi không dám khẳng định được mình còn mạng không nữa."

Vân Thủy Dạng ngồi bên cạnh hành khách đang nói một mình, cô nhìn cô ấy một cái, cũng hơi nhếch môi một chút.

Có khoa trương đến vậy không? Cận Kỳ Ngôn kia lợi hại như vậy sao?

Có điều, rốt cục cô cũng yên tâm, cái mạng nhỏ của cô được giữ lại an toàn rồi.

...

Máy bay an toàn hạ cánh xuống ở sân bay quốc tế Thượng Hải, thời điểm dừng lại trên đường băng, một số hành khách lập tức mở máy.

Nghe nói mình là máy bay đầu tiên thành công đáp xuống sân bay trong vòng hai giờ, lập tức khen ngợi cơ trưởng không ngớt.

"Máy bay của bạn tôi còn cất cánh trước chúng ta hơn một giờ, bây giờ cô ấy còn đang ở sân bay trên núi Tiêu đạo bay, cơ trưởng Cận Kỳ Ngôn quả nhiên không tầm thường!"

Nghe vậy, trong lòng Vân Thủy Dạng ngũ vị tạp trần.

Cô cũng có một chút đồng tình, mặc dù tên khốn kia rất đáng ghê tởm, nhưng anh ta hẳn là một vị cơ trưởng xuất sắc đi!

Vân Thủy Dạng đẩy hành lý đi ra, vừa nhìn thấy bóng dáng Âu Lập Dương, cô liền hối hận vì mình đã xuống máy bay sớm như vậy.

Cô mới không muốn nhìn thấy tên khốn kia, khẳng định là Hương Trừng nói thời gian chuyển bay của cô cho anh ta biết, nên anh tamói tới sân bay đón cô.

Giả bộ như nhìn không thấy Âu Lập Dương, Vân Thủy Dạng quay đầu lập tức rời đi.

"Thủy Thủy!"

Âu Lập Dương đã sớm nhìn thấy Vân Thủy Dạng, anh ta thấy cô quay đầu, lập tức đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Dùng nộ hôn để giữ anh lại

Vân Thủy Dạng không muốn tranh luận với Âu Lập Dương, anh ta đuổi tới, cô cũng bước nhanh đi.

Cô đẩy hành lý không tốt chạy, chưa chạy được mấy bước, Vân Thủy Dạng đã bị Âu Lập Dương kéo lại.

"Thủy Thủy, em nghe anh giải thích, anh không thích cô gái Lam Tâm Lạc kia, người anh yêu chỉ có một mình em mà thôi. Là cô ta gài bẫy anh, anh chủ quan mới rơi vào. Đêm đó, anh uống say, căn bản không rõ ràng chuyện gì đã xảy ra."

Trên mặt rõ ràng là tức giận, Vân Thủy Dạng hung dữ trừng mắt với Âu Lập Dương.

Lập tức, cô giận dữ hất tay Âu Lập Dương ra, cô không cho phép anh ta động vào mình.

Cô cảm thấy anh ta thật sự rất buồn nôn, vô cùng dối trá, vô cùng bẩn!

"Làm người ta lớn bụng, dám ngủ mà lại không dám thừa nhận, Âu Lập Dương, anh mẹ nó khốn nạn quá đấy! Biến, đừng đến phiền tôi, tôi đã không còn quan hệ gì với anh nữa. Vô cùng cảm ơn anh đã không đến cục dân chính đăng ký, bằng không, tôi Vân Thủy Dạng ngàn vạn lần hối hận khi làm Âu phu nhân!"

Vân Thủy Dạng muốn đi, Âu Lập Dương dây dưa, không cho cô đi.

"Thủy Thủy, anh thật sự không phải là cố ý muốn ngủ cùng Lam Tâm Lạc, là cô ta thiết kế hãm hại anh. Sau đó, anh nói với cô ta rất rõ ràng, anh đã nói cho cô ta biết là anh có bạn gái, là cô ta một mực không biết xấu hổ quẩn luyến không tha."

Em không nên tin người phụ nữ kia nói láo, cô ta có ý đồ không cho chúng ta đến với nhau, cô ta mưu toan đến phá hoại tình cảm giữa anh và em. Anh đã nói rất rõ ràng cho cô ta biết, anh không thích cô ta, anh hết sức giữ khoảng cách với cô ta.

Thủy Thủy, chiều hôm đó không phải anh cố ý không đến cục dân chính cùng em đăng ký kết hôn, là doanh có việc gấp không đi được. Bây giờ chỉ cần em muốn, chúng ta lập tức đến cục dân chính, chờ mở cửa sẽ vào đăng ký, lấy chứng nhận. Anh dám thề, anh Âu Lập Dương đời này chỉ thích một người phụ nữ là Vân Thủy Dạng mà thôi!"

Anh ta đã ngủ cùng với người phụ nữ khác, ngay cả con cũng đã có, còn dám ngụy biện, còn muốn trốn tránh trách nhiệm, Vân Thủy Dạng khinh bỉ trừng mắt Âu Lập Dương.

Cô cười lạnh! Lòng của cô cũng lạnh lẽo theo, như là ngâm trong hầm băng!

Miệng đầy lời dối trá, tên cận bã này muốn có bao nhiêu dối trá liền có bấy nhiêu!

Vân Thủy Dạng cô trước kia mắt bị mù, đầu óc bị úng nước, nếu không làm sao lại coi trọng cái tên khốn nạn này chứ?

Vẫn may, bọn họ còn chưa đăng ký, cũng may, cô không cho anh ta chiếm tiện nghi!

"Âu Lập Dương, anh mau biến đi, tôi không phải đồ ngốc, anh cũng đừng coi tôi giống như là con khỉ mà đùa nghịch! Tôi nói rất rõ ràng với anh, chúng ta không thể quay trở lại được, trăm phần trăm không thể nào, anh đừng có lại quấy rầy tôi."

Đôi mắt chột sáng lên lửa giận, cô liếc thấy một bóng dáng quen thuộc, bất thành linh, Vân Thủy Dạng bỏ hành lý xuống, cô chạy chậm đi qua nắm tay Cận Kỳ Ngôn rồi kéo anh tới trước mặt Âu Lập Dương.

"Âu Lập Dương, tôi cho anh biết, tôi và anh đến cùng vẫn là không thể. Anh ấy là bạn trai của Vân Thủy Dạng tôi, anh ấy đẹp trai hơn anh, thân hình chuẩn hơn anh, cảm ơn anh rồi đi, tôi mới có cơ hội được biết anh ấy. Không giấu anh, chúng tôi ở cùng với nhau, mới hưởng tuần trăng mật ở Milan về."

Gương mặt lạnh lẽo của Cận Kỳ Ngôn đen lại, anh trừng mắt với Vân Thủy Dạng, trong đôi mắt kia loáng thoáng nổi lên hai ngọn lửa giận.

Rất xin lỗi, anh cũng không muốn bị cô lợi dụng.

Tức giận, Cận Kỳ Ngôn hất tay Vân Thủy Dạng ra.

Không cho Cận Kỳ Ngôn cơ hội giải thích, Vân Thủy Dạng vượt lên trước một bước hai tay ôm cổ Cận Kỳ Ngôn.

Không nói gì, nhón chân lên, dựa trên người Cận Kỳ Ngôn, đôi môi mềm hồng nhạt của cô nhanh chóng chiếm lấy đôi môi mỏng gọi cảm Cận Kỳ Ngôn.

Vân Thủy Dạng hôn anh!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Tôi không thích anh nữa

Edit: Gà Tây

Cô gái đáng chết, lại dám cưỡng hôn anh.

Một lát sau, cơ thể của anh căng lên, một ngọn lửa giận xâm chiếm toàn bộ lồng ngực.

Ánh mắt của anh lạnh lùng như sương tuyết, nét mặt âm trầm.

Không do dự, bàn tay Cận Kỳ Ngôn đặt lên eo Vân Thủy Dạng, muốn đẩy cô ra.

Vân Thủy Dạng làm như không thấy phản ứng của Cận Kỳ Ngôn, cũng như không quan tâm đến Âu Lập Dương đang tức giận, đôi môi mềm của cô không chịu rời khỏi đôi môi gọi cảm của Cận Kỳ Ngôn.

Hơn nữa, toàn thân cô dán sát vào anh, không thể tách rời.

Hai tay ôm chặt lấy cổ Cận Kỳ Ngôn.

Không đẩy được Vân Thủy Dạng ra, Cận Kỳ Ngôn lại càng nổi giận. Trong nháy mắt, gương mặt của anh phủ một lớp sương đen.

Cận Kỳ Ngôn bỏ hành lý xuống, hai tay dùng sức nắm chặt cổ tay của Vân Thủy Dạng, dùng lực đẩy cô ra.

Không chỉ như vậy, Cận Kỳ Ngôn còn trừng mắt nhìn Vân Thủy Dạng, ánh mắt vừa cảnh cáo vừa có ý chán ghét.

Phản ứng đầu tiên, Cận Kỳ Ngôn cầm khăn tay lau miệng của mình, có dính nước bọt và hơi thở của Vân Thủy Dạng.

Cận Kỳ Ngôn đứng là độc ác. Trong nháy mắt anh đẩy cô ra, cổ tay của cô đã bị bóp rất đau.

Vân Thủy Dạng cảm thấy xương cổ tay của mình muốn gãy tới nơi rồi, nhưng cô không than một tiếng, chỉ nhìn Cận Kỳ Ngôn, sau đó gỡ sợi dây chuyền trên cổ mình lên.

Vốn dĩ Cận Kỳ Ngôn còn muốn nhanh chóng rời đi. Nhưng khi nhìn thấy sợi dây chuyền mà Vân Thủy Dạng đang đeo, anh lại do dự mấy giây.

Cho dù trong lòng rất tức giận, nhưng rất nhanh, gương mặt xinh đẹp của Vân Thủy Dạng đã thay bằng một nụ cười ngọt ngào.

Cô nắm tay Cận Kỳ Ngôn, kiều ngạo nhìn Âu Lập Dương.

“Bạn trai của tôi rất đẹp trai, đúng không? Anh ấy tên Cận Kỳ Ngôn, là Cơ trưởng xuất sắc nhất của hãng hàng không Hoa Vũ. Âu Lập Dương, thức thời thì cắt nhanh đi, đừng tự làm mất mặt mình. Tôi không cần anh nữa. Anh đứng đó làm gì, lo mà đi tìm Lam đại tiểu thư của anh đi.”

“Vân Thủy Dạng, anh ta là bạn trai của em thật sao? Không phải giả bộ chứ? Ngoan, đừng làm rộn nữa, có gì chúng ta nói chuyện với nhau. Chỉ cần em chịu gạt đầu, em vẫn là Âu phu nhân, là Âu phu nhân duy nhất.”

Thấy Vân Thủy Dạng chủ động hôn Cận Kỳ Ngôn, Âu Lập Dương hận không thể phát tiết, nắm chặt nắm đấm của mình.

Cô gái mà anh ta theo đuổi ba năm, anh ta còn chưa ăn được đã phải chấp tay dâng cho người khác, Âu Lập Dương anh ta đúng là không cam tâm.

Nhưng anh ta không ngốc đến mức ra tay với Cận nhị công tử.

Anh ta không dám đắc tội với tập đoàn Hoa Vũ.

Từ lúc nào, loại con gái ngu xuẩn như Vân Thủy Dạng lại bám được vào Cận Kỳ Ngôn? Tại sao trước đây anh ta lại không biết?

Âu Lập Dương không xác định được quan hệ giữa Vân Thủy Dạng và Cận Kỳ Ngôn, nhưng trong lòng lại dâng lên hoài nghi.

Nhìn biểu hiện của Cận Kỳ Ngôn, có lẽ anh ta cũng không thích Vân Thủy Dạng.

“Âu Lập Dương, mắt anh bị mù sao? Không thấy tôi và anh ấy hôn nhau à? Cút đi, người yêu của tôi sẽ cảm thấy chướng mắt. Nào, chúng ta đi thôi anh!”

Hừ lạnh với Âu Lập Dương một tiếng, Vân Thủy Dạng một tay kéo tay Cận Kỳ Ngôn, một tay kéo xe hành lý bỏ đi.

Đưa lưng về phía Âu Lập Dương, Cận Kỳ Ngôn nhỏ giọng nói bên tai Vân Thủy Dạng: “Đã lợi dụng tôi xong rồi, bây giờ đến lúc tôi đòi thù lao. Vân Thủy Dạng, tôi muốn sợi dây chuyền trên cổ của cô.”

~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Nhất định phải ăn hết cô

Edit: Gà Tây

“Haha, cái này thì dễ rồi. Có gì thì chúng ta thương lượng với nhau. Cận Kỳ Ngôn, anh giúp tôi vứt bỏ Âu Lập Dương, đừng nói anh muốn sợi dây chuyền, muốn cả người tôi cũng còn được.”

“Vân Thủy Dạng, cô đừng có nói đùa. Chọc giận tôi, hậu quả rất nghiêm trọng, cô không chơi nổi đâu.”

Giọng nói lạnh lùng rít qua kẽ răng, thổi vào tai Vân Thủy Dạng nghe lạnh buốt.

Bất giác, Vân Thủy Dạng rung mình một cái.

“Anh là Cận thiếu, tôi làm sao dám đùa anh? Đôi bên cùng có lợi thôi mà. Cận Kỳ Ngôn, anh đừng quên khi ở Milan, là anh hôn tôi trước. Bây giờ tôi hôn lại, xem như hòa nhau. Ai cũng không nợ ai.”

Vân Thủy Dạng liếc nhìn sắc mặt của Cận Kỳ Ngôn, ánh mắt chuyển động, lóe lên ánh sáng.

“Bị cô cưỡng hôn chẳng khác nào bị heo cắn.” Bước ngang qua thùng rác, Cận Kỳ Ngôn lập tức ném khăn tay đi.

Giương mặt tuấn tú của anh vẫn lạnh như sương, nhìn không ra cảm giác chân thực.

“Anh... anh mới là heo đó.” Tức đến mức thở hổn hển, Vân Thủy Dạng hung hăng mắng lại một câu.

Một lát sau, Cận Kỳ Ngôn đã thuận thế ôm cô vào trong ngực.

Anh còn quá phận ôm lấy eo của cô.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Vân Thủy Dạng, bất thành linh, đôi môi gợi cảm của Cận Kỳ Ngôn đã không cẩn thận chạm vào gương mặt màu mận đào của Vân Thủy Dạng.

Mặc dù chỉ là chạm nhẹ rồi tránh ra, nhưng sự đụng chạm nhẹ nhàng đó vẫn như lông vũ phớt nhẹ vào, cảm giác hơi ngưa ngưa.

Trong nháy mắt, Vân Thủy Dạng giật mình, lông mi rung lên nhè nhẹ.

Không biết tại sao, đầu óc của cô trống rỗng, phản ứng lại chậm mất nửa nhịp.

“Anh... anh đang cố tình chiếm tiện nghi của tôi? Cận Kỳ Ngôn, anh là tên khốn kiếp trời đánh. Tôi sẽ vẽ vòng tròn nguyên rủa anh.”

“Vân tiểu thư, không phải cô muốn diễn kịch sao? Còn không ra sức diễn đi. Bạn trai cũ của cô không tin chúng ta là người yêu của nhau. Hay là, cô thích đánh vào mặt của mình? Đừng có mà suy nghĩ bậy bạ. Chẳng qua tôi chỉ muốn lấy thù lao mà tôi nên lấy, hoàn toàn chẳng có hứng thú với cô. Cô còn là nữ sinh à? Ngay cả một nụ hôn cũng nhạy cảm như vậy?”

Vân Thủy Dạng nghiêng răng kèn kẹt, nhưng cô lại không thể nổi bão với Cận Kỳ Ngôn.

Bây giờ không phải là lúc cậy mạnh. Cô nhất định phải vứt bỏ Âu Lập Dương trước. Sau đó có cơ hội, cô sẽ chậm rãi tính sổ với Cận Kỳ Ngôn.

Nhìn Vân Thủy Dạng đi cùng với Cận Kỳ Ngôn, Âu Lập Dương cũng không đuổi theo.

Anh ta chỉ tức giận mắng một câu: “Vân Thủy Dạng, cô cho rằng cô có thể chạy thoát được tôi sao? Tôi đã tốn biết bao nhiêu công sức cho cô, cô nhất định phải trả tôi gấp đôi. Tình nguyện chơi với cô chính là coi trọng cô. Cô đừng để mình phải mất mặt. Lần sau, cô sẽ không dễ dàng thoát khỏi lòng bàn tay của tôi đâu. Tôi nhất định sẽ ăn hết cô không còn một mẩu.”

Nhìn thấy Cận Kỳ Ngôn đi cùng với Vân Thủy Dạng, Ôn Lương Dụ mỉm cười bước đến.

Cận Kỳ Ngôn trừng mắt với Ôn Lương Dụ, ra hiệu anh ta ngậm miệng lại.

Ôn Lương Dụ thức thời không lên tiếng, lái xe đi.

Trên xe, Cận Kỳ Ngôn đưa tay ra.

“Vân Thủy Dạng, đây là lúc nên thực hiện lời hứa của cô, đưa sợi dây chuyền mà cô đang đeo cho tôi. Tùy cô ra giá, tôi không thích chiếm tiện nghi của người khác.”

“Đưa tôi về nhà an toàn, tôi sẽ đưa sợi dây chuyền này cho anh. Cận Kỳ Ngôn, tôi sẽ không chạy mất, anh gấp cái gì chứ? Anh muốn tặng sợi dây chuyền này cho cô gái nào à? Anh có bạn gái rồi sao?”

~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Nụ hôn đầu của anh

Edit: Gà Tây

Vừa lúc đang dừng đèn xanh đèn đỏ, Ôn Lương Dụ nghe xong, liền nhìn chăm chăm vào Cận Kỳ Ngôn.

Sau đó, anh ta quay sang nhìn Vân Thủy Dạng.

“Vân Thủy Dạng, không phải cô thích Cận Kỳ Ngôn rồi chứ? Mời tôi ăn cơm đi, tôi sẽ nói chuyện của anh ấy cho cô biết. Tôi biết anh ấy muốn tặng sợi dây chuyền trên cổ cô cho ai. Tôi đã gặp Tiêu...”

Không đợi Ôn Lương Dụ nói xong, khuỷu tay của Cận Kỳ Ngôn đã húc vào Ôn Lương Dụ một cái.

Kèm theo đó là ánh mắt hung ác của Cận Kỳ Ngôn.

Giống như đang cảnh cáo Ôn Lương Dụ, nếu anh ta còn dám nói thêm nửa chữ, Cận Kỳ Ngôn anh sẽ giết chết anh ta.

Cận Kỳ Ngôn chắc chắn có bí mật.

Anh khẳng khái phải lấy lại sợi dây chuyền, chẳng lẽ là tặng cho một cô gái rất quan trọng với anh?

Thật kỳ lạ. Vì sao lại không để anh tài xế nói chứ?

Ánh mắt xinh đẹp của Vân Thủy Dạng trở nên lập lờ, bàn tay cầm lấy sợi dây chuyền, giống như muốn che chở cho nó.

“Cận Kỳ Ngôn, anh có chuyện gì không thể để lộ ra ngoài sao? Vì sao không nói cho người ta biết? Chẳng lẽ anh yêu thầm một cô gái nào à? Anh đang theo đuổi cô ấy? Chắc chắn, cô gái mà anh coi trọng chắc mắt bị mù rồi, đầu óc bị nhúng nước rồi. A, anh lái xe, tôi và Cận Kỳ Ngôn không quen thân nhau lắm, anh cũng đừng hiểu lầm mối quan hệ giữa chúng tôi. Tôi và anh ta tuyệt đối không thể nào.”

Gân xanh hai bên huyệt Thái Dương của Cận Kỳ Ngôn nổi lên, trừng mắt nhìn Vân Thủy Dạng.

Cô đã thành công chọc giận anh. Nếu cô đủ thông minh, cô nên có chừng mực, không đến mức mở cái miệng thú của mình ra hoài như vậy.

Nhưng Ôn Lương Dụ lại làm như không thấy lửa giận của Cận Kỳ Ngôn.

“Không thể nào? Không phải cô đã hôn anh ta sao? Đó chính là nụ hôn đầu tiên của Kỳ Ngôn đấy.”

“Ôn Lương Dụ, cậu không nói, người ta cũng không nghĩ cậu bị câm. Nếu cậu còn ăn nói lung tung, tôi sẽ đá cậu một cước xuống xe. Vân Thủy Dạng, cô bớt hồ đồ lại đi, mau thực hiện lời hứa của mình, đưa sợi dây chuyền cho tôi. Nếu cô không có thành ý, lập tức rút khỏi xe cho tôi.”

Giọng nói rét lạnh như băng. Cho dù Vân Thủy Dạng đang ngồi đằng sau cũng cảm thấy rùng mình.

Nhưng sự lạnh lùng đó vẫn không ngăn được quyết tâm muốn cười của cô.

“Haha, thì ra đó là nụ hôn đầu tiên của anh, lại còn không biết xấu hổ chế giễu tôi là tiểu nữ sinh. Anh mới là người quá nhạy cảm. Cận Kỳ Ngôn, tôi đưa sợi dây chuyền cho anh, anh còn không biết xấu hổ tặng cho người phụ nữ khác sao? Anh đúng là không có thành ý. Nếu tôi là cô gái kia, đồ mà người phụ nữ khác đã từng chạm vào, tôi chắc chắn sẽ không bao giờ cần. Bệnh thích sạch sẽ đó, hiểu không?”

“Vân tiểu thư nói quá chính xác. Kỳ Ngôn, cho dù anh không thừa nhận, em cũng cảm thấy giữa hai người rất có duyên. Tiêu Mạch rất thích sợi dây chuyền mà Vân Thủy Dạng đang đeo trên cổ. Nhưng nếu để cho cô ấy biết đã từng có cô gái khác đeo sợi dây chuyền thiên sứ phiên bản giới hạn này, anh cảm thấy cô ấy còn cần nó nữa không?”

Cận Kỳ Ngôn cau mày, trong nháy mắt gương mặt tuấn tú đen lại, giống như nổi lên một trận cuồng phong, vô cùng đáng sợ.

Ôn Lương Dụ nói xong, Cận Kỳ Ngôn lập tức bảo ngừng xe.

Sau khi mở cửa xe, mặc kệ trời đang đổ mưa to, anh vẫn ném hành lý của Vân Thủy Dạng ra ngoài.

Không chỉ như thế, anh còn không quan tâm đến Vân Thủy Dạng đang chửi mắng, không thèm quan tâm hàng xe đằng sau đang bóp còi inh ỏi mà kéo cô xuống xe.

“Cận Kỳ Ngôn, tên khốn kiếp này, anh mau đi chết đi.”

Cận Kỳ Ngôn làm như không nghe thấy tiếng chửi mắng. Anh ngồi lại ghế lái phụ, bảo Ôn Lương Dụ lập tức lái xe đi.

~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 28: Tôi muốn báo thù

Edit: Gà Tây

Trời mưa lớn như vậy, Cận Kỳ Ngôn chẳng những ném cô xuống xe, lại còn vứt luôn cả hành lý của cô. Lửa giận trong lòng Vân Thủy Dạng dâng lên đỉnh điểm, tức đến phát khóc.

Cô chửi mắng Cận Kỳ Ngôn, lại còn chạy theo đuổi đánh.

Cận Kỳ Ngôn trên xe, cô cật lực đập cửa sổ xe, đập vào bánh xe.

Cô chưa từng thấy gã đàn ông nào không có phong độ kém như vậy. Anh ta chẳng khác nào thứ cặn bã như Âu Lập Dương.

Không có ô để che mưa, rất nhanh toàn thân Vân Thủy Dạng đã trở nên ướt đẫm.

Bị Cận Kỳ Ngôn bắt nạt như vậy, gương mặt Vân Thủy Dạng tím tái. Trên gương mặt đầy nước, không phân biệt được đâu là nước mưa đâu là nước mắt.

“Cận Kỳ Ngôn, anh xuống xe mau. Tôi muốn đánh chết cái tên khốn kiếp nhà anh. Nếu anh có gan thì đừng đi, thật ghê tởm.”

Từng tiếng rít qua kẽ răng đầy phần uất. Gương mặt nhỏ nhắn của Vân Thủy Dạng trở nên dữ tợn.

Thấy Vân Thủy Dạng dùng sức đập cửa xe, toàn thân ướt đẫm, Ôn Lương Dụ không khỏi vì cô mà mặc niệm ba giây.

Cận Kỳ Ngôn không phải người bình thường. Anh ấy chính là một khối băng sơn bổ không ra.

Anh vốn lãnh khốc vô tình. Ai chọc giận anh đều không có kết quả tốt.

Vân Thủy Dạng, cô chỉ có thể tự cầu phúc đi. Tên khốn Cận Kỳ Ngôn là người nói một không hai.

“Kỳ Ngôn, trời đang mưa to, anh thật sự không để ý đến chết sống của Vân Thủy Dạng sao? Bỏ lại một cô gái ở trong mưa, anh không cần soi dây chuyền trên cổ cô ấy nữa à?”

Tức giận, Cận Kỳ Ngôn liền trừng mắt nhìn Ôn Lương Dụ.

Anh làm như không thấy Vân Thủy Dạng đang tức giận đập cửa sổ xe, mắng chửi lung tung ngoài kia.

Rõ ràng, anh chính là mặc kệ sống chết của cô. Ai bảo cô dám khiêu khích anh làm gì?

Dám chọc anh, thì phải gánh chịu cơn giận của anh.

“Không phải cậu nói Mạch Nhiên không thích dùng đồ mà người khác đã từng đeo hay sao? Dây chuyền kia đã bị cô gái đó làm ô uế, tôi cần nó làm gì nữa? Ôn Lương Dụ, cậu có muốn lái xe hay không? Nếu cậu cảm thấy cô gái đó đáng thương, vậy thì biến, tôi tự mình lái xe.”

“Chà chà, cơn giận lớn thật. Vân Thủy Dạng chọc giận anh, đó là cô ta không may.”

Hàng xe phía sau vẫn liên tục bấm còi. Ôn Lương Dụ cũng không đồng dài với Cận Kỳ Ngôn thêm nữa, vội vàng lái xe rời đi.

Chiếc xe lao đi, còn văng thêm nước lên người Vân Thủy Dạng.

Vân Thủy Dạng chỉ vào bóng xe của Ôn Lương Dụ, lớn tiếng la lên: “Cận Kỳ Ngôn, tôi nguyện rửa anh chết không yên lành. Có gan thì đừng để tôi nhìn thấy anh. Tôi nhất định sẽ báo thù.”

Bởi vì có Vân Thủy Dạng và hai cái túi hành lý chắn ngang đường, xe qua lại chỉ có thể di chuyển thật chậm.

Lảo đảo, Vân Thủy Dạng cũng đành phải kéo rương hành lý vào ven đường.

Chung quanh không có chỗ nào để che mưa, Vân Thủy Dạng cũng không có ô, cũng không ai tình nguyện giúp đỡ cô. Cô đành phải gọi điện thoại về nhà cho xe đến đón cô.

Đứng chờ xe trong mưa, nước mắt Vân Thủy Dạng rơi xuống, bị nước mưa cuốn đi.

“Kỳ Ngôn, anh không thích Vân Thủy Dạng sao? Ở đại sảnh sân bay, em tận mắt nhìn thấy hai người hôn nhau, làm em sợ muốn chết, không dám tin vào hình ảnh đó.”

Ôn Lương Dụ còn dám nhắc đến Vân Thủy Dạng. Trong nháy mắt, ánh mắt Cận Kỳ Ngôn đen lại nhìn anh ta chằm chằm.

“Nhìn thấy tôi bị chó cắn, cậu rất vui sao? Tôi thấy chắc là cậu ngứa da rồi.”

“Hôm nay, Mạch Nhiên bay từ Paris về Milan, buổi biểu diễn thời trang đã thành công rực rỡ. Trong số đám bạn bè của cô ấy, có tấm ảnh cô ấy chụp chung với Cận Kỳ Hạo, anh có nhìn thấy không? Cận Kỳ Hạo cũng trở về từ Paris, cũng đã thông qua được năm vòng phỏng vấn, chính thức trở thành thực tập sinh cho vòng phỏng vấn Tổng giám đốc cuối cùng.”

~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Vết thương vùi sâu trong ký ức kia, lại bị xé ra thêm lần nữa

Edit: Gà Tây

Cận Kỳ Ngôn không lên tiếng, đôi môi mím lại.

Anh đương nhiên nhìn ra tên khốn đó vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn.

Thứ mà thuộc về Cận Kỳ Ngôn anh, cậu ta sẽ không bao giờ để nó cho anh.

“Kỳ Ngôn, ngày mai đến lượt anh đi phỏng vấn, anh đã chuẩn bị xong chưa? Nghe nói người phỏng vấn rất khó giải quyết, không dễ nói chuyện như Jimmy. Em sợ bọn họ sẽ động tay chân với anh, cố ý không cho anh qua.”

“Em còn đang bị thuyết chuyển, vẫn còn chưa có kết quả. Em không biết bay quốc tế đường dài. Em cũng muốn giúp anh giám sát tên khốn kia. Ngoài ra, em nghe nói Jimmy muốn về hưu sớm. Vợ của ông ấy mắc bệnh ung thư, chắc một tháng sau ông ấy sẽ về nước, thậm chí còn sớm hơn.”

“Tôi biết rồi, tôi tự có chừng mực. Không cần sợ bọn họ. Tổng giám đốc hãng hàng không Hoa Vũ nhất định phải là tôi. Không chỉ có hãng hàng không Hoa Vũ, toàn bộ tập đoàn Hoa Vũ cũng phải thuộc về tôi.”

Từ sau đợt phong thư tố cáo, anh biết bọn họ đã có sự chuẩn bị đằng sau.

Gương mặt tuấn tú của Cận Kỳ Ngôn vẫn lạnh lùng đến không có tình người. Người khác căn bản không đoán được cảm xúc chân thực của anh.

Ánh mắt của anh giống như cặp mắt của mấy con báo đi săn, tinh mịch, lấp lóe mấy phần hận ý không tan.

“Chúng ta cùng nhau đá Cận Kỳ Hạo ra khỏi hãng hàng không Hoa Vũ. Tục ngữ có câu, không làm sẽ không phải chết. Cứ để cho bọn họ nếm thử sự lợi hại của chúng ta.”

Cận Kỳ Ngôn cũng không tỏ thái độ gì thêm. Trong lòng anh đang có một cảm giác mãnh liệt xâm chiếm, giống như một con hùng ưng muốn vỗ cánh bay đi, nhưng chỉ sợ bầu trời không dung được cánh chim rộng lớn của anh.

Hơn sáu giờ tối, Cận Kỳ Ngôn xuất hiện tại trang viên nhà họ Cận.

Chiếc Lamborghini của anh đỗ trước cổng một căn biệt thự mang kiểu dáng Châu Âu.

Cho dù bên ngoài vẫn còn mưa nhưng anh cũng không che ô, cứ như vậy mà đi vào nhà.

“Kỳ Ngôn, con về rồi à?”

Cận Kỳ Ngôn cũng không phản ứng với Ngô Hương Tuyết. Anh làm như không thấy bà ta, lạnh lùng đến nỗi ngay cả người xa lạ cũng không bằng.

Chỉ cần nghe thấy giọng của Ngô Hương Tuyết, không hiểu tại sao, toàn thân Cận Kỳ Ngôn lại tản ra hàn khí lạnh thấu xương.

Ánh mắt như báo săn của Cận Kỳ Ngôn hiện lên ngọn lửa giận, đáy mắt bao trùm sự lạnh lẽo như băng giá.

Anh bước ngang qua Ngô Hương Tuyết, lên thẳng trên lầu.

Hai tay đang bỏ vào túi quần không tự chủ được nắm chặt thành quả đấm.

Móng tay bấm thật sâu vào lòng bàn tay.

Mỗi lần nhìn thấy Ngô Hương Tuyết, trong đầu Cận Kỳ Ngôn không khỏi hiện lên giai đoạn thống khổ trong quá khứ.

Vết thương vùi sâu trong ký ức kia, lại bị xé ra thêm lần nữa.

Sự đau đớn như khoan tim cắt thịt bắt đầu lan ra. Chỉ một lát, ánh mắt Cận Kỳ Ngôn tràn ngập một màu đỏ. Anh cắn chặt hàm răng, cố gắng bình tĩnh lại.

Cho đến khi bóng lưng của Cận Kỳ Ngôn biến mất khỏi cầu thang, vẻ mặt không vui của Ngô Hương Tuyết mới lộ ra, ánh mắt hiện lên sự khinh thường.

Bà không thích Cận Kỳ Ngôn trở về, lại càng không hoan nghênh anh.

Từ nhỏ, nó đã bắt nạt bà. Những sự việc lúc trước giống như vừa mới diễn ra ngày hôm qua.

Cũng may bà còn một vương bài trong tay. Cận Kỳ Ngôn có năng lực thì như thế nào?

Cứ nhìn xem, bà sẽ tổng khứ Cận Kỳ Ngôn ra khỏi hăng hàng không Hoa Vũ.

Cận Nam Sinh và Cận Kỳ Hạo trở về cùng một lúc. Xe còn chưa đến cổng đã ngừng lại.

Nhìn thấy chiếc Lamborghini màu trắng đỗ ngoài cổng, Cận Nam Sinh không khỏi cau mày.

Không cần người hầu lấy dù ra che mưa, Cận Nam Sinh đội mưa đi thẳng vào bên trong.

~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Không thể ngồi chờ người ta lấn lên trên đầu

Edit: Gà Tây

Thấy hai cha con đều trở về, Ngô Hương Tuyết vội vàng nở nụ cười của một hiền thê lương mẫu.

“Nam Sinh, Kỳ Ngôn đã trở về. Thằng bé đang ở trên lầu, để em gọi người hầu làm thêm thức ăn.”

Cận Nam Sinh khẽ gật đầu, không lên tiếng, đồng thời cũng bước lên lầu luôn.

Trong phòng khách chỉ còn hai mẹ con. Ngô Hương Tuyết hạ giọng quan tâm: “Kỳ Hạo, ngày đầu tiên làm Tổng giám đốc có thuận lợi không? Mẹ vừa mới ăn cơm với Jimmy. Mẹ có bảo ông ấy chỉ điểm cho con thêm một chút. Cha của con rất coi trọng ý kiến của ông ấy. Các thành viên hội đồng quản trị và cán bộ cấp cao ở Hoa Vũ, mẹ cũng đã chuẩn bị tất cả giúp con rồi.”

“Mẹ, mẹ đừng làm nhiều chuyện như vậy. Con muốn cạnh tranh một cách công bằng. Con muốn quang minh chính đại đánh bại anh ta.”

Giọng nói của Cận Kỳ Hạo nhàn nhạt, nét mặt chẳng chút thú vị.

Gương mặt khá giống với Cận Kỳ Ngôn hiện lên ánh sáng tự tin.

“Kỳ Hạo, đòi người khó lòng, con không được khinh thường. Mẹ sợ cha con áy náy vì đối xử bất công với Kỳ Ngôn mà không để ý đến sự cố gắng của con. Bà của con cũng đặc biệt thương nó, không tránh khỏi sẽ nói tốt về nó trước mặt cha con. Người bên cạnh đã sớm chuẩn bị, chúng ta cũng không thể ngồi chờ bọn họ lấn lên đầu chúng ta được.”

Thư tố cáo không thể chơi chết Cận Kỳ Ngôn, Ngô Hương Tuyết bắt mắt vô cùng.

Về sau, bà sẽ không để cho Cận Kỳ Ngôn may mắn như thế. Bà sẽ vì con trai của mình mà trải đường.

Bà muốn con trai của bà trở thành Tổng giám đốc hăng hàng không Hoa Vũ kiêm Chủ tịch tập đoàn Hoa Vũ.

“Mẹ, con biết mình phải nên làm thế nào. Con có năng lực để thắng anh ta, cũng không cần để anh ta vào mắt. Mẹ không cần lo lắng cho con. Con sẽ đá anh ta ra khỏi hăng hàng không Hoa Vũ.”

“Được, mẹ nghe lời con, không làm gì cả, chỉ ngồi hưởng phúc. Tài sản của cha con, con cũng có phần, cũng không phải Kỳ Ngôn chiếm tất cả. Người có tài mới chiếm được, đây là định luật từ trước đến giờ. Chỉ cần con có khả năng quản lý hăng hàng không Hoa Vũ, cha của con khẳng định sẽ ủng hộ con. Nếu con không muốn bị Cận Kỳ Ngôn đá ra khỏi Hoa Vũ, con nhất định phải mạnh hơn nó.”

Sợ Cận Nam Sinh nghe được hai mẹ con nói chuyện, Ngô Hương Tuyết nhất thời ngậm miệng lại.

Bà thâm ý nhìn con trai mình một chút, sau đó đi vào nhà bếp, xem bữa tối chuẩn bị như thế nào.

Cận Kỳ Hạo vẫn ngồi trong phòng khách, ánh mắt thâm trầm nheo lại.

Suy nghĩ của anh ta phẳng phát bay xa.

~~~~~

“Bà nội, có thể đi được chưa? Hôm nay cháu trở về từ Milan, rất có thành ý muốn ăn com với bà.”

Hoàng Du vẫn không thèm quan tâm đến Cận Kỳ Ngôn.

Tiểu tử thối này lâu như vậy mới đến thăm bà, bà lại càng giận.

“Người đẹp ơi, vị trí có thể nhìn ra bờ sông ở Michelin rất khó đặt. Quản lý nói, chỉ có thể giữ cho cháu đến bảy giờ mười lăm mà thôi, không thể giữ được lâu hơn.”

Hoàng Du mờ mắt, tức giận nhìn Cận Kỳ Ngôn.

“Tiểu tử thối, sao cháu không nói sớm. Nếu bà không ngồi được vị trí bà thích nhất, bà tìm cháu tính sổ. Nể mặt tiếng “người đẹp” của cháu, lần này bà không so đo với cháu. Nếu còn lần sau, tuyệt không tha thứ.”

Cận Kỳ Ngôn bật cười, trong nháy mắt, cả người như thay đổi hoàn toàn, gương mặt lạnh lùng cũng trở nên nhu hòa hơn không ít.

Nhưng, mặc dù Cận Kỳ Ngôn đang mỉm cười, ánh mắt của anh vẫn hiện lên sự buồn bã.

“Về sau, cháu sẽ có nhiều thời gian đến thăm bà.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 31: Vài phút có thể giết chết xúc động của Cận Kỳ Ngôn!

Từ khi Mặc Thanh đi, Kỳ Ngôn chính là do một tay bà nuôi nấng, Kỳ Ngôn suy nghĩ gì, Hoàng Du đều nhìn ra được.

Bà biết anh rất thích máy bay, thế nhưng, Nhà họ Cận cũng cần anh bảo vệ!

Đề anh từ bỏ sự nghiệp lái máy bay mà anh yêu thích, quả thực rất khó khăn đối với anh.

Nhưng là, bà hi vọng Kỳ Ngôn đến kế thừa Tập đoàn Hoa Vũ!

Từ nhỏ, Kỳ Ngôn đã được định sẵn là người thừa kế Hoa Vũ.

Cho dù anh học Học viện hàng không, nhưng khi tham gia học quản lý kinh tế, đào tạo hành vi, vốn có tư chất làm một Tổng giám đốc, anh vẫn có thể hoàn thành.

Anh thật không dễ bà thất vọng, anh thật sự thi đậu MBA, cũng thuận lợi lấy được bằng.

Cho nên, bà để anh tùy hứng bay mấy năm, bây giờ, cũng đã đến lúc anh nên nghỉ lại, trở lại Nhà họ Cận bắt đầu sự nghiệp huy hoàng.

Bên trong đôi mắt của Kỳ Ngôn lấp lóe vẻ u buồn nhàn nhạt, Hoàng Du nhìn thấy, bà cũng đau lòng vì anh.

Bởi vì mẹ mất sớm, đứa bé này đặc biệt mẫn cảm, bà dồn hết tất cả kiên nhẫn lên người anh.

Bà nỗ lực không thể phí công, Kỳ Ngôn mới là người thừa kế Nhà họ Cận, vị trí Gia chủ tương lai, không thể để anh tùy hứng!

"Cháu có thời gian ở cạnh bà nội, thật tốt, bà cầu còn không được! Kỳ Ngôn, chúng ta phải nghĩ đến tương lai một chút, mỗi một phần nỗ lực đều sẽ có hồi báo. Tin tưởng bà nội, bà sẽ bảo vệ cháu, sẽ không để cho người khác làm tổn thương cháu."

"Cháu cảm ơn bà nội! Bà chính là người thân nhất của cháu, bà hiểu rõ cháu nhất, cháu tin tưởng bà!"

"Đi thôi, đi ăn com, chúng ta ăn một bữa thật lớn."

Hoàng Du và Cận Kỳ Ngôn đi ra phòng Yoga, thỉnh linh Cận Nam Sinh cũng đi tới.

"Kỳ Ngôn, có thể cho ba mươi phút không? Chúng ta nói chuyện."

"Không được, tôi muốn đi ăn com cùng Kỳ Ngôn, có lời gì ngày mai lại nói, chúng tôi không trở ngại anh một nhà đoàn tụ. Ngày mai Kỳ Ngôn còn phải đi phỏng vấn, anh làm cha, tối nay cũng đừng tạo áp lực cho Kỳ Ngôn."

Hoàng Du không nhìn Cận Nam Sinh, bà nắm tay Cận Kỳ Ngôn đi qua trước mặt ông.

Bà chính là muốn cho ông biết, không phải tất cả sai lầm cũng đều có thể bù đắp.

Cận Nam Sinh giật mình đứng ở đó, ông cũng không nhúc nhích.

Ông biết mẹ còn chưa chịu tha thứ cho ông, bà còn canh cánh trong lòng cái chết của mẹ Kỳ Ngôn.

Đã nhiều năm như vậy, hai cha con bọn họ ngoại trừ quan hệ máu mủ, bọn họ ngay cả người xa lạ cũng không bằng.

Cận Nam Sinh tự giễu cười, đôi mắt thâm thúy không tự giác híp lại.

Cái kia sai lầm, là muốn ông chuộc tội cả đời này sao?

~~~~~

"Hương Trùng... Hắt xì... Hắt xì..." Hắt hơi mấy cái, Vân Thủy Dạng hít hít mũi.

Bây giờ cô vô cùng không dễ chịu, vài phút trước cô đã xúc động muốn giết chết Cận Kỳ Ngôn!

Vân Thủy Dạng gọi điện thoại cho bạn, ngay cả một câu ra hồn cũng không nói nổi, Hạ Hương Trùng ở bên kia điện thoại nghe được cô liên tục hắt hơi, thì có chút lo lắng hỏi cô.

"Thủy Thủy, cậu sao vậy? Nghiêm trọng không?"

"Lại bị cảm, sốt tới 39°6, đang ở bệnh viện truyền nước, không có việc gì... Hắt xì... Hắt xì... Còn chưa chết!"

"Thủy Thủy, vì sao cậu đột nhiên bệnh đến nghiêm trọng như vậy? Buổi sáng hôm nay, không phải Âu Lập Dương đi đón cậu sao?"

"Cậu còn dám nhắc Âu Lập Dương, mình vô cùng chán ghét tên khốn kia! Hắt xì... Hắt xì... Hắt xì... anh ta là một trong những thủ phạm hại mình bệnh nặng! Hương Trùng, mình gọi điện thoại cho cậu, là muốn nói với cậu chờ mình hết bệnh mời cậu ăn cơm, cuộc hẹn tối nay hủy bỏ."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Đề bài ngay ở trên trang giấy trắng này

"Thủy Thủy, mình không phải có ý muốn nói tin tức chuyến bay của cậu cho Âu Lập Dương, mình là bị anh ta quấy rầy làm phiền, mới bắt buộc dĩ nói cho anh ta biết. Không sao, cậu không cần phải gấp gáp, hôm nào khác chúng ta lại hẹn cùng nhau ăn cơm, cậu phải nghỉ ngơi thật tốt, uống nhiều nước ấm. Đừng rồi, sao mà Âu Lập Dương lại hại cậu ngã bệnh? Còn có ai và anh ta làm hại cậu?"

"Nói rất dài dòng, đó là vết nhơ lớn nhất trong đời mình! Được rồi, không đề cập tới tên rác rưởi kia nữa, về sau nếu để cho mình nhìn thấy anh ta, để xem anh ta chết như thế nào! Hương Trùng, Âu Lập Dương tìm cậu nói chuyện, cậu đừng để ý đến anh ta, mình và anh ta đã không còn quan hệ."

"Thủy Thủy, đừng trách mình nhiều chuyện, mình nghe nói Âu Lập Dương muốn kết hôn với Lam Tâm Lạc."

"Tên khốn nạn kia muốn kết hôn với ai thì cứ việc kết hôn thôi, mình mới không thèm anh ta. Không gả cho anh ta, tuyệt đối là chuyện sáng suốt nhất đời mà mình làm được!"

Vân Thủy Dạng cười tự giễu một cái, cô ảo não nghĩ trước kia rước cuộc ánh mắt mình bị gì, vậy mà lại coi trọng tên khốn Âu Lập Dương như thế?

Còn may, bọn họ đã kết thúc, cô cũng không để cho anh ta chiếm được tiện nghi!

"Cũng đúng, cái loại người cận bã này không cần cũng được. Huống hồ, anh ta đã có con với Lam Tâm Lạc, kết hôn cũng là chuyện sớm hay muộn mà thôi. Nam cận bã nữ ti tiện kết thành một đôi, vừa vặn!"

"Hương Trùng, mình không trò chuyện với cậu nữa, mình muốn gọi y tá thay nước truyền. Chờ mình khoẻ một chút, mình lại hẹn cậu."

"Được, cậu chú ý giữ gìn sức khỏe!"

Mười giờ sáng, mặc một bộ tây trang màu đen được đặt may thủ công tại Ý, phối hợp với cà vạt màu xám bạc, khí thế bức người, Cận Kỳ Ngôn đứng giờ xuất hiện ở phòng hội nghị cấp cao hàng không Hoa Vũ.

Cẩn thận tỉ mỉ chải tóc ra sau, lộ ra đường cong khuôn mặt tuần tú cực kỳ lãnh khốc.

Môi mỏng gọi cảm giờ phút này hơi nhếch lên, ăn nói có ý tứ, lại tỏa ra cảm giác hủy diệt mãnh liệt!

Anh mắt đen, thâm trầm, lạnh lùng, sắc bén, dường như có thể thấy rõ tất cả mọi sự trên đời vậy!

Dù là phòng lớn hội nghị cao cấp, vậy mà không có nhân viên phòng vãn, chỉ có Cận Kỳ Ngôn một mình yên tĩnh, lạnh nhạt ngồi.

Đại khái qua khoảng hai phút, tiếng mở cửa vang lên, còn truyền tới tiếng bước chân.

Cận Kỳ Ngôn không nhìn lên, anh vẫn thong dong bình tĩnh như cũ.

Đi vào chỉ có Cận Nam Sinh, ông ngồi xuống chiếc ghế ở bên cạnh Cận Kỳ Ngôn.

Thấy là ông, Cận Kỳ Ngôn cũng không ngạc nhiên, thế nhưng, anh cũng rất khinh thường khi nhìn thấy ông ta.

"Hàng không Hoa Vũ, không đứng giờ giấc như vậy từ khi nào thế?"

"Phòng vãn bắt đầu, người phỏng vấn chỉ có tôi." Ánh mắt hiền hòa của Cận Nam Sinh bình tĩnh dừng lại trên người Cận Kỳ Ngôn, ông ngồi đối diện với anh, liên quan sát tìm tòi nghiên cứu.

"Được Chủ tịch Tập đoàn Hoa Vũ tự mình phỏng vấn tôi, là vinh hạnh của tôi, đồng thời, ông cũng quá coi trọng tôi đi. Chủ tịch Cận, ông đây là muốn cho tôi đi vào từ cửa sau sao? Ông không sợ con trai của ông ghen tị? Người phụ nữ của ông cũng có sức ghen không nhỏ, tôi sợ nhà sẽ có biến đấy!"

Lông mày nhếch lên, đôi môi mỏng cong lên, Cận Kỳ Ngôn lộ ra biểu tình mỉa mai.

Cận Nam Sinh không tức giận, chỉ là sắc mặt hơi đổi một chút, ánh mắt vẫn ông nhu hòa, cũng không vì vậy mà rời khỏi gương mặt tuần tú cực kỳ giống ông của Cận Kỳ Ngôn.

"Đừng tưởng rằng giám khảo là ba thì phỏng vấn sẽ trở nên dễ dàng hơn. Con thi không tốt, ta dù thế nào thì ba cũng không cho con qua."

Nói xong, Cận Nam Sinh đưa cho Cận Kỳ Ngôn một tờ giấy trắng, còn đưa cho anh một cây bút.

"Đề bài trên giấy, tự con viết đáp án."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Mạng của tôi, tự tôi nắm giữ!

Cận Kỳ Ngôn chỉ liếc mắt nhìn một chút, gương mặt lạnh lẽo không có chút độ ấm nào.

Giấy trắng và bút đặt trước mặt anh, anh rất khinh thường.

Cận Nam Sinh bình tĩnh nhìn Cận Kỳ Ngôn, mi tâm của ông hơi nhíu lại: "Kỳ Ngôn, con chỉ có 10 phút làm bài thi."

"Cảm ơn đã nhắc nhở!"

Giọng nói của Cận Kỳ Ngôn như được phủ một tầng băng mỏng, khuôn mặt tuần tú của anh vẫn lạnh lùng đến bất cần như cũ.

Cận Nam Sinh nhắc nhở đáp lại, một lúc sau, anh cũng chỉ là nhìn lướt qua giấy trắng và bút đặt ở trước mặt mình.

Nhưng mà, anh lại chậm chạp không làm gì hết.

Cận Kỳ Ngôn chỉ lẳng lặng ngồi, Cận Nam Sinh cũng không thúc giục anh làm bài thi, mà hào hứng quan sát vẻ mặt con trai mình.

Kỳ Ngôn rất lạnh lùng, căn bản sẽ không để lộ nửa phần cảm xúc, thậm chí, thẳng bẻ bình tĩnh đến mức làm cho ông hơi lo lắng.

Không thể không nói, khí thế của Kỳ Ngôn rất thâm trầm, làm cho người khác không dám tùy tiện tới gần, chỉ dám xa xa nhì trộm dò xét mà thôi.

Bất luận nhìn từ phương diện nào, e rằng Kỳ Ngôn xuất phát trẻ nhưng cũng không sao, con trai ông vốn đã có khí chất vương giả như thế!

Trở về với hiện tại, trong lòng Cận Nam Sinh đã nhanh chóng có đáp án.

~~~~~

"Mười phút đã qua, Kỳ Ngôn, con nên nộp bài thi rồi."

Nâng cằm lên một chút, Cận Kỳ Ngôn và Cận Nam Sinh đối mặt với nhau, anh không hề có chút luống cuống nào.

Trong mười phút, phòng họp lớn yên tĩnh đến mức có thể nghe được tiếng hít thở đều đều của cha con bọn họ.

Cận Kỳ Ngôn không hề động tới giấy bút, vẫn là tờ giấy trắng không như cũ, yên tĩnh nằm ở trước mặt của anh.

Trước đó, Cận Nam Sinh cũng không hề nói gì.

Ông thấy được, từ lúc ông để giấy bút xuống, Cận Kỳ Ngôn không hề đụng vào.

"Không có vấn đề! Đáp án của tôi ở ngay trên giấy!"

"Con xác định ở trên giấy? Con xác định trước mặt con không phải một tờ giấy trắng?"

"Ông xác định ông cho tôi không phải một tờ giấy trắng? Đáp án của tôi, tâm mù như ông mới không thấy được. Chủ tịch Cận, phỏng vấn kết thúc rồi à? Còn có trò mới khác phỏng vấn tôi sao? Tôi thấy buổi phỏng vấn này có bao nhiêu khó chứ, còn không bằng tôi ở trên máy bay gặp phải loạn lưu——kích thích!"

Môi mỏng gọi cảm cong lên, Cận Kỳ Ngôn lộ ra một nụ cười mỉa mai yếu ớt.

"Phỏng vấn kết thúc, ngày mai con đến thực tập làm tổng giám đốc. Ba và con nói chuyện một chút, buổi chiều con hoàn thành kế hoạch bàn giao công việc lái máy bay. Quản lý một Tập đoàn lớn không hề dễ dàng như lái máy bay, máy bay chỉ quản lý vài trăm mạng người, một Tập đoàn lớn lại liên quan đến tính mạng rất nhiều người!"

"Đối với tôi mà nói, không có gì đặc biệt cả. Tôi không chỉ muốn xen vào mạng của người khác, mạng của tôi cũng chỉ thuộc về mình tôi, do chính tôi nắm giữ! Hết sức cảm ơn Chủ tịch Cận đã xem hiểu đáp án của tôi, cái này chứng minh ông cũng không phải tâm mù đến hồ đồ rồi!"

Cận Kỳ Ngôn đứng dậy, khẽ khom người, anh dẫn đầu rời khỏi phòng họp, cũng không quay lại nhìn thêm lần nào.

Nét mặt của anh vẫn rất lạnh lùng như cũ, người khác căn bản là không nhìn ra được cảm xúc chân thực của anh.

Cận Nam Sinh nhú chặt mi tâm, ánh mắt của ông theo sát theo bóng lưng lạnh lùng Cận Kỳ Ngôn.

Bất kể anh tùy tiện bao nhiêu, ông đều không tức giận, ánh mắt ông nhìn anh vẫn tình cảm như thế!

Cận Kỳ Hạo biết buổi sáng hôm nay Cận Kỳ Ngôn tới phỏng vấn, nhưng mà, đến giờ này, anh ta vẫn nhìn thấy Jimmy còn ở trong văn phòng.

Ông ta không phải là giám khảo sao?

Mang theo một chút hoài nghi, Cận Kỳ Hạo hỏi thư ký trưởng của Tổng giám đốc.

"Hôm nay phỏng vấn người nào chịu trách nhiệm phỏng vấn? Cận Kỳ Ngôn không đến phỏng vấn sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Thù này báo được thật sướng khoái!

"Cơ trưởng Cận đã đến, là Chủ tịch tự mình phỏng vấn. Ngày mai, Cơ trưởng Cận tới báo danh với cương vị Tổng giám đốc."

Lại là như vậy! Đôi mắt tình mịch của Cận Kỳ Hạo lập tức híp lại.

"Ah... Không sao, tôi tùy tiện hỏi một chút mà thôi."

Thư ký trưởng tiếp tục chỉnh sửa bảng báo cáo, Cận Kỳ Hạo hơi ngần người một chút, anh ta rời khỏi phòng thư ký.

Đi đến sân thượng, anh gọi một cuộc điện thoại.

Cảm mạo nặng, phát sốt! Vân Thủy Dạng truyền nước ba ngày mới chuyển khá hơn.

Một lần bệnh như vậy, cô dường như đã gầy đi trông thấy.

Có thù phải báo, có ơn thì trả, cô là một người công tư rõ ràng, chỉ cần để cô nhìn thấy tên rác rưởi Cận Kỳ Ngôn kia, thù giết lẫn cũng không buông tha.

Ở nhà nghỉ ngơi hai ngày, Vân Thủy Dạng mới gọi điện thoại mời Hạ Hương Trừng ăn cơm, thuận tiện, cô còn muốn đưa quà cho cô ấy.

...

Vân Thủy Dạng lái xe tiến vào bãi đỗ xe, ngoài ý muốn, cô nhìn thấy Cận Kỳ Ngôn.

Thật sự là oan gia ngõ hẹp, cô đến Michelin ăn cơm, vậy mà tên rác rưởi kia cũng tới.

Rất tốt, cô nhất định phải chơi chết anh ta!

Vân Thủy Dạng không nhanh không chậm theo sát chiếc xe Ferrari của Cận Kỳ Ngôn, cô thấy anh đỗ xe vào chỗ đậu.

Không muốn để cho anh phát hiện ra mình, cô không nóng vội lái lên, mà lượn một vòng quanh bãi đỗ xe, sau đó Vân Thủy Dạng mới cẩn thận đỗ chiếc xe mini màu hồng phấn của mình.

Lập tức, cô gọi một cuộc điện thoại.

Sau khi nói điện thoại xong, Vân Thủy Dạng cười vui vẻ đi thang máy lên lầu, đôi mắt đẹp trong veo như nước của cô tìm tòi quan sát xung quanh.

Vân Thủy Dạng đã đến Michelin, cô không thấy Hạ Hương Trừng.

Phóng tầm mắt tới, Vân Thủy Dạng tìm một cái bàn gần cửa sổ ngồi xuống.

Chắc chắn... Tầm mắt của cô vừa vặn đối diện Cận Kỳ Ngôn, tên rác rưởi kia đang xem thực đơn, giống như không hề chú ý tới cô.

Đừng tưởng rằng làm bộ không nhìn cô, thì cô sẽ buông tha cho anh ta, không đời nào!

Cô nằm ở bệnh viện truyền nước ba ngày, Cảm mạo nặng, phát sốt, bao nhiêu cái khó chịu, tên đầu sỏ gây tội kia tuyệt đối không thể tha!

Vân Thủy Dạng cầm lấy thực đơn, cô một bên làm bộ nhìn thực đơn, một bên liếc trộm Cận Kỳ Ngôn.

Cô ở trong lòng khinh thường anh, cô đang chửi anh.

Ô, tên khốn kia lại đang giả vờ không biết cô này!

Trông thấy cô, cũng không có ý muốn nói câu xin lỗi.

Không kiềm chế được, đôi mắt trong veo của Vân Thủy Dạng xông lên ngọn lửa, cô càng nghĩ càng tức.

Buổi sáng hôm đó, chính là tên rác rưởi kia hại cô dầm mưa, hại cô ngã bệnh!

Không chỉ có lửa giận lập loè, Vân Thủy Dạng chính là làm thế nào cũng nuốt không trôi cục tức kia.

Tục ngữ nói người phụ nữ tốt không đấu với đàn ông, nhưng mà, Cận Kỳ Ngôn không phải đàn ông, anh ta là một tên cặn bã, cô phải tìm anh ta đòi công đạo.

Con tức giận xông lên nào, Vân Thủy Dạng cũng không ngồi yên nữa, đột nhiên, cô đứng lên.

Cầm trong tay cốc nước chanh đang đặt trên bàn ăn, Vân Thủy Dạng đi đến bên người Cận Kỳ Ngôn, không nói tiếng nào, cô cầm lấy ly nước chanh bàn bên kia.

Vô cùng không khách khí, cô đổ nước chanh lên đầu Cận Kỳ Ngôn.

"Tên khốn này, tôi muốn anh cũng thử một chút cảm giác bị dầm mưa! Thoải mái không?"

Cận Kỳ Hạo chỉ là đến Michelin ăn một bữa cơm mà thôi, cô gái kia ngồi cách đó không xa, vẫn liên tục nhìn chăm chăm vào anh ta, anh ta cũng không để ý tới cô.

Thậm chí, anh ta còn chưa hiểu tình huống gì đang xảy ra, thì cô gái lại lên con thuyền chạy tới đây đổ nước lên đầu của anh ta.

Khi cô mắng anh ta, anh ta lại nghe không hiểu chuyện hoang đường của cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Cận bã viết hoa thật to!

Thoải mái không?

Nước từ trên đầu đổ xuống người, nước lạnh nhanh chóng chảy xuống, gập khe hở thì lập tức chảy tới, chỗ nào có thể thấm được thì thấm triệt để, loại cảm giác này thật mẹ nó... rung động, làm sao có thể nói hai từ khó chịu?!

Tóc Cận Kỳ Hạo không ngừng nhỏ giọt, giống như là vừa mới gội đầu xong còn chưa lau khô tóc.

Khuôn mặt tuấn tú của anh ta lạnh như băng, tất cả đều động nước, giọt nước mạnh mẽ rơi xuống phía dưới.

Áo quần của anh ta đã ướt hết, liền ngay cả nơi tư mật cũng có cảm giác mát lạnh, nước này dội thật hung ác, còn khiến anh ta trở nên chật vật không tả nổi!

Trên bàn ăn, đồ ăn cũng không may mắn thoát khỏi, không khác gì vắt thêm chanh, căn bản không thể ăn được nữa.

Xi một tiếng, Cận Kỳ Hạo thả đĩa trong tay ra.

Đôi con ngươi đảo một cái, bùng lên lửa giận, tức giận trùng mắt Vân Thụy Dạng, từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên, anh ta vừa đi vừa lướt nhìn, nhìn kỹ, dò xét cô.

Là cô gái rất đẹp, đáng người cũng rất bốc lửa, chính là mẹ nó có tố chất thần kinh!

Người phụ nữ đáng chết, Cận Kỳ Hạo rất khẳng định anh ta chưa từng gặp cô, anh ta không biết cô!

Cái gì mà dầm mưa? Anh ta nghe hoàn toàn không hiểu!

Theo như anh ta nhìn, người phụ nữ trước mắt này ghê tởm đến cực điểm, căn bản chính là đầu óc bị nước vào, bằng không chính là có dã tâm, dùng tất cả thủ đoạn chỉ vì tiếp cận anh ta, gây sự chú ý của anh ta.

Rất xin lỗi, Cận Kỳ Hạo anh đối với người phụ nữ vô lý trước mắt này, không ưa đến cực điểm, thậm chí, anh ta còn có chút chán ghét cô!

"Tiểu thư, cô nhận làm người rồi? Tôi không hề biết cô."

Bỗng dưng, Cận Kỳ Hạo đưa tay lên vuốt vuốt nước đọng trên mặt.

Đôi mắt tinh mịch kia, trong nháy mắt càng trở nên âm trầm, lạnh lùng!

"Cận Kỳ Ngôn, anh sẽ không có con! Anh cái này lớn khôn nạn, cận bã, cho dù là hóa thành tro, tôi cũng nhớ kỹ anh. Đừng tưởng rằng anh giả vờ không biết tôi, giả vờ vô tội, thì tôi sẽ buông tha cho anh, không có khả năng! Chị đây không phát uy, anh cho tôi là con mèo bệnh sao? Bây giờ tôi muốn anh nếm thử sự lợi hại của tôi, chị đây cũng không phải người dễ trêu vào đâu!"

"Cận Kỳ Ngôn? Cô cho là tôi là Cận Kỳ Ngôn?"

Trong nháy mắt, Cận Kỳ Hạo dờ khóc dờ cười.

Gặp một người phụ nữ lỗ mãng như vậy, anh ta quả thực là bị chó cắn!

Tức giận, Cận Kỳ Hạo khề nguyên rửa mặt một tiếng.

Thấy Cận Kỳ Ngôn giả vờ không nhớ mình, ý đồ muốn phui sạch toàn bộ, Vân Thụy Dạng càng không có ý định buông tha anh ta.

Mẹ nó, cô muốn giáo huấn anh ta một trận ra trò.

Bật hết lò sưởi, nhân viên phục vụ ngỡ ngàng một chút, rất nhanh, có người đi tìm khăn mặt, cũng có người lập tức xử lý nước đọng trên đất.

Không muốn hai vị khách ầm ĩ gây ảnh hưởng đến những vị khách khác, quản lý tới khuyên vài câu.

"Tiểu thư, có chuyện gì từ từ nói, đừng xúc động! Tục ngữ nói không sai, xúc động là không tốt!"

"Tôi rất tỉnh táo, là tên cận bã này đáng đời! Cận Kỳ Ngôn, tôi cho anh biết, tôi sẽ không nói xin lỗi với anh, đây là anh nợ tôi. Ném một cô gái nhỏ vào trong mưa đến bị cảm, phát sốt, cũng chỉ có anh, tên cận bã này mới làm ra. Heo đất lớn, thêm cận bã viết hoa thật to!"

Hơi nâng cằm lên, Vân Thủy Dạng tức giận trừng mắt với "Cận Kỳ Ngôn".

Khuôn mặt xinh đẹp của cô hiện ra hào quang tự tin cao ngạo, vô cùng có khí chất nữ vương!

Nói hồi lâu, thì ra người phụ nữ đáng chết này coi anh thành Cận Kỳ Ngôn... Khuôn mặt lạnh lẽo của Cận Kỳ Hạo bình tĩnh lại, như báo đi săn, trong mắt hiện lên một con tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Dỡ một vài miếng!

"Cô rất ghét Cận Kỳ Ngôn? Cô hận không thể băm anh ta thành tám mảnh?"

"Nói nhảm! Khốn nạn cận bã như vậy, ngoại trừ anh ra thì còn ai vào đây nữa?!"

Đôi mắt thâm trầm của Cận Kỳ Hạo thấy được bên trong đôi mắt trong veo của Vân Thủy Dạng đã lóe lên ánh lửa, thế nhưng, anh ta rất khinh thường!

"Người phụ nữ đáng chết, nghe cho rõ, tôi không phải tên Cận Kỳ Ngôn, tôi tên Cận Kỳ Hạo! Tôi không biết cô là ai, tôi cũng không muốn biết cô, đừng tưởng rằng dùng loại thủ đoạn lừa bịp này thì tôi sẽ có hứng thú với cô, đồ thần kinh!"

"Anh... Anh anh anh... Anh không phải Cận Kỳ Ngôn? Thế nhưng mà, anh và anh ta lại có hình dáng giống nhau như thế."

Trong chốc lát, Vân Thủy Dạng mơ hồ, cô khó có thể tin, nháy mắt mấy cái.

"Tôi là anh trai Cận Kỳ Ngôn, tôi tên Cận Kỳ Hạo! Người phụ nữ này, cô đáng yêu thật không bình thường!"

Nói xong, Cận Kỳ Hạo nhìn Vân Thủy Dạng có chút khác biệt.

"Anh... Anh thật không phải là Cận Kỳ Ngôn?" Không chớp mắt, Vân Thủy Dạng cắn chặt môi dưới.

Cận Kỳ Hạo không trả lời lại Vân Thủy Dạng, anh ta gọi người tính tiền.

Nhân viên phục vụ đưa khăn lông tới, anh ta nói cảm ơn, căn bản không hề chạm qua.

"Anh tên Cận Kỳ Hạo, ách... Cái kia cái kia... Thật xin lỗi... Cái kia... Dội nước làm ướt anh, thật... vô cùng xin lỗi. Nếu không, anh cời quần áo ra, tôi giúp anh giặt sạch?"

Vân Thủy Dạng thấy được, ầu phục Cận Kỳ Hạo mặc chính là đồ thủ công dệt may, rất đắt!

Nhằm người, là cô không đứng, cô chỉ có thể tranh thủ giảm sai lầm và tổn thất xuống đến thấp nhất, hay là đền bù thật tốt.

Cận Kỳ Hạo không để ý tới Vân Thủy Dạng, anh căn bản không muốn nhìn thấy cô.

Nhìn thấy Cận Kỳ Hạo khuôn mặt còn có rất nhiều nước đọng, quần áo của anh ta đều ướt sũng, nhất là nơi đó ở quần, ướt đến thật đúng là dờ khóc dờ cười, thật dễ khiến cho người khác hiểu lầm.

Ngoài áy náy ra, Vân Thủy Dạng còn lấy khăn tay ra muốn giúp anh ta lau nước trên mặt đi.

Tay Vân Thủy Dạng mới đụng tới một bên khuôn mặt Cận Kỳ Hạo, theo phản xạ, Cận Kỳ Hạo bắt được tay của cô.

Ánh mắt lạnh lùng của anh ta nhìn chằm chằm vào Vân Thủy Dạng: "Tôi tự làm, không phiền cô!"

"Ha ha ha... Thật xin lỗi, sẽ không còn có lần sau. Lần sau gặp được anh, tôi nhất định nhìn rõ ràng mới hạ thủ."

Người đàn ông này, ra tay cũng thật sự là hung ác, bị anh ta nắm như thế, xương tay của cô rất đau!

Bỗng nhiên, Vân Thủy Dạng dùng sức đánh vào tay mình.

Vô cùng lúng túng cười ngây ngô, đột nhiên, Vân Thủy Dạng quát to một tiếng.

"A... Xong rồi!"

Không để ý tới quà tặng, cho dù là Vân Thủy Dạng nhìn thấy Hạ Hương Trùng tới, cô cũng chưa kịp chào hỏi cô ấy, lập tức đã chạy vào trong thang máy.

"Thuý Thuý, cậu muốn đi đâu?" Nhìn Vân Thủy Dạng đi vội vã như vậy, Hạ Hương Trùng hỏi.

"Hương Trùng, mình ngồi ở bàn số 25, cậu đợi mình, mình xuống dưới làm ít chuyện, sẽ quay lại nhanh thôi."

Đã vào tới cửa, Hạ Hương Trùng cũng chỉ đành đi về phía bàn ăn số 25, cô đợi Vân Thủy Dạng quay lại.

Ngay tại chỗ cô ngồi cách đó không xa, cô thấy Cận Kỳ Hạo.

Anh ta ngồi ở một bàn ăn vô cùng chật vật, ngay cả chính anh ta cũng rất chật vật.

Hôm nay trời không mưa, vậy mà toàn thân anh ta ướt đầm, vừa rồi đã có chuyện gì xảy ra?

Vì chuyện gì mà Thuý Thuý đi vội vã như vậy?

Không đợi Hạ Hương Trùng nghĩ ra nguyên nhân, thanh toán xong, Cận Kỳ Hạo cũng đi.

~~~~~

Lén nhìn một chỗ, nhìn chiếc xe Ferrari đắt tiền kia, Vân Thủy Dạng dờ khóc dờ cười!

A a a... Ông trời hãy đánh cho cô một phát đi, cô không còn mặt mũi nào gặp chủ nhân chiếc xe này nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Chạy là thượng sách

Edít: Gà Tây

"Đồ lưu manh, tại sao các người lại ra tay nhanh như vậy? Vì sao không đến muộn một chút? Oh my God!"

Nói xong, Vân Thủy Dạng bắt đầu dĩ ôm trán.

Cô cắn môi, chớp mắt không dám nhìn chiếc xe thể thao Ferrari đáng thương kia.

Phải làm sao bây giờ?

Chiếc xe này không phải của Cận Kỳ Ngôn mà là của Cận Kỳ Hạo. Cô đã tìm người phá nhảm xe rồi.

Nhìn thấy bốn bánh xe đã hỏng, sắc mặt Cận Kỳ Hạo trở nên âm trầm.

Cô gái đáng chết kia đang đứng gần xe của anh ta. Cô ta chắc chắn là hung thủ.

Trong nhà hàng, anh ta rõ ràng nghe cô kêu lên một tiếng "hỏng rồi!" Thì ra, ý của cô ta chính là cái này.

Nhìn cô gái bị thần kinh trước mặt, không biết cô ta hận Cận Kỳ Ngôn đến mức nào nữa?

Dù biết cô gái kia trả thù sai đối tượng, nhưng Cận Kỳ Hạo vẫn rất tức giận, không khách sáo rít từng từ qua kẽ răng: "Cô gái đáng chết kia, đừng để tôi nhìn thấy cô lần nữa. Nếu không, tôi sẽ không khách sáo với cô."

“Xin lỗi, tôi thành thật xin lỗi. Tôi không phải cố ý. Nếu tôi biết anh không phải Cận Kỳ Ngôn, tôi chắc chắn sẽ không phá hỏng xe của anh, cũng không xối nước vào anh. Muốn trách thì trách cái tên khốn kiếp Cận Kỳ Ngôn kia. Còn nữa, gương mặt của hai người lại còn giống nhau như đúc.”

Gương mặt của anh ta có lỗi sao? Cô gái này đúng là không được bình thường.

Nhưng lại đáng yêu đến mức Cận Kỳ Hạo đang nổi nóng cũng đành phải buồn bực trong lòng.

“Cô là sao chổi chuyển thế sao? Cô tên gì?”

Cẩn mõi một cái, Vân Thủy Dạng lí nhí đáp: “Tôi tên Vân Thủy Dạng. Tiền sửa xe của anh, tôi sẽ trả. Bây giờ tôi tìm người giải quyết cho anh. Tôi xin anh đừng báo cảnh sát. Tôi không phải cố ý đâu.”

Lông mi thật dài nhẹ nhàng run rẩy, sau đó chậm rãi nhướng lên. Vân Thủy Dạng ấn nói khép nép, vừa nói vừa liếc trộm Cận Kỳ Hạo.

“Cô tên Vân Thủy Dạng?” Một lát sau, ánh mắt sắc bén của anh ta nhìn chăm chăm Vân Thủy Dạng, cẩn thận dò xét.

Thì ra là cô ta.

Cô ta và Cận Kỳ Ngôn có quan hệ. Đúng là thú vị!

“Cô có biết xe của tôi bao nhiêu tiền không? Tiền sửa chữa bao nhiêu cô có biết không? Bón bánh xe bị phá hỏng, muốn thay lại phải tốn thời gian bao lâu không? Chiều nay tôi còn phải đi họp, cô có biết không? Vân Thủy Dạng, cô đúng là giỏi. Thật lòng tôi vô cùng khâm phục cô đấy. Nhưng gặp được tôi chính là may mắn của cô. Bình thường tôi không thích làm khó dễ người đẹp.”

Vân Thủy Dạng không thể tin vào lỗ tai của mình. Cô nhìn chăm chăm Cận Kỳ Hạo, đôi mắt xinh đẹp chớp chớp mấy cái.

“Cận Kỳ Hạo, ý của anh là... anh không cần tôi phải chịu trách nhiệm sao? Anh không trách tôi? Anh tốt như vậy à? Không phải anh sẽ báo thù tôi vào lúc khác chứ?”

“Cô... Lập tức biến ngay cho tôi. Tôi không muốn nhìn thấy cô, đặc biệt trước khi tôi thay đổi chủ ý. Nếu không...”

Vân Thủy Dạng ngơ ngác một chút. Không đợi Cận Kỳ Hạo nói xong, cô đã chạy đi nhanh như chớp.

“Cô gái này, có thể có chút thú vị được không?” Cận Kỳ Hạo lắc đầu.

Có làm khó xử cô ta cũng vô dụng. Quan trọng là, anh ta biết Cận Kỳ Ngôn có quan hệ không tầm thường với cô gái này.

Cận Kỳ Hạo lấy điện thoại gọi một cuộc. Không chờ thợ sửa xe đến lấy xe, anh ta đã rời khỏi bãi đậu xe trước.

Hôm nay có thể nhân họa đắc phúc hay không?

Cận Kỳ Hạo nheo mắt, khóe môi nhếch lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Viết lên hai chữ in hoa “NGỐC NGHỀCH”

Edit: Gà Tây

Nhìn Vân Thủy Dạng thờ hồng học chạy về Michelin, ánh mắt giáo hoạt của Hạ Hương Trùng quét lên người Vân Thủy Dạng từ trên xuống dưới, cẩn thận quan sát cô.

“Thủy Thủy, vừa rồi cậu vội vã ra ngoài làm gì vậy? Cậu bận việc gì à?”

“Hương Trùng, hôm nay tớ gây ra họa rồi, nhận làm người.”

Chậm rãi bình tĩnh lại, Vân Thủy Dạng cầm ly nước uống một hớp.

Cũng may Cận Kỳ Hạo không ghé thăm như Cận Kỳ Ngôn. Bằng không, cái mạng nhỏ này của cô cũng khó mà bảo toàn.

Trong lòng, Vân Thủy Dạng đã cộng cho Cận Kỳ Hạo một điểm. Cô cảm thấy Cận Kỳ Hạo giống đàn ông hơn.

Trong mắt cô, Cận Kỳ Ngôn chính là một tên khốn kiếp, bụng dạ nhỏ nhen, kém xa anh trai của anh ta.

“Có phải Cận Kỳ Ngôn có một người anh trai sinh đôi không?”

“Vân Thủy Dạng, não của cậu ra ngoài hóng gió rồi à? Toàn bộ người ở Thượng Hải này đều biết Chủ tịch tập đoàn Hoa Vũ Cận Nam Sinh cưới hai vợ. Đương nhiên, hai đứa con trai của ông có hai bà mẹ khác nhau.”

Không gat cậu, Cận Kỳ Hạo là con riêng. Cho đến khi mẹ anh ta có được danh phận, trở thành Cận phu nhân, anh ta mới danh chính ngôn thuận trở thành đại thiếu gia nhà họ Cận. Nếu không phải mẹ của Cận Kỳ Ngôn chết sớm, mẹ con anh ta không bao giờ được bước chân vào ngôi nhà đó đâu.”

“Cận Kỳ Ngôn và Cận Kỳ Hạo không phải là anh em sinh đôi? Oh my God, không phải cùng một mẹ sinh ra, nhưng lại giống nhau như đúc. Cho dù cùng một cha, cũng không thể giống nhau đến vậy chứ.”

Trên mặt Vân Thủy Dạng viết lên hai chữ in hoa “NGỐC NGHECH”.

Cô cứ tưởng Cận Kỳ Ngôn và Cận Kỳ Hạo là anh em song sinh. Nếu không, hai người cũng không có gương mặt giống nhau y như đúc thế.

Khác mẹ mà giống nhau, đúng là quá lạ thường.

“Cậu tưởng nhầm Cận Kỳ Hạo là Cận Kỳ Ngôn? Tớ khẳng định, bọn họ không phải anh em sinh đôi. Cận Kỳ Hạo ra đời trước Cận Kỳ Ngôn nửa tháng. Thủy Thủy, hãy thành thật khai ra, tại sao cậu lại cảm thấy hứng thú với anh em bọn họ vậy?”

“Không có gì, tớ chỉ là hiếu kỳ mà thôi. Hương Trừng, quà này là của cậu hết đây.”

Hạ Hương Trừng nhận món quà Vân Thủy Dạng đưa sang, mỉm cười thật tươi.

“Thủy Thủy, cảm ơn cậu. Cậu đến Milan chơi có vui không? Có gặp được tiếng sét nào hay không?”

“Chơi vui lắm. Hương Trừng, cậu cũng đừng giễu cợt tớ nữa. Tớ đi giải sầu, nào có soái ca mà gặp chứ.”

Vân Thủy Dạng đáp lại một câu. Cô không muốn nhắc đến chuyện ở Milan, nên cúi đầu nhìn thực đơn, sau đó gọi bồi bàn chọn món.

Hạ Hương Trừng nhìn Vân Thủy Dạng bằng ánh mắt giao hoạt. Cô nàng này đúng là không có chừng mực, chỉ muốn tìm hiểu chuyện liên quan đến Vân Thủy Dạng càng nhiều càng tốt.

Trực giác nói cho cô biết Vân Thủy Dạng đang có chuyện giấu diếm cô.

“Thủy Thủy, vừa nãy cậu nhìn thấy chuyện gì không? Cận Kỳ Hạo bị nước ướt sũng, anh ta làm sao vậy? Đúng rồi, tớ nghe nói, mấy ngày trước Cận Kỳ Hạo cũng bay đến Milan. Không phải cậu đụng độ anh ấy ở đó chứ?”

“Cận Kỳ Hạo cũng đến Milan sao? Tớ cũng không rõ lắm. Vừa rồi tớ đang chơi trò chơi, không chú ý tại sao Cận Kỳ Hạo bị ướt nữa.”

Ánh mắt của Hạ Hương Trừng quá mức sắc bén. Vân Thủy Dạng không dám nhìn thẳng vào mắt cô.

Vân Thủy Dạng thật sự có chuyện giấu Hạ Hương Trừng.

Gặp được Cận Kỳ Ngôn ở Milan chính là chuyện ngoài ý muốn trong cuộc đời của cô, kéo theo một loạt sự kiện phát sinh sau đó. Cô không muốn nhớ lại. Cho nên, cô cũng không muốn nhắc với người khác.

Tốt nhất là không để ai biết mấy tai nạn xấu hổ đó.

Nhận làm người, trả thù sai đối tượng cũng đủ khiến cô mất mặt rồi.

Vân Thủy Dạng lập tức chuyển sang chủ đề khác.

“Hương Trừng, cậu tìm được việc làm chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Đến phỏng vấn tại tập đoàn Hoa Vũ

Edit: Gà Tây

“Tớ tìm được việc làm rồi, tạm thời làm một Biên tập nhỏ cho tập đoàn Duyệt Ngôn. Nếu cậu có bản thảo cần viết, bất cứ lúc nào cũng có thể đến tìm tớ. Thủy Thủy, thành tích của cậu trong khoa Trung văn chúng ta tương đối tốt, hành văn không tệ, chỉ bằng cậu đến Duyệt Ngôn thử một chút đi xem sao.”

“Tớ có thể sao? Đọc tiểu thuyết còn tạm được, làm gì mà biết viết chứ? Suy nghĩ của tớ không bay bổng như cậu. Tớ sợ không viết được. Hương Trừng, tớ cảm thấy cậu rất lợi hại, ngay cả tập đoàn Duyệt Ngôn lớn như vậy cũng có thể vào.”

Thấy Vân Thủy Dạng không muốn nhắc đến chuyện hai anh em nhà họ Cận, Hạ Hương Trừng cũng thức thời không đề cập đến nữa.

Cô nhìn chăm chú Vân Thủy Dạng, vẫn muốn tìm hiểu kỹ càng.

“Thủy Thủy, nếu cậu muốn làm biên tập, cậu có thể thử mà. Tớ nghe nói Duyệt Ngôn vẫn còn đang tuyển Biên tập viên.”

“Được rồi, tớ không có hứng thú với mấy chuyện biên tập. Tớ còn có chuyện khác cần làm. Mấy ngày trước, tớ đã gửi đơn xin việc, hy vọng sẽ có tin tức tốt.”

“Đề nghị của tớ, cậu nên suy nghĩ lại một chút. Nếu muốn viết bản thảo, nhất định phải tìm tớ đấy nhé.”

“Vâng, phù sa không chảy ruộng ngoài. Hương Trừng, tớ rất coi trọng cậu. Về sau, cậu sẽ là chủ biên, thậm chí là Tổng biên tập của tập đoàn Duyệt Ngôn rồi.”

“Mượn lời chúc của cậu, chúc cho tương lai chúng ta từng bước đi lên.”

Để đặc biệt chúc mừng Hạ Hương Trừng tìm được công việc, Vân Thủy Dạng gọi hai ly rượu vang đỏ.

Nhờ nói chuyện với Hạ Hương Trừng, tâm trạng của Vân Thủy Dạng đã tốt hơn lên, hoàn toàn quên sạch hai anh em nhà họ Cận.

Sau khi tốt nghiệp đại học, không ít bạn bè đã tìm được việc làm. Cuộc sống của Vân Thủy Dạng lại đột nhiên ngừng lại.

Cô vốn dự định sau khi tốt nghiệp sẽ trở thành Âu phu nhân, cũng bởi vì chuyện Âu Lập Dương lén lút lên giường với cô gái khác, mà Vân Thủy Dạng không thể không tạm thời thay đổi kế hoạch cuộc sống.

Bây giờ, phải sắp xếp lại tất cả một lần nữa.

Ba của cô không muốn cô vất vả, nhưng cô lại không muốn chịu cảnh ăn bám. Vì thế, cô mới kiên trì ra ngoài tìm việc.

Vân Thủy Dạng chưa từng nghĩ đến sẽ tiếp quản lại chuyện kinh doanh của ba. Cô biết mình không phải nhân tài kinh doanh, càng không phải loại người có thể đọc được lòng dạ của người khác.

Cho nên, ba của cô cũng không miễn cưỡng cô phải trở về làm việc cho công ty của ông. Trái lại, ông hy vọng cô có thể tìm được một người đàn ông trung thực, đáng tin. Người đó không những biết chăm sóc cho cô, mà còn kế thừa chuyện kinh doanh của gia đình.

Vân Thủy Dạng hiểu tâm ý của ông. Vì thế, cô lại càng thêm hiểu thuận với ông.

Trải qua chuyện của Âu Lập Dương, Vân Thủy Dạng giống như trong thời gian dưỡng bệnh. Cô không thích đàn ông, càng không có ý định tìm đối tượng khác, trước tìm công việc để bình tĩnh lại thì hay hơn.

Vân Thủy Dạng cũng khá may mắn. Nơi mà cô gửi đơn xin việc đã có phản hồi. Người của tập đoàn Hoa Vũ đã liên hệ với cô, hẹn cô đến phỏng vấn.

Tập đoàn Hoa Vũ là công ty hàng đầu ở Thượng Hải. Vì thế, cô rất coi trọng buổi phỏng vấn này.

Cô không dám đến trễ, ăn mặc thật xinh đẹp để ra ngoài.

Đậu xe vào bãi đậu xe xong, Vân Thủy Dạng bước đến thang máy.

Đúng là oan gia ngõ hẹp! Cô không hẹn mà gặp Cận Kỳ Ngôn. Bọn họ cùng chờ thang máy.

Lần này, Vân Thủy Dạng không kích động cũng không làm loạn, chỉ quét mắt nhìn Cận Kỳ Ngôn từ đầu đến chân.

Bởi vì gương mặt quá giống nhau, đến bây giờ cô vẫn không phân biệt được ai là Cận Kỳ Ngôn, ai là Cận Kỳ Hạo.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Bị nhốt trong thang máy

Edit: Gà Tây

Vân Thủy Dạng rất muốn không quan tâm người đàn ông bên cạnh, nhưng cô làm không được.

Đứng một hồi, không hiểu tại sao cô lại có cảm giác lạnh thấu xương.

Lông mi thật dài lại rung lên nhẹ nhẹ. Vân Thủy Dạng bắt đầu liếc trộm người đàn ông bên cạnh.

Từ lúc cô xuất hiện, người đàn ông đang chờ thang máy vẫn không liếc nhìn cô một lần.

Cô cảm giác có chút không ổn.

Nếu là Cận Kỳ Hạo, cô phá hỏng xe của anh ta, lại chạy đi như vậy, lần này gặp lại, anh ta chắc chắn sẽ nhìn cô một cái, hoặc sẽ nói câu gì đó.

Nhưng người đàn ông trước mặt lại không nhìn cô, trên người chỉ tản ra cảm giác lạnh lẽo như sương lạnh ngàn năm.

Anh ta chính là Cận Kỳ Ngôn.

Đã có phán đoán, đồng tử Vân Thủy Dạng co rút lại.

Ánh mắt đẹp hơi nheo, sau đó tầm mắt của cô hoàn toàn rơi vào người đàn ông bên cạnh.

“Này, anh chính là tên khốn kiếp Cận Kỳ Ngôn?”

Nhìn thấy Vân Thủy Dạng, Cận Kỳ Ngôn đã không muốn để ý. Anh hoàn toàn không muốn nhìn thấy cô.

Bây giờ, nghe cô ăn nói lỗ mãng như vậy, anh lại càng không có cảm tình tốt với cô.

Cô gái này giống như âm hồn bất tán. Anh đi đến đâu, cô ta cũng theo đến đó.

Cận Kỳ Ngôn mím chặt môi, gương mặt thể hiện thái độ không vui.

Không thèm để mắt đến Vân Thủy Dạng, cửa thang máy vừa mở ra, đôi chân dài của Cận Kỳ Ngôn đã bước vào bên trong.

Không đợi Vân Thủy Dạng bước vào cùng, anh đã đưa tay nhấn nút đóng lại.

Không hề suy nghĩ, Vân Thủy Dạng bước theo Cận Kỳ Ngôn vào trong thang máy.

Cô vừa mới bước vào, vừa hay cửa thang máy cũng đóng lại.

“Bây giờ tôi có thể khẳng định, anh chính là tên rác rưởi Cận Kỳ Ngôn. Tên khốn kiếp kia, anh bỏ mặc tôi trong mưa, hại tôi bị cảm mạo, phát sốt mấy ngày trời. Anh mau xin lỗi tôi ngay. Nếu không, tôi sẽ không khách sáo với anh.”

Vân Thủy Dạng hung dữ cảnh cáo một câu.

“Bị cảm? Phát sốt? Đáng đời! Đừng tưởng tôi tốt thì có thể lợi dụng tôi. Cận Kỳ Ngôn tôi cũng không phải là người để cho cô sử dụng đâu. Để cô đứng trong mưa đã là nhân nhượng cô lắm rồi. Cô gái kia, cô cũng nên biết tự thỏa mãn. Đúng rồi, về sau gặp mặt, cô có thể làm như không biết được không? Tôi chẳng muốn quen biết cô.”

Đã bỏ mặc cô trong mưa lại còn tỏ ra cao thượng? A, anh ta đang nói cái quỷ gì vậy?

Nói mấy chuyện hoang đường như thế, anh ta còn có lương tâm hay không?

Cô bị bắt nạt, lại còn bảo cô phải biết tự thỏa mãn? Dù gì Vân Thủy Dạng cũng nuốt không trôi cục tức này.

“Ghe tởm!”

Không chỉ mắng Cận Kỳ Ngôn một câu, Vân Thủy Dạng còn dùng túi của mình để đánh anh.

“Hình như tôi không phát uy, anh còn tưởng tôi là con mèo bệnh? Này, bây giờ tôi sẽ cho anh nếm thử sự lợi hại của tôi. Thù này không báo, tôi không còn tên Vân Thủy Dạng.”

Cận Kỳ Ngôn bị đánh bất ngờ. Khi anh kịp phản ứng, túi xách của Vân Thủy Dạng đã đập vào mặt anh.

Nhất thời, lửa giận trong người Cận Kỳ Ngôn bốc lên. Anh gầm to: “Vân Thủy Dạng, cô bị điên rồi sao? Ở đây là thang máy, cô còn đùa giỡn như vậy? Cô không muốn sống nữa hả?”

Thang máy đã lên đến tầng 30. Vân Thủy Dạng kích động như thế lập tức tạo ra cảm giác lung lay, rất nguy hiểm.

Mặc dù Cận Kỳ Ngôn rất tức giận, nhưng anh cũng cố kiềm chế. Vân Thủy Dạng đánh anh, anh cũng chỉ dùng tay đỡ đỡ.

“Bảo tôi dừng tay? Dừng có mà nằm mơ. Hôm nay, tôi nhất định sẽ dạy cho anh một bài học.”

Vân Thủy Dạng tức giận đến nổi cả gương mặt đỏ bừng. Cô vốn dĩ đã không còn tỉnh táo nữa.

Đột nhiên thang máy lắc lư. Đèn bên trong vụt tắt.

Thang máy như bị mất kiểm soát, rơi xuống một tầng lầu, sau đó thì dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cường: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Đè lên Cận Kỳ Ngôn

Edit: Gà Tây

Không đợi Vân Thủy Dạng kịp phản ứng lại, thân hình của cô đã lắc lư.

Vân Thủy Dạng giờ túi xách trong tay, động tác như muốn đánh Cận Kỳ Ngôn. Bởi vì thang máy tuột xuống một tầng lầu, cả người cô mất trọng tâm, ngã nhào xuống người Cận Kỳ Ngôn.

Trong nháy mắt, cô đã nằm đè lên Cận Kỳ Ngôn, ép sát vào người anh.

Cũng may thang máy chỉ tuột xuống một tầng lầu rồi dừng lại. Nhưng Vân Thủy Dạng vẫn nằm đè lên người Cận Kỳ Ngôn, không dám di chuyển.

Tình huống đột nhiên xảy ra sắp dọa chết cô rồi.

Đúng là xui xẻo! Lần nào cô gặp được tên họ Cận này, lần đó cũng có chuyện không may xảy ra. Bây giờ cô lại bị nhốt trong thang máy, còn cùng một chỗ với Cận Kỳ Ngôn.

“Cô ả đáng chết này, cút! Dừng đụng vào tôi.”

Thang máy dừng lại, Cận Kỳ Ngôn lập tức đẩy Vân Thủy Dạng ra, thái độ chán ghét.

Toàn thân anh lại tan ra sự lạnh lùng. Ánh mắt mờ hồ có ngọn lửa trong đó, nhìn chằm chằm Vân Thủy Dạng.

Vân Thủy Dạng cũng không cam lòng yếu thế, trừng mắt lý luận với Cận Kỳ Ngôn.

“Ai thêm đụng anh chứ? Mắt anh bị mù sao, không nhìn thấy thang máy tuột xuống đẩy tôi qua chỗ anh à? Ai thêm ở với anh chứ? Bây giờ tôi chỉ ước ra ngoài ngay lập tức.”

“Nếu không phải cô làm loạn trong thang máy, thang máy sẽ phát sinh trục trặc sao? Cô là heo à, tại sao một chút ý thức cũng không có? Cũng may không phải trên máy bay. Bằng không, toàn bộ người trên máy bay đều bị cô hại thảm.”

“Cận Kỳ Ngôn, anh...”

Vân Thủy Dạng đang định lên tiếng cãi lại nhưng không tìm được từ. Cô cũng không nhúc nhích. Bất thành linh thang máy lại tiếp tục trượt xuống.

“Aaaa....cứu mạng. Tôi không muốn chết. Cho dù chết, tôi cũng không muốn chết chung một chỗ với tên khốn kiếp Cận Kỳ Ngôn này.”

Vân Thủy Dạng hét lên. Cận Kỳ Ngôn cũng không thêm để ý tới cô, nhấn mạnh vào nút của từng tầng lầu.

Gương mặt anh tuấn của Cận Kỳ Ngôn vẫn lạnh lùng như cũ, không hề có cảm xúc, đôi mắt sâu thẳm chuyển động, giống như đang đưa ra phán đoán.

Thấy thang máy hạ xuống nhanh như vậy, anh vẫn rất bình tĩnh. Giống như khi máy bay gặp luồng khí hoàn lưu mạnh, anh cũng không bối rối.

“A....”

Thang máy vẫn còn lao xuống. Vân Thủy Dạng sợ hãi kêu lên. Theo bản năng, cô ném túi xách xuống, ôm chặt lấy Cận Kỳ Ngôn.

Bởi vì sợ, đầu của Vân Thủy Dạng vùi vào trong ngực của Cận Kỳ Ngôn.

Áp quá gần, cô thậm chí còn nghe được nhịp tim của anh.

Tim của anh đập rất mạnh, khiến Vân Thủy Dạng khẽ giật mình.

Nhưng vì quá sợ hãi, cô cũng không để ý đến. Cô chỉ biết ôm chặt lấy Cận Kỳ Ngôn, có chết cũng không buông tay.

Bị Vân Thủy Dạng ôm chặt, Cận Kỳ Ngôn có chút không vui, chân mày cau lại.

“Này, cô có thể bình tĩnh lại hay không? Thang máy đã dừng lại, cô đừng có ôm chặt tôi nữa.”

“Huhu, Cận Kỳ Ngôn, tôi sợ lắm. Huhu... đến lúc nào rồi, tại sao anh không thể nhẹ nhàng với tôi được một chút? Cho dù chết, anh cũng nên để tôi chết một cách yên tĩnh chứ? Huhu... Tôi còn có rất nhiều chuyện chưa làm. Nếu tôi chết, ba tôi phải làm sao bây giờ?”

Cô gái đáng chết này vừa khóc vừa nói, Cận Kỳ Ngôn nhích môi phiền chán.

Có nên đẩy cô ra hay không, đó là một vấn đề đau đầu.

Cận Kỳ Ngôn cảm nhận được Vân Thủy Dạng đang run rẩy.

Vừa rồi còn hung ác như hổ mẹ, chỉ trong chớp mắt đã khóc như bé thỏ trắng.

Trở mặt nhanh như lật bánh tráng thế!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Anh mang lại cho cô cảm giác an toàn

Vân Thủy Dạng khóc vô cùng thương tâm, chẳng khác nào anh ăn hiếp cô. Cận Kỳ Ngôn có chút dờ khóc dờ cười.

Nhìn thấy cô đang ôm chặt mình, ánh mắt thâm trầm của Cận Kỳ Ngôn càng trở nên tối tăm.

Cô gái này đúng là đáng ghét, nhưng trên người cô lại tỏa ra mùi thơm của thảo mộc, rất dễ chịu.

Cho dù anh rất ghê tởm Vân Thủy Dạng, nhưng không thể không nói, cô có cặp mắt vô cùng câu hồn, đôi môi anh đào đỏ thắm, nhìn thấy chỉ muốn cắn mà thôi.

Cô ôm chặt anh, cảm giác lại rất chân thật.

Cô đích thực là một mỹ nhân, tràn đầy sức sống thanh xuân, tuyệt đối có thể thu hút ánh mắt đàn ông.

Cận Kỳ Ngôn có chút tự hào. Anh không bị Vân Thủy Dạng ảnh hưởng. Cô đẹp, nhưng không đáng lọt vào mắt của anh.

“Vân Thủy Dạng, cô có thể buông tôi ra được không? Thang máy dừng lại rồi.”

“Huhu, Cận Kỳ Ngôn, tôi sợ lắm...” Vân Thủy Dạng vừa khóc vừa ôm chặt lấy Cận Kỳ Ngôn.

Mỗi một giọt nước mắt rơi xuống của cô đều thấm ướt áo sơ mi trắng của Cận Kỳ Ngôn.

Thậm chí, nước mắt nóng hổi của cô còn xuyên qua lớp áo sơ mi mỏng mà in dấu trên lồng ngực của anh.

Đẩy hay không đẩy? Cận Kỳ Ngôn do dự mắt ba giây.

Anh cau chặt chân mày, sau đó để cho Vân Thủy Dạng tiếp tục ôm, còn mình thì di chuyển về phía trước mấy bước, ấn vào nút khẩn cấp.

“Có người ở đây không? Có hai người đang bị nhốt trong thang máy, tầng 25.”

Lập tức có người đáp lại Cận Kỳ Ngôn.

“Thành thật xin lỗi, chúng tôi biết thang máy phát sinh trục trặc, đã sắp xếp nhân viên đến sửa chữa. Hai người cố duy trì bình tĩnh, đừng hoảng hốt. Tiên sinh, làm phiền anh trấn an vị tiểu thư kia. Chúng tôi không biết phải mất bao lâu mới sửa chữa được. Xin hai người giữ sức khỏe. Khóc nhiều như vậy, tôi sợ vị tiểu thư kia sẽ bị mệt.”

Chân mày Cận Kỳ Ngôn lại càng cau chặt hơn: “Tôi biết rồi. Chúng tôi sẽ bình tĩnh chờ người đến cứu. Thang máy đã xuất hiện hai lần tuột xuống, mọi người kiểm tra cẩn thận một chút.”

“Chúng tôi rõ rồi. Hai người yên tâm, chúng tôi sẽ giữ liên lạc với hai người.”

Cô gái này làm bằng nước sao? Tại sao đến giờ mà vẫn còn khóc?

“Vân Thủy Dạng, cô cũng nghe nhân viên người ta nói rồi đấy, đừng khóc nữa. Nếu cứ khóc mãi như vậy, cô sẽ chết vì thiếu đường khí đấy.”

“Huhu, tầng 25 cao lắm. Nếu rơi xuống, bã cũng không còn. Tôi không bình tĩnh được.”

Cô lại khóc, còn khóc to hơn lúc trước. Cận Kỳ Ngôn thật không biết nói làm sao.

Để cho Vân Thủy Dạng ôm đã là giới hạn cuối cùng của anh, còn bảo anh đi dỗ cô? Một lát sau, Cận Kỳ Ngôn nheo mắt lại.

“Tiên sinh, nhờ anh khuyên vị tiểu thư kia đừng khóc nữa.” Nhân viên công tác vẫn luôn chú ý đến tình huống trong thang máy, thấy Vân Thủy Dạng còn đang khóc, liền gấp lên.

“Để tôi thử trấn an tâm trạng của cô ấy một chút.”

Anh cau chặt hai hàng lông mày, Cận Kỳ Ngôn chậm rãi giơ hai tay lên cao. Một giây sau, anh ôm Vân Thủy Dạng thật chặt, mặt của anh cũng dạt sát mặt của cô.

Hoàn toàn không giống vẻ ngoài lạnh lùng của anh, giọng nói của Cận Kỳ Ngôn rất nhẹ nhàng.

“Đừng khóc nữa, có tôi ở đây rồi, cô sẽ không có việc gì đâu. Chúng ta nhất định sẽ an toàn ra ngoài.”

Giọng nói của Cận Kỳ Ngôn êm như tiếng đàn Cello. Lập tức, Vân Thủy Dạng giống như bị mê hoặc, dần dần không còn khóc nữa.

Trong lòng ngực ấm áp của anh, cô có cảm giác an toàn.

Không còn tiếng khóc, trong thang máy cũng trở nên yên tĩnh.

Không bao lâu sau, cánh cửa đột nhiên mở ra.

Nghe nói có người bị nhốt trong thang máy, người vây xem bên ngoài không ít. Sau khi thấy có một nam một nữ ôm nhau, lập tức có người dùng điện thoại chụp lại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Không hiểu rõ được

Người kia chụp ảnh xong, vội vàng rời đi.

Ánh mắt người đó có chút âm trầm, khóe miệng nhếch lên.

Cửa mở, được cứu rồi.

Cận Kỳ Ngôn vội vàng buông Vân Thủy Dạng ra.

Trong nháy mắt, nhu tình của anh biến mất, thay vào đó là sự lạnh lùng như cũ.

Ngay cả giọng nói cũng bao trùm một tầng sương lạnh.

“Này, an toàn rồi. Vân Thủy Dạng, cô mau buông tay ra.”

Đúng vậy, thang máy đã dừng lại. Vân Thủy Dạng cũng nghe được âm thanh ầm ĩ bên ngoài.

Lông mi còn dính nước mắt nhẹ nhàng run rẩy, sau đó chậm rãi mở ra.

Nghe câu nói ghét bỏ cùng ánh mắt lạnh lẽo của Cận Kỳ Ngôn, Vân Thủy Dạng vội buông tay.

“Cảm ơn!”

“Đừng khách sáo. Đây là việc mà nhân viên công tác nhờ tôi làm mà thôi. Cô đừng để trong lòng, cũng đừng hiểu lầm.”

Nói xong, Cận Kỳ Ngôn bỏ đi. Anh không có ý định ở lại với Vân Thủy Dạng.

Vừa nãy, Cận Kỳ Ngôn còn ôm rất ấm áp, trong nháy mắt, Vân Thủy Dạng cảm thấy một hơi lạnh phả đến.

Cô nhìn chăm chú theo bóng lưng của Cận Kỳ Ngôn, không tự chủ được mà cau mày.

Cận Kỳ Ngôn đúng là tên khốn kiếp lòng dạ khó đoán. Anh có thể lạnh đến mức lấy mạng người khác, nhưng cũng có thể làm ấm lòng người khác.

Anh khiến cho người ta hoàn toàn không thể hiểu rõ được.

Tuy lần này Vân Thủy Dạng rất cảm ơn anh, nhưng ấn tượng xấu lúc trước cũng không hoàn toàn mất đi.

Hừ, tốt nhất là đừng gặp lại, Cận Kỳ Ngôn. Gặp anh, rốt cuộc không có chuyện gì tốt cả.

Nhặt túi xách lên, Vân Thủy Dạng cũng rời đi.

Cô khóc đến mức trôi luôn cả lớp trang điểm, đành phải vào nhà vệ sinh dặm lại một chút phấn.

Nhân viên hành chính của cục Dân chính đóng con dấu đỏ chót lên tấm ảnh hai người chụp chung. Âu Lập Dương và Lam Tâm Lạc chính thức trở thành vợ chồng hợp pháp.

Nhân viên hành chính vừa mới đặt hai quyển sổ đỏ lên bàn, Lam Tâm Lạc đã vội cắt chúng vào túi xách của mình.

Âu Lập Dương đứng bên cạnh vẫn không có cảm xúc.

“Em đã chính thức trở thành Âu phu nhân, em đã hài lòng chưa? Em còn suốt ngày nghi thần nghi quỷ nữa không? Anh đã nói với em biết bao nhiêu lần rồi, là Vân Thủy Dạng không thức thời cứ quẩn lấy anh, còn anh thì chẳng có ý gì với cô ta cả.”

“Âu Lập Dương, tốt nhất là anh đừng để xảy ra chuyện gì. Nếu anh để em bắt được thóp, hai trăm triệu kia sẽ không dễ tính đâu. Nếu người đàn ông của Lam Tâm Lạc em dám hai lòng, anh liệu mà cẩn thận.”

“Bà xã, em chú ý dưỡng thai một chút, nhẹ nhàng thôi, kéo ảnh hưởng đến con chúng ta. Chẳng lẽ em không nhìn thấy thành ý của anh sao? Vân Thủy Dạng bảo anh đến cục Dân chính đăng ký, anh không đi. Cô ta ghi hận trong lòng, cho nên mới làm cho anh xấu mặt ở giáo đường. Cô ta bỏ đi, anh cũng đâu có đuổi theo. Nếu không phải anh toàn tâm toàn ý với em, làm sao mà có đứa con trong bụng em được?”

Âu Lập Dương hôn Lam Tâm Lạc một cái, hai người bước ra khỏi cục Dân chính.

“Nể mặt con trai, em không so đo với anh. Chiều nay em sẽ nói ba chuyện cho anh hai trăm triệu. Nếu rảnh, anh nhớ đến dùng cơm với ba nhiều hơn, đồ dành ông vui vẻ, anh muốn cái gì cũng sẽ có.”

“Được rồi, anh nghe lời bà xã. Tối nay anh sẽ đến mời cha vợ dùng cơm. Em hãy ngoan ngoãn ở nhà tĩnh dưỡng, đừng có chạy lung tung, giữ an toàn cho đứa con của chúng ta. Ba của em đang nôn nóng muốn ôm cháu ngoại rồi.”

“Ông ấy có thể ôm cháu ngoại, công lao của anh là lớn nhất. Cha của em chắc chắn sẽ không bạc đãi anh. Âu Lập Dương, dưới tầm mắt của em, anh đừng có mà sinh tật. Lam Tâm Lạc em dặm chân một cái, anh không chịu nổi đâu.”

“Yên tâm đi, anh không những là một người chồng tốt mà còn là một người cha tốt, người con rể tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Động: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Mỗi người đều có mục đích riêng cần đạt được

Sau khi đưa Lam Tâm Lạc về nhà xong, Âu Lập Dương trở về công ty.

Ngồi trong văn phòng, mặt anh ta nghiêm lại.

Vô cùng phiền muộn, anh ta giật giật cà vạt, tháo thêm hai nút áo sơ mi trắng.

Mím môi, Âu Lập Dương cầm điện thoại gọi cho Hạ Hương Trừng.

“Biên tập Hạ, công việc gần đây có thuận lợi không?”

“Tôi bận lắm. Âu Lập Dương, anh tìm tôi có việc gì?”

“Cô tìm được việc làm rồi, không phải nên mời tôi dùng cơm sao? Cô hẹn luôn Vân Thủy Dạng đi cùng nhé.”

“Âu Lập Dương, anh đã kết hôn với Lam Tâm Lạc, anh hãy giờ cao đánh khề, tha cho Thủy Thủy đi.”

“Hạ Hương Trừng, khi cô đến nhờ vả tôi, cũng đâu có nói như vậy? Vân Thủy Dạng không biết tại sao cô lại có được công việc này. Bạn thân mà cô cũng có thể đối xử như thế mà.”

“Âu Lập Dương, anh muốn thế nào?” Hạ Hương Trừng vô cùng tức giận, nhưng cô cố đè nén lửa giận trong lòng, thấp giọng hỏi.

Theo bản năng, cô quay sang nhìn đồng nghiệp chung quanh một chút.

Công việc này cũng không phải cô quang minh chính đại mà xin được. Cô cũng phải nhờ Âu Lập Dương đánh tiếng với vị Tổng biên tập bên này mới có.

Tên khốn kiếp kia đã bắt cô phải nói ra chuyến bay Thủy Thủy bay về từ Milan. Bây giờ anh ta lại còn muốn cô hẹn Thủy Thủy ăn cơm.

“Tôi đã nói với cô rất rõ ràng, hẹn Vân Thủy Dạng ra dùng cơm với tôi. Hạ Hương Trừng, nếu dám dờ dẫm với tôi, cô biết hậu quả rồi đấy?”

Mặc dù không vui, nhưng Hạ Hương Trừng vẫn cố để bản thân duy trì tỉnh táo.

Suy nghĩ một chút, cô liền đồng ý.

“Âu Lập Dương, chỉ một lần này thôi. Về sau, tôi sẽ không giúp anh hẹn Thủy Thủy nữa.”

“Thứ sáu tuần sau, dùng cơm ở Khai Duyệt. Nhớ đặt bàn trước, không gặp không về. Hạ Hương Trừng, cô là người thông minh, cô biết mình cần gì, vì thế cô sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào. Nói cho tôi biết, quan hệ giữa Vân Thủy Dạng và Cận Kỳ Ngón như thế nào? Cô ấy có nhắc về anh ta với cô không? Bọn họ là người yêu à? Bọn họ quen nhau từ bao giờ?”

Sắc mặt Hạ Hương Trừng có chút thay đổi nhưng cô vẫn cố gắng trấn tĩnh, không để lộ tâm trạng của mình.

Bàn tay cầm điện thoại di động của cô không tự giác siết lại thật chặt.

Chặt đến mức các đốt ngón tay trắng bệch.

“Không biết, Thủy Thủy cũng không nói với tôi. Ngày các người kết hôn, Thủy Thủy chạy đến giáo đường, thiếu chút nữa bị Cận Kỳ Ngón đụng phải. Chuyện Cận Kỳ Ngón bị tố cáo có hành vi vi phạm quy tắc, dường như cũng có liên quan đến Thủy Thủy. Cô ấy gặp Cận Kỳ Ngón trong quán bar. Thủy Thủy đến Milan giải sầu, trùng hợp Cận Kỳ Ngón cũng ở đó. Bọn họ có phải là quan hệ nam nữ hay không, tôi cũng không rõ lắm.”

Nói xong, ánh mắt của Hạ Hương Trừng hiện lên một sự u oán.

“Đúng rồi, tại sao anh đột nhiên hỏi đến chuyện này? Âu Lập Dương, anh nhìn thấy cái gì sao? Thủy Thủy nói với anh là cô ấy và Cận Kỳ Ngón yêu nhau ư?”

“Ồ sân bay, tôi nhìn thấy cô ấy và Cận Kỳ Ngón hôn nhau. Cô ấy nói với tôi bọn họ là người yêu.”

Bàn tay cầm bút của Hạ Hương Trừng không khỏi nắm chặt, bất thành linh, cây bút bị cô ta bẻ gãy mất.

Nhưng rồi cô không cảm thấy lo lắng nữa.

“Thủy Thủy không nói, chắc là lừa anh rồi. Ngày hai người kết hôn, Cận Kỳ Ngón thiếu chút nữa đụng phải cô ấy. Anh ta cũng không xin lỗi Thủy Thủy, cũng không để ý đến cô ấy mà đi thẳng. Theo tôi thấy, Cận Kỳ Ngón hẳn không có hứng thú với Thủy Thủy mới đúng.”

“Huống hồ, tôi cũng đã hỏi cô ấy, cô ấy nói mình không có bạn trai, lại đang tìm công việc. Anh và Lam Tâm Lạc phản bội cô ấy, cô ấy hận anh biết bao nhiêu. Cô ấy gạt anh cũng là chuyện bình thường.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mời Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 45: Quà sinh nhật

Trong lòng Âu Lập Dương tức xuất hiện một dấu chấm hỏi thật lớn.

Nghe Hạ Hương Trừng nói, anh ta lại càng cảm thấy tình huống hôm đó rất đáng ngờ.

“Hạ Hương Trừng, đừng có mà lừa tôi, cũng đừng lấy cớ với tôi. Thứ sáu tuần sau, cô nhất định phải hẹn Vân Thủy Dạng cho bằng được.”

“Tôi sẽ cố gắng. Nếu Thủy Thủy không chịu, tôi cũng bó tay.”

Hạ Hương Trừng ghét nhất là bị người ta uy hiếp, trong lòng lập tức dâng lên ngọn lửa giận.

Nhưng lại không cách nào phản bác. Bởi vì cô cần công việc này.

“Hạ Hương Trừng, cô là người thông minh, cô nhất định sẽ nghĩ được biện pháp hẹn Vân Thủy Dạng ra ngoài. Tôi chờ tin tức tốt của cô.”

Nói xong, Âu Lập Dương cúp máy.

Khóe miệng của anh ta nhếch lên, ánh mắt lại càng âm trầm.

Anh ta đã nói, Vân Thủy Dạng không trốn thoát khỏi lòng bàn tay của anh ta được đâu.

Cận Kỳ Ngôn không phải là chỗ dựa của cô, đúng là không còn gì tốt hơn.

Nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại di động, một lát sau, Tiêu Mạch Nhiên quyết định xóa tấm ảnh nam nữ ôm nhau trong thang máy.

Không nhìn thấy rõ mặt đôi nam nữ đó, nhưng cô biết rất rõ, người đàn ông kia chính là Cận Kỳ Ngôn.

Thoảng khôi phục lại bình thường, giống như chưa từng nhìn thấy tấm ảnh đó, Tiêu Mạch Nhiên gọi một cuộc điện thoại đường dài.

“Alo, anh đang bận sao? Em có quấy rầy anh hay không?”

Nghe được giọng nói ngọt ngào của Tiêu Mạch Nhiên, bất giác, giọng nói của Cận Kỳ Ngôn trở nên rất ôn hòa nhẹ nhàng.

“Cũng không bận lắm. Bây giờ anh đang rảnh.”

Nói xong, khóe miệng Cận Kỳ Ngôn nhếch lên, cảm giác cả người thay đổi hoàn toàn.

Gương mặt lạnh lùng cũng trở nên nhu hòa không ít, khiến cho gương mặt đẹp trai lại càng gọi cảm mê người.

“Xin lỗi, anh bay đến Milan, em lại ở Paris trình diễn thời trang. Nếu không phải anh xảy ra chuyện, chúng ta đã gặp nhau ở Paris rồi.”

“Em đừng xin lỗi như vậy, cũng không phải lỗi của em mà. Nếu rảnh, anh sẽ bay đến đó thăm em. Anh đã chuẩn bị xong quà sinh nhật cho em rồi.”

“Em hy vọng anh có thể đến thăm em. Em muốn cùng anh đón sinh nhật.”

Không nghĩ ngợi, Cận Kỳ Ngôn đồng ý ngay.

“Được, anh sẽ đến Milan dự sinh nhật với em.”

“Thật sao? Quá tốt rồi. Em chờ anh nhé.”

“Ừm, là thật.”

“Cận Kỳ Ngôn, anh là Cơ trưởng đẹp trai và vô cùng quyến rũ. Có anh tham dự buổi sinh nhật của em, em rất vui. Em hy vọng ngày đó đến thật nhanh. Em không thể chờ đợi được mà muốn gặp anh. Lần trước không gặp được anh, đúng là đáng tiếc. Được rồi, em cúp máy đây. Nếu em đến trễ, giáo sư sẽ khiển trách.”

“Em mau đi học đi, anh sẽ không để cho em thất vọng đâu. Hôm sinh nhật em, anh nhất định sẽ xuất hiện.”

“Vâng, tạm biệt anh.”

Tiêu Mạch Nhiên cúp điện thoại. Thật lâu sau, Cận Kỳ Ngôn vẫn cầm điện thoại.

Bất giác, anh nhớ đến sợi dây chuyền mặt thiên sứ kia.

Nếu không phải bị Vân Thủy Dạng mua trước, anh đã mua nó làm quà sinh nhật cho Tiêu Mạch Nhiên rồi.

Anh biết cô rất thích sợi dây chuyền đó.

Liếc mắt nhìn lịch công tác trên bàn, sau đó Cận Kỳ Ngôn mua vé máy bay thứ sáu tuần sau bay đến Milan.

“Nghe nói hôm nay anh bị nhốt trong thang máy, lại còn ôm một cô gái. Em cũng biết hôm nay Vân Thủy Dạng sẽ đến phòng vấn. Nếu sau này cô ấy đi làm chung với anh, anh nhất định sẽ rất vui.”

Ôn Lương Dụ đột nhiên xuất hiện tại phòng Tổng giám đốc. Cậu ta không hề sợ trêu chọc Cận Kỳ Ngôn sẽ bị giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cường: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Em sợ anh sẽ tức đến phát bệnh

Nghe xong, biểu cảm của Cận Kỳ Ngôn nghiêm túc lại, ánh mắt càng lạnh lẽo hơn.

Trước mặt anh chính là hồ sơ xin việc của Vân Thủy Dạng.

Cô đã thông qua được vòng phỏng vấn thứ nhất, bây giờ chuyển sang giai đoạn sàng lọc.

Cận Kỳ Ngôn trừng mắt với Ôn Lương Dụ một cái. Tiện tay, anh rút hồ sơ của Vân Thủy Dạng đặt sang một bên.

“Ôn Lương Dụ, cậu không nói lời nào thì sợ người ta nghĩ cậu bị câm sao?”

Hứng thú vô cùng nhìn chăm chú vào sơ yếu lý lịch của Vân Thủy Dạng, Ôn Lương Dụ mỉm cười.

“Hai mươi hai tuổi, tốt nghiệp đại học khoa Trung văn, người như hoa như ngọc. Kỳ Ngôn, người ta bảo nước phù sa không chảy ruộng ngoài đấy.”

“Ôn Lương Dụ, đầu óc của cậu bị cửa kẹp hỏng rồi hả? Cút.”

“Em cảm thấy anh nên tìm phụ nữ lưu manh mà phát hỏa. Anh cứ tiếp tục như vậy là không được. Em sợ anh sẽ tức đến phát bệnh mất. Anh muốn đến Milan sao? Anh đã nghĩ thông suốt chưa?” Đột nhiên, gương mặt bất cần đời của Ôn Lương Dụ trở nên nghiêm túc hơn.

“Cậu không nhìn thấy tôi đã mua vé máy bay sao? Còn giả được à?”

“Em thật muốn dùng một gậy đánh cho anh bất tỉnh.”

“Còn tôi thì chỉ muốn ném cậu ra ngoài.”

Trong nháy mắt, Cận Kỳ Ngôn đối mặt với Ôn Lương Dụ.

“Theo tình huống trước mắt, em thấy anh đừng nên rời khỏi Thượng Hải. Anh nên biết rằng, chỉ cần một giây thôi, cái gì cũng có thể thay đổi.”

“Từ trước đến nay, tôi chưa làm chuyện gì mà không nắm chắc.” Ánh mắt đen láy của anh có thể hút hết mọi thứ, sâu không thấy đáy.

Thái độ của anh rất kiên định.

“Còn thời gian, anh còn có thể cân nhắc lại.”

“Không cần cân nhắc. Chuyện mà tôi quyết định sẽ không thể thay đổi.”

Mấp máy môi, Ôn Lương Dụ cũng không lên tiếng. Máy giây sau, cậu mím môi thật chặt.

~~~~~

Không được tập đoàn Hoa Vũ tiếp nhận, mặc dù có chút hụt hẫng, nhưng Vân Thủy Dạng cũng không buồn.

Cô là sinh viên mới tốt nghiệp, các tập đoàn lớn đâu có dễ dàng nhận cô vào. Có lẽ cô nên tìm một công ty nhỏ, xác suất thành công sẽ cao hơn.

Hạ Hương Trừng nói muốn mời cô ăn cơm chúc mừng vì tìm được việc làm, Vân Thủy Dạng vui vẻ đồng ý.

Không tìm được việc làm, nhưng sống thì vẫn phải sống. Vân Thủy Dạng còn đặc biệt đi tìm mua một món quà cho Hạ Hương Trừng.

“Cô còn nhớ cô gái bị nhốt trong thang máy không? Miệng của cô ấy rất ngọt, quản lý vốn muốn cho cô một cơ hội. Cận thiếu liền rút mất hồ sơ của cô ấy ra, nói kinh nghiệm của cô không đủ. Quản lý nào dám đắc tội Cận thiếu, đành phải đánh rớt cô ấy.”

“Không biết vì sao Cận thiếu lại không nhận cô ấy vào tập đoàn Hoa Vũ? Cô nói xem, bọn họ có tư tình gì hay không? Tôi nghe người ở tầng hai mươi lăm nói, cái hôm thang máy bị kẹt, Cận thiếu đã ôm cô ấy. Cô nên biết rằng cô không biết bao nhiêu cô gái muốn tiếp cận Cận thiếu, nghĩ hết biện pháp, nhưng Cận thiếu giống như rất chướng mắt phụ nữ, ai cũng không vừa mắt. Theo tôi thấy, quan hệ giữa bọn họ không đơn giản, Cận thiếu chỉ là không muốn bị phát hiện thôi.”

“Mấy cô gái muốn trèo vào nhà cao cửa rộng cũng không phải ít. Nói không chừng, cô gái đó đã sử dụng thủ đoạn gì đấy, sau đó bị Cận thiếu phát hiện, cho nên mới không được nhận vào.”

Hai cô gái trò chuyện trong nhà vệ sinh. Sau khi rửa tay xong, hai người điềm nhiên như không có việc gì đi ra ngoài.

Sau khi các cô đi rồi, Vân Thủy Dạng cũng trùng hợp từ trong một gian phòng vệ sinh bước ra.

Lúc đó, cô cho rằng mình đã phỏng vấn thành công. Bởi vì cô nhìn thấy quản lý rất hài lòng đối với cô. Thì ra cũng chỉ vì một câu nói của tên khốn kiếp kia, hại công việc của cô không còn.

Trong nháy mắt, con ngươi của Vân Thủy Dạng dâng lên hai ngọn lửa.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Anh muốn hôn Vân Thủy Dạng

Dù tức giận, nhưng Vân Thủy Dạng vẫn biết bản thân muốn làm gì.

Sau khi rửa tay, cô vội vàng rời khỏi nhà vệ sinh.

Cô biết mình có lai lịch thấp, họ không thuê người như cô, trong lòng cô cũng có chút khổ sở, nhưng cũng không cảm thấy nó là chuyện gì lớn.

Cận Kỳ Ngôn công tư không phân, anh không cho cô đến tập đoàn Hoa Vũ, rõ ràng là đang trả thù cô!

Cô không nuốt trôi cục tức này!

Tên khốn kiếp Cận Kỳ Ngôn, cô ghét anh ta chết mất!

Tốt nhất đừng để cô trông thấy anh ta lần nữa.

~~~~~

Muốn chọn vòng tay cho Hạ Hương Trừng, Vân Thủy Dạng liền đi vào khu trang sức.

Đi đến một tiệm trang sức nổi danh, không vừa ý được cái nào, bất ngờ, cô nhìn thấy Ân Lập Dương cũng ở trong tiệm.

Trong nháy mắt, Vân Thủy Dạng quay đầu đi, cô không muốn nhìn thấy anh ta.

"Thủy Thủy!"

Vân Thủy Dạng muốn đi, Ân Lập Dương cũng không cho cô đi.

Anh ta lập tức kéo cô lại, còn ôm eo cô rất thân mật.

Ân Lập Dương muốn hôn cô, Vân Thủy Dạng liền nhanh nhẹn né tránh, còn dùng sức đẩy anh ta ra.

"Ân Lập Dương, anh thả tôi ra, cút!"

Vì trong tiệm có không ít nhân viên và khách hàng nhìn bọn họ, nên Vân Thủy Dạng đành nén giọng quát Âu Lập Dương.

Cô muốn gỡ tay anh ta ra, nhưng không ngờ anh ta lại càng nắm chặt hơn.

"Thủy Thủy, đừng tức giận, em thích cái gì, anh mua cho em. Chờ lát nữa, anh và em đi ăn cơm."

Âu Lập Dương hoàn toàn không có ý buông tha Vân Thủy Dạng, anh ta ôm chặt cô hơn, như dán cả người vào người cô.

Eo nhỏ mềm mại, lại thêm đang dán trên người anh, tư thế lung linh vô cùng mê người!

Vân Thủy Dạng đẹp hơn Lam Tâm Lạc, cô có nét đẹp ngây thơ trong sáng, lại thêm chút dễ thương tự nhiên, nhất là đôi mắt như ngọc trai của cô, đuôi mắt hơi vênh lên, vừa to vừa sáng, trong veo như thủy tinh...

Cơ bản Âu Lập Dương không muốn cho Vân Thủy Dạng chạy thoát!

Môi anh đào kiều diễm, giống như muốn người khác lao vào âu yếm!

Cái cảm giác mềm mại kia, anh vẫn còn muốn nếm thử.

Anh thật muốn hôn Vân Thủy Dạng!

Môi của cô rất ngọt, giống như mật hoa, mỹ vị của cô làm anh càng muốn nhiều hơn!

"Âu Lập Dương, đồ khốn kiếp! Lưu manh vô sỉ! Tôi không cần anh mua đồ cho tôi, cút xa tôi ra một chút là tôi vui lắm rồi!"

Vân Thủy Dạng dùng sức đẩy dụa, nhưng mà, cô không đẩy anh ta ra được, cô bị anh ta ôm quá chặt.

Sức của cô cũng không phải đối thủ của anh ta.

"Thủy Thủy, nháo như vậy được rồi, anh có thể chấp nhận, cũng không so đo với em. Anh dám thề, anh không hề yêu Lam Tâm Lạc, là cô ta quyến rũ anh. Trước đó, anh đã nói cho cô ta biết anh là người đã có bạn gái, là cô ta mặt dày theo đuổi anh."

Anh cần thận tránh cô ta khắp nơi, nhưng không ngờ cô ta lại vô cùng đề tiện, đặt bẫy anh. Bây giờ, còn muốn anh chịu trách nhiệm. Nếu như anh không chịu trách nhiệm, cô ta liền nháo lên cục cảnh sát, nói rằng anh cưỡng bức cô ta. Thủy Thủy, anh có thể nói một câu, anh chỉ yêu mình em."

"Âu Lập Dương, sao anh không đi chết đi? Ra đường chỉ cho thêm xấu hổ? Anh cho rằng tôi là con nít ba tuổi dễ dụ sao? Tôi không tin anh! Bạn trai tôi là Cận Kỳ Ngôn, anh dám đụng đến tôi thử, xem anh chộc nổi Nhà họ Cận không?"

"Cận Kỳ Ngôn là bạn trai của em? Vân Thủy Dạng, nói dối cũng phải có chừng mực nha! Ày, Cận Kỳ Ngôn linh thật, vừa nhắc đã đến, xem anh ta có để ý em không."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Cầu cứu!

Nhìn theo ánh mắt của Âu Lập Dương, Vân Thủy Dạng thấy Cận Kỳ Ngôn, anh ta đang đứng ở quầy hàng, giống như đến lấy đồ trang sức đã đặt trước.

Không để ý đến ân oán cá nhân, bây giờ Vân Thủy Dạng chỉ muốn thoát khỏi Âu Lập Dương, cô lớn tiếng kêu lên: "Cận Kỳ Ngôn, em ở đây."

Cận Kỳ Ngôn nghe thấy tiếng Vân Thủy Dạng gọi, nhưng mà anh không thêm để ý đến cô, anh cẩn thận kiểm tra dây chuyền đã đặt trước của mình.

Anh rất nghiêm túc, không cho phép có bất kỳ sai lầm nào.

Thật ra, lúc tiến vào, anh đã thấy Vân Thủy Dạng, nhưng mà anh lại coi cô như không khí.

"Vân Thủy Dạng đừng kêu nữa, cơ bản Cận Kỳ Ngôn không phải bạn trai của em đúng không? Người ta đường đường là thiếu gia Nhà họ Cận, tài sản hơn trăm tỷ, làm sao có thể để mắt đến em."

Tự mình dán đến, người ta cũng không hiếm lạ gì, em đừng có mặt dày như vậy? Đúng, chuyện Lam Tâm Lạc là lỗi của anh, nhưng anh không muốn em bị tổn thương vì người đàn ông khác, anh cũng không muốn em tự xem nhẹ mình."

"Chúng ta bắt đầu lại có được hay không? Trong thời gian ngắn nhất anh sẽ xử lý Lam Tâm Lạc sạch sẽ, em vẫn là phu nhân duy nhất của nhà họ Âu!" Nói xong, Âu Lập Dương dán môi mình vào môi của cô, anh muốn hôn cô.

Vân Thủy Dạng tránh được môi nhưng không né được mặt.

Bị Âu Lập Dương hôn lên mặt, cô chỉ muốn nôn mửa!

Tên khốn kiếp ghê tởm này! Lúc lăn trên giường với Lam Tâm Lạc sao không nghĩ đến cảm giác của cô, sau đó còn chạy đến dỗ cô, thật đúng là vô cùng mặt dày vô sỉ.

Sao trước kia cô không phát hiện Âu Lập Dương là kẻ đồi bại như vậy chứ?

Gọi vài tiếng, Cận Kỳ Ngôn đều không chú ý đến cô, giống như anh không nghe thấy cô nói.

Trong nháy mắt, Vân Thủy Dạng tuyệt vọng, cô không có ý định nhờ Cận Kỳ Ngôn giúp nữa, cô sẽ tự mình cứu mình!

Tức đến mức thở hổn hển, Vân Thủy Dạng hung hãn cắn Âu Lập Dương.

Rất đau! Trong nháy mắt, Âu Lập Dương liền nói lỏng tay.

Vân Thủy Dạng lập tức lui về sau mấy bước, đôi mắt xinh đẹp lập lòe lửa giận, Vân Thủy Dạng hung ác trừng mắt nhìn Âu Lập Dương.

"Cút! Tôi và anh đã sớm kết thúc rồi!"

"..."

"Đúng, Cận Kỳ Ngôn không phải bạn trai tôi, tôi cũng không có quan hệ gì với anh ta. Ở sân bay, tôi thấy anh rất phiền, liền lừa gạt anh. Coi như anh ta không phải bạn trai tôi, nhưng tôi - Vân Thủy Dạng này, cũng sẽ không ở cùng một chỗ với tên cận bã như anh. Âu Lập Dương, anh từ bỏ cái suy nghĩ vớ vẩn đó đi!"

Bị cắn đau vô cùng, Âu Lập Dương lắc lắc tay.

Nhưng, ánh mắt thâm trầm của anh ta cũng không hề rời khỏi Vân Thủy Dạng.

Không phải bạn gái của Cận Kỳ Ngôn thì tốt, anh không cần lo lắng nữa.

"Tùy tiện kéo một người khác lừa gạt tôi, Vân Thủy Dạng, cô thật giỏi! Cô vội vã vứt bỏ tôi như vậy là vì vẫn còn thích tôi đúng không?"

"Âu Lập Dương, anh quá tự tin rồi! Từ khi tôi chạy ra khỏi giáo đường, tôi đã quyết định không thích anh nữa. Đối với anh, tôi chỉ cảm thấy thất vọng. Hay là, trước kia anh chỉ toàn là giả vờ tốt, còn bây giờ mới chính là khuôn mặt thật của anh."

Đúng, đôi khi nhớ lại lúc trước, trong lòng tôi vẫn còn đau nhức. Chẳng qua chỉ là một chút mà thôi, bây giờ tôi đã quên hết sạch. Anh và Lam Tâm Lạc có con, hai người cứ sống chung thật tốt vào, đừng đến làm phiền tôi nữa."

Có chút u oán trong Cận Kỳ Ngôn, Vân Thủy Dạng chạy ra khỏi tiệm trang sức.

Sao anh ta có thể máu lạnh vô tình như vậy?

Nhớ đâu cô gặp phải người xấu, gặp bất trắc, có phải anh cũng khoanh tay đứng nhìn như vậy hay không?

Vân Thủy Dạng tự giễu, nhếch mép một cái!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Ăn trong chén còn muốn gắp trong nôi!

Vân Thủy Dạng chạy rất nhanh, cô sợ Âu Lập Dương sẽ đuổi theo.

Đêm nay cứ bỏ qua thôi, hôm khác cô sẽ mua vòng tay cho Hạ Hương Trùng.

Âu Lập Dương cũng không đuổi theo, mà cẩn thận quan sát Cận Kỳ Ngôn.

Anh thấy, Cận Kỳ Ngôn rất lạnh lùng, sau khi lấy đồ trang sức đã đặt trước, liền ra khỏi tiệm.

Âu Lập Dương đi theo đến bãi giữ xe, anh không thấy Cận Kỳ Ngôn có hành động lạ gì cả, ngay cả điện thoại cũng không gọi.

Xác định Vân Thủy Dạng không phải phụ nữ của Cận Kỳ Ngôn, Âu Lập Dương hơi nhếch môi, lộ ra nụ cười thâm trầm.

Lam Tâm Lạc nhận được một sấp tài liệu, cô ta mở ra nhìn.

Thấy trong đó là những hình ảnh mập mờ, đôi mắt lập tức xòe lên ngọn lửa.

Bởi vì phần nộ, mà mặt mũi cô ta có chút dữ tợn.

Nắm chặt tay, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay.

Bấm đến chảy máu tay, cô cũng không để ý chút đau nhức này, cô chỉ cần người đàn ông của mình ngoan ngoãn nghe lời.

Hay cho một tên Âu Lập Dương, ăn trong chén còn muốn gắp trong nồi!

Ồ với cô, bên kia lại ôm ôm ấp ấp Vân Thủy Dạng, hai người còn dán chặt đến như vậy, còn nhớ mãi cô ta không quên, vậy người làm vợ như cô thì sao?

Lam Tâm Lạc cắn chặt răng, trong lòng không thể nào ngăn chặn lửa giận bùng lên.

Phịch một tiếng, laptop cỡ nhỏ trong tay cô ta rơi xuống đất.

Lam Tâm Lạc lập tức gọi điện thoại.

"Ồ Thượng Hải này, tôi không muốn nghe thấy tên công ty thực phẩm Chính Đông nữa!"

Cơ bản đối phương không dám hỏi lý do, chỉ gật đầu đồng ý, nói rằng sẽ làm ngay lập tức.

Cúp máy, Lam Tâm Lạc vẫn không cảm thấy hết giận, cô siết chặt tay thành nắm đấm, không kiềm được tức giận, cả người còn hơi hơi run rẩy.

Vân Thủy Dạng, chờ đây, cô muốn cái người phụ nữ đề tiện này hoàn toàn biết mất!

~

"Ha ha ha... Kỳ Ngôn, ngay cả ông trời cũng không giúp anh, hay là thôi đi, đừng đi Ý nữa."

Bão lớn sắp quét tới Thượng Hải, sau khi nhận được tin tức này, Ôn Lương Dụ liền cảm thấy rất sung sướng!

Anh gọi điện thoại cho Cận Kỳ Ngôn ngay lập tức.

"Ôn Lương Dụ, tôi muốn đánh chết cậu!" Khuôn mặt Cận Kỳ Ngôn đen thui, tiếng nói phát ra từ giữa kẽ răng.

Anh khá không vui, đôi mắt thâm trầm cũng hiện lên vài tia lửa giận.

Anh luôn chú ý đến dự báo thời tiết, đương nhiên anh biết chuyện bão sắp đến.

"Em đã nghe ngóng thay anh, chỉ sợ toàn bộ chuyến bay vào thứ bảy này sẽ bị hủy."

"Miệng quạ đen! Tôi đi sớm trước kế hoạch không được sao?"

"Chuyến bay ngày mai đến Ý không có chỗ trống, tối ngày kia thì còn một ít, chúc anh may mắn!"

Không muốn nghe tiếng nhạo báng của Ôn Lương Dụ nữa, không nói gì thêm, Cận Kỳ Ngôn trực tiếp cúp máy.

Nhìn thoáng qua đồng hồ của mình, Cận Kỳ Ngôn sửa lại vé máy bay.

Anh đổi sang chuyến bay tối thứ sáu.

Vốn Vân Thủy Dạng muốn hẹn Hạ Hương Trừng ăn cơm, nhưng mà cô ấy phải làm thêm giờ, đành đến Michelin ăn một mình.

Vân Thủy Dạng vô tình gặp được người mà mình không muốn thấy nhất.

Người đàn ông ngồi đối diện anh ta, cô vẫn còn nhớ rõ, chính là Ôn Lương Dụ!

Xem ra, bọn họ đi ăn cơm cùng người lớn trong nhà.

Vân Thủy Dạng đến muộn, cô phải xếp hàng để chờ vị trí.

Nhìn thấy trước mặt mình còn rất nhiều người, đột nhiên trong đầu lóe sáng, cô liền đi đến bàn của Cận Kỳ Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Miệng thật ngọt!

"Kỳ Ngôn, anh ở đây à! Thật trùng hợp nha! Tôi đang định mời anh ăn cơm, cảm ơn anh chuyện anh đã kiên nhẫn trấn an tôi khi tôi bị nhốt trong thang máy."

Giọng nói của Vân Thủy Dạng ngọt ngào, trên gương mặt xinh đẹp cũng nở nụ cười ngọt ngào.

Cô không nhìn sắc mặt đen thui của Cận Kỳ Ngôn, cũng không nhìn Ôn Lương Dụ đang ngạc nhiên, ánh mắt giáo hoạt nhìn quý bà đang ngồi bên cạnh Cận Kỳ Ngôn.

"Là bà nội của anh sao? Rất hân hạnh được gặp bà ạ! Cháu tên là Vân Thủy Dạng, rất thân với Cận Kỳ Ngôn."

"..."

"Vị này là Ôn tiên sinh đúng không, tôi còn nhớ rõ, chúng ta đã gặp nhau ở sân bay."

"Vân Thủy Dạng, thật đúng là trùng hợp nha! Cô cũng đến đây ăn cơm phải không? Nếu không chê, cùng dùng bữa đi!"

Vừa nói xong, đột nhiên khoe miệng Ôn Lương Dụ co quắp một chút.

Tên mặt đen Cận Kỳ Ngôn này lại đập anh dưới bàn, ánh mắt lạnh buốt nhìn anh, ra hiệu anh im miệng.

Hoàng Du không hề lên tiếng, mà đánh giá Vân Thủy Dạng từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên.

Cô gái này rất xinh đẹp, rất trong sáng, lần đầu tiên nhìn, bà đã thấy thích cô rồi.

Ai nha... Cái miệng cũng thật ngọt!

Cô gái này còn nói rất thân với Cận Kỳ Ngôn, còn nhận ra Ôn Lương Dụ, đột nhiên, Hoàng Du nổi lên hứng thú với Vân Thủy Dạng.

Bà tương đối quan tâm việc cô gái xinh đẹp này với Cận Kỳ Ngôn đã đến giai đoạn nào rồi.

Cũng là lần đầu tiên, Hoàng Du thấy Cận Kỳ Ngôn thân cận với một phụ nữ khác ngoài Tiêu Mạch Nhiên.

Vân Thủy Dạng biết Cận Kỳ Ngôn không chào đón mình, anh ta chỉ ước gì cô đi ngay lập tức!

Nhưng hết lần này đến lần khác, cô lại không muốn anh ta được như ý, cô hoàn toàn không thèm nhìn ánh mắt cảnh báo lạnh như băng của anh ta.

Vân Thủy Dạng vẫn cười ngọt ngào như cũ, cô cũng biểu hiện lễ phép hơn bình thường.

"Cảm ơn ý tốt của Ôn tiên sinh, tôi không quấy rầy các vị dùng cơm nữa. Hôm nào, tôi lại mời Kỳ Ngôn ăn cơm. Tôi tới trễ, phải xếp hàng, nhìn thấy Kỳ Ngôn ở đây, mới chạy đến tỏ lòng biết ơn thôi."

Cận Kỳ Ngôn tức giận trừng mắt nhìn Vân Thủy Dạng, anh cảnh cáo cô đừng làm trò, cũng hi vọng cô mau rời khỏi đây.

"Vân tiểu thư không cần khách khí như vậy, tiện tay mà thôi, không cần để trong lòng."

"Bà nội, bà còn có chỗ không biết đấy thôi, lúc bị nhốt trong thang máy, Kỳ Ngôn ôm chặt Vân tiểu thư, rất nhiều người còn cho rằng họ là một đôi đấy!"

Bỗng nhiên, Ôn Lương Dụ lại bị Cận Kỳ Ngôn đập cho một cái, đôi mắt đầy sát khí trừng trừng nhìn anh.

Giống như đang cảnh cáo Ôn Lương Dụ, nếu như cậu ta còn dám nói lung tung nữa, thì anh tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Ôn Lương Dụ nhún nhún vai, anh cũng thức thời ngậm miệng.

Vân Thủy Dạng nhìn biểu hiện của hai người, cô dự định muốn đi, nhưng không ngờ lại nghe bà nội muốn giữ cô lại.

"Vân tiểu thư, nếu không ngại thì ngồi cùng đi, dù sao chỗ này của chúng tôi cũng còn trống."

"Bà nội, ngại quá, thật ra cháu có thể đợi."

"Ngoan, nghe lời, ngồi xuống ăn com với bà, bữa tối hôm nay bà mời!"

"Cái này..." Vân Thủy Dạng liếc trộm Cận Kỳ Ngôn, phát hiện anh ta trừng mắt nhìn, như muốn ăn tươi nuốt sống cô luôn.

"Lương Dụ, nhanh mời Vân tiểu thư ngồi xuống. Phục vụ, lấy cho tôi thêm một phần bát đĩa."

Ôn Lương Dụ nhìn Cận Kỳ Ngôn, bắt đầu đi nhún nhún vai, trong nháy mắt đã kéo Vân Thủy Dạng ngồi xuống.

"Cái kia... Thủy Thủy, lúc cháu bị nhốt trong thang máy, Kỳ Ngôn ôm chặt cháu thật sao?" Hoàng Du vô cùng hứng thú nhìn chằm chằm Vân Thủy Dạng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mời Cảm Cường: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Lén trộm ví của Cận Kỳ Ngôn

Khỏe miệng Vân Thủy Dạng không tự giác co quắp một chút, liếc trộm Cận Kỳ Ngôn, phát hiện trán anh ta đã nổi gân xanh.

"Ha ha ga.. Bà nội, lúc ấy cháu sợ đến phát khóc, Kỳ Ngôn liền đến an ủi cháu. Vì cháu vẫn luôn khóc mãi không thôi, anh ấy lại lo cho cháu, nên anh ấy... Có nhẹ nhàng ôm cháu một chút, cho cháu cảm giác an toàn. Thật vô cùng cảm ơn anh ấy, nếu không có anh ấy, khẳng định cháu không biết nên làm gì bây giờ."

Vân Thủy Dạng cười gượng, hàm răng không tự giác cắn chặt môi dưới.

Nghe vậy, Hoàng Du mừng thầm, bà rất hài lòng với thay đổi này của Cận Kỳ Ngôn.

Bà hi vọng Kỳ Ngôn đừng lạnh lùng như vậy, chỉ mong có một người có thể hòa tan thăng bé, để cho cháu bà biến thành núi lửa!

"Dưới tình huống như vậy, Kỳ Ngôn an ủi cháu là phải. Thủy Thủy, Kỳ Ngôn chưa có bạn gái, có thời gian cháu có thể hẹn tiểu Kỳ ra ngoài ăn com một chút."

"A!" Vân Thủy Dạng khẽ lên tiếng.

Cận Kỳ Ngôn chưa có bạn gái, ai mà tin?!

Anh ta không bỏ qua thủ đoạn nào để có được sợi dây chuyền mặt thiên sứ, không phải là vì muốn tặng cho cô gái nào đó sao?

Cái cô Tiêu Mạch Nhiên, không phải là bạn gái của anh ta ư?

A... Không lẽ bà nội anh ta không biết Tiêu Mạch Nhiên?

Cận Kỳ Ngôn tình nguyện dùng mười triệu để mua sợi dây chuyền này, về lý mà nói, khẳng định cô gái kia rất quan trọng với anh ta, vậy thì tại sao người nhà anh ta lại không hề biết cô gái kia?

Trong đầu Vân Thủy Dạng có không ít câu hỏi, có điều, cô cũng không muốn xen vào chuyện của người khác.

Tối nay cô đến ăn chực, thuận tiện nghỉ biện pháp trả thù Cận Kỳ Ngôn, còn chuyện riêng của anh ta, không nằm trong phạm vi quan tâm của cô.

~~~~~

"Rất hân hạnh được biết Thủy Thủy, chúng ta cận một ly nhé."

Bà nội dơ ly rượu đỏ lên, Cận Kỳ Ngôn cũng không để bà thất vọng, tuy không tình nguyện, nhưng anh vẫn cầm ly rượu lên.

"Tôi lái xe, không uống rượu, uống nước thôi."

Ôn Lương Dụ cầm ly nước lên, Vân Thủy Dạng thì cầm ly rượu vang đỏ lên.

Ngay khi bọn họ cạn ly, ly nước của Ôn Lương Dụ không cẩn thận rơi xuống, tạt ngay vào người Cận Kỳ Ngôn.

Nhất thời, áo sơ mi trắng của Cận Kỳ Ngôn ướt một mảng lớn, ngay cả quần cũng ướt.

Bị ướt, theo phản xạ, Cận Kỳ Ngôn lấy điện thoại và ví tiền để lên bàn, anh rút khăn giấy lau người.

"Kỳ Ngôn, thật xin lỗi! Em trượt tay! Khăn giấy không lau hết được đâu, anh nên đi vào phòng vệ sinh đi."

Cận Kỳ Ngôn nhú mồm, tức giận liếc Ôn Lương Dụ một cái, sau đó đi vào phòng vệ sinh.

Vân Thủy Dạng lưu manh nhìn chăm chăm điện thoại di động và ví tiền của Cận Kỳ Ngôn, bỗng nhiên, trong lòng hình thành kế hoạch trả thù.

Thừa dịp phục vụ lau bàn, Vân Thủy Dạng liền len lén lấy ví của Cận Kỳ Ngôn bỏ vào túi xách của mình.

Ôn Lương Dụ cười vô lại, anh làm như không thấy gì.

"Bà nội, đột nhiên cháu nhớ ra mình còn có việc, xin phép đi trước. Sau này có cơ hội, sẽ mời bà ăn cơm."

Nói xong, Vân Thủy Dạng rời đi như chạy giặc, trong lòng cô vô cùng thoải mái!

"Haizz... Đứa nhỏ này còn chưa ăn gì cả mà!"

"Bà nội, quên đi, người trẻ tuổi luôn bận rộn, chúng ta tiếp tục ăn cơm. Nếu có duyên, người sẽ gặp lại Vân tiểu thư thôi."

...

Cận Kỳ Ngôn trở về từ nhà vệ sinh, anh chỉ thấy điện thoại di động mà không thấy ví tiền của mình.

Cũng không thấy Vân Thủy Dạng đâu luôn!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Nam Bò Cạp!

Theo bản năng, Cận Kỳ Ngôn lạnh lùng trừng Ôn Lương Dụ, bình tĩnh ăn cơm cùng bà nội mình.

Sau khi đưa bà nội về biệt thự Nhà họ Cận, lúc này trong xe chỉ còn Cận Kỳ Ngôn và Ôn Lương Dụ.

Đột nhiên, Cận Kỳ Ngôn lạnh lùng chất vấn: "Vân Thủy Dạng lấy ví tiền của tôi đúng không? Ôn Lương Dụ, con mẹ nó tên khốn kiếp này!"

Ôn Lương Dụ vô tội nhìn Cận Kỳ Ngôn: "Anh mất ví sao? Em không biết? Em cho rằng anh cất lại rồi."

"Ôn Lương Dụ, cậu đừng có ra vẻ ngây thơ, đừng tưởng rằng tôi không biết trong lòng cậu có tính toán gì. Tôi nói cho cậu biết, nếu tôi bị lừa kế hoạch, thì tôi tuyệt đối không tha cho cậu!"

"Kỳ Ngôn, em không biết gì cả. Nếu không, anh hỏi bà nội đi, bà cũng ăn cơm ở đó mà. Nếu như Vân Thủy Dạng lấy, khẳng định bà sẽ nhìn thấy."

Nói xong mấy giây, Ôn Lương Dụ lại nói tiếp: "A..Em nhớ rồi, lúc anh đi vệ sinh không bao lâu, có một phục vụ đến dọn dẹp lại vị trí của anh, có khi nào là người đó lấy không? Đáng lẽ khi ở Michelin anh nên lên tiếng, để chúng em giúp anh tìm ví!"

"Ôn Lương Dụ, một ngày nào đó, tôi sẽ giết chết cậu."

Ôn Lương Dụ nhìn thấy rõ ràng trong mắt Cận Kỳ Ngôn hiện lên ngọn lửa, nhưng mà, anh không hề run sợ.

Chỉ cần ngăn cản Cận Kỳ Ngôn bay sang Ý, anh dùng thủ đoạn có chút hèn hạ này thì tính là gì!

Nước kia, cũng là anh cố ý hắt lên người Cận Kỳ Ngôn.

"Xuống xe! Mẹ nó tôi không muốn nhìn thấy cậu nữa! Số điện thoại của Vân Thủy Dạng là bao nhiêu?"

"Anh muốn tìm cô ấy? Nhớ người ta sao?"

Nhận ra khuôn mặt tuần tú của Cận Kỳ Ngôn nổi lên một đám mây đen u ám, Ôn Lương Dụ thức thời dừng xe lại, anh còn viết số điện thoại của Vân Thủy Dạng cho Cận Kỳ Ngôn.

Cận Kỳ Ngôn bấm số gọi, điện thoại của Vân Thủy Dạng vẫn luôn ở trạng thái tắt máy.

Không tiếc thù đoạn nào, anh muốn bắt được cô ngay lập tức.

Chứng minh nhân dân của anh ở trong ví, anh nhất định phải lấy lại.

Trời vừa sáng, Cận Kỳ Ngôn đã đến nhà họ Vân, nhưng người hầu nói tiểu thư bọn họ không có nhà.

Vân Thủy Dạng không ở nhà, gạt người, cơ bản Cận Kỳ Ngôn không tin, anh liền canh ở cửa Nhà họ Vân, không phải là không thể chờ Vân Thủy Dạng đi ra.

Ngày mai bão sẽ quét qua Thượng Hải, cho nên, Hạ Hương Trừng đổi lịch hẹn ăn com thành tối hôm nay.

Vân Thủy Dạng khẳng định sẽ đến, quà cáp cho Hạ Hương Trừng cũng đã chuẩn bị xong.

Trước khi ra cửa, ngay tại bàn trang điểm, Vân Thủy Dạng lơ đãng nghiêng mắt nhìn ví tiền của Cận Kỳ Ngôn.

Cô mở ra xem một chút, không tự giác, hơi nhíu mày lại.

"Khó trách tên khốn kia lại lạnh lùng bất cần như vậy, thì ra anh ta là nam bò cạp!"

Tức giận gất một tiếng, Vân Thủy Dạng bỏ ví của Cận Kỳ Ngôn xuống, đến giờ hẹn rồi.

Nhìn thấy Vân Thủy Dạng ra khỏi nhà, Cận Kỳ Ngôn liền đuổi theo.

Hạ cửa xe xuống, anh lớn tiếng gọi cô: "Vân Thủy Dạng, trả ví tiền cho tôi."

Vân Thủy Dạng thấy Cận Kỳ Ngôn, cô cũng không dừng xe, mà nghĩ biện pháp tránh xa anh.

Thời gian cất cánh không còn bao lâu nữa, Cận Kỳ Ngôn phải lấy lại chứng minh nhân dân cùng giấy tờ trong ví, anh đuổi theo cô không buông.

Ngay lúc hai người đang rượt đuổi kịch liệt, đột nhiên một chiếc xe hàng lớn xuất hiện, không chỉ cản trở ánh mắt của Cận Kỳ Ngôn mà còn làm mất dấu Vân thủy Dạng.

Tức giận chửi mắng một tiếng, Cận Kỳ Ngôn gọi điện cho người của mình.

"Lập tức điều tra Vân Thủy Dạng đi đâu? Muốn bao nhiêu tiền cũng được."

Đối phương không dám thất lễ với Cận thiếu gia, lập tức đi điều tra, chẳng qua, Dụ thiếu gia cũng có lệnh, không thể để Cận thiếu gia tìm được Vân tiểu thư, bọn họ nhất định phải kéo dài thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Có chuẩn bị mà đến

Bỏ xa Cận Kỳ Ngôn, Vân Thủy Dạng âm thầm vui mừng, khoe miệng nhếch lên tạo thành một nụ cười nhàn nhạt.

Đối với cô mà nói, giàu hay nghèo, đẹp hay xấu, năng lực mạnh hay không mạnh đều không quan trọng, mà quan trọng nhất là tôn trọng lẫn nhau!

Còn tên khốn kiếp Cận Kỳ Ngôn không coi ai ra gì kia, cơ bản cô không cần khách khí với anh ta.

Gửi xe xong, Vân Thủy Dạng trực tiếp đi lên phòng 2 tầng 8 của nhà hàng đồ tây Khai Duyệt!

Hương Trùng mời cô đến nhà hàng lớn để ăn cơm như vậy, Vân Thủy Dạng có chút thụ sủng nhược kinh*.

Có lẽ gần đây cuộc sống của Hương Trùng không tệ!

Cũng là bạn thân nhiều năm, Vân Thủy Dạng càng không suy nghĩ nhiều.

"Hương Trùng, chờ lâu chưa? Thật xin lỗi, trên đường kẹt xe chút xíu."

"Mình cũng vừa đến."

"Ồi... Cậu đặt nhà hàng Tây tốt như vậy, quá lãng phí! Thật ra cậu chỉ cần mời mình ăn mỳ cay nóng là được rồi."

"Thủy Thủy, mình mời cậu ăn cơm, làm ơn đừng có như vậy được không? Đã nói là mời cậu ăn cơm, đương nhiên phải long trọng một chút, biểu đạt mình rất coi trọng cậu."

Khóe miệng Hạ Hương Trùng giật giật, cười như không cười.

Thật ra, chỗ này không phải cô đặt, mà là do Âu Lập Dương đặt, chẳng qua cô chỉ ra mặt mời Vân Thủy Dạng đến thôi.

"Ha ha ha...Biết cậu tốt với mình mà, cảm ơn! Ày, tặng cái này cho cậu, hi vọng lần sau cậu mời mình đến nhà hàng như vậy ăn cơm là vì được thăng chức."

"Cậu cũng vậy, hi vọng cậu nhanh chóng thăng chức! Thủy Thủy, cảm ơn, mình rất thích quà này. Cậu muốn ăn gì cứ tùy ý chọn, không cần khách khí."

Hạ Hương Trùng vừa mở hộp quà ra, lập tức lấy vòng tay khảm đá quý hình hoa hồng của Vân Thủy Dạng tặng đeo lên tay mình.

Vân Thủy Dạng nhìn vào menu, đột nhiên, trên đỉnh đầu cô vang lên một giọng nói quen thuộc.

Theo bản năng, cô ngước mắt lên nhìn.

Lại là Âu Lập Dương, thật trùng hợp! Vân Thủy Dạng lập tức đen mặt.

"Thủy Thủy, Hương Trùng, đi hai người sao?"

"Âu Lập Dương, anh bị mù sao, không nhìn thấy chỉ có tôi và Hương Trùng à? Anh... cút ngay, tôi không muốn nhìn thấy anh!"

"Tôi đến một mình, rất tình nguyện phục vụ hai vị mỹ nữ dùng cơm. Tối nay, tôi mời!" Không đợi người khác phản ứng, Âu Lập Dương kéo ghế ngồi xuống, anh ta nhìn chằm chằm vào Vân Thủy Dạng rất chi là vô lại.

Tròng mắt của anh trở nên âm trầm, anh có chuẩn bị mà đến, không phải ngẫu nhiên gặp.

"Ai cần anh mời! Âu Lập Dương, gần đây anh không rửa mặt sao, nếu không sao da mặt anh lại dày như vậy?! Cút, chúng tôi không chào đón anh!"

Vân Thủy Dạng tức giận trừng mắt nhìn Âu Lập Dương, cô rất không khách khí đuổi anh ta đi.

Âu Lập Dương không nói một lời trao đổi ánh mắt với Hạ Hương Trùng.

"Hương Trùng, nghe nói cô vừa tìm được việc làm không biết có thuận lợi không?"

Đột nhiên sắc mặt Hạ Hương Trùng thay đổi, nhưng cô vẫn giữ bình tĩnh.

"Cảm ơn anh quan tâm, công việc rất thuận lợi! Thủy Thủy, được rồi, cùng nhau ăn cơm đi, thêm một người cũng không thành vấn đề."

"Hương Trùng, không phải cậu cũng biết tên Âu Lập Dương khốn kiếp như nào à, cùng ăn cơm với anh ta, mình có thể nuốt trôi sao? Thật xin lỗi, mình còn có việc, đi trước, bữa khác chúng ta lại cùng ăn cơm."

Vân Thủy Dạng cầm túi đứng dậy, trong chốc lát Hạ Hương Trùng giữ chặt tay của cô, nhỏ giọng nói vào tai cô.

Cho dù trong lòng rất khó chịu, nhưng vì tương lai của Hương Trùng, Vân Thủy Dạng đành ngồi xuống.

*Thụ sủng nhược kinh: Bỗng nhiên được quan tâm, yêu chiều mà kinh ngạc, sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Nước Chanh và rượu vang đỏ cũng không ngăn được cơn khát của cô!

Nhìn thế nào cũng không thấy vừa mắt Âu Lập Dương, Vân Thủy Dạng ngồi một chút liền đi vào phòng vệ sinh.

Lập tức Hạ Hương Trừng đuổi theo.

"Thủy Thủy, thật xin lỗi, ủy khuất cậu ăn bữa cơm này rồi. Cũng là hôm nay mình mới biết, Âu Lập Dương là bạn của tổng biên tập của mình. Nếu như cậu đi, mình sợ anh ta sẽ trả thù lên đầu mình. Mình vô cùng thích công việc biên tập này, mình cũng không muốn bị cha mình xem thường. Đã nói không dựa vào bọn họ, mình muốn chứng minh mình có thể."

Vân Thủy Dạng hơi thở dài: "Cơm nước xong xuôi mình sẽ đi ngay lập tức."

"Mình cũng không ngờ sẽ gặp Âu Lập Dương ở đây, lần sau đi, chúng ta sẽ đi ăn mỹ cay, chắc chắn sẽ không gặp anh ta."

"Người mình chán ghét là Âu Lập Dương, không phải cậu. Được rồi, mình không để ý là được."

"Thủy Thủy, cảm ơn cậu, cậu thật quá tốt!" Hạ Hương Trừng có thâm ý nhếch miệng, ánh mắt của cô có chút phức tạp.

"Hương Trừng tìm được việc, chúng ta nên mời rượu, chúc cô nhanh chóng thăng chức!" Âu Lập Dương cảm ly rượu lên, anh có thâm ý đối mặt với Hạ Hương Trừng.

"Cảm ơn!" Hạ Hương Trừng nâng ly rượu vang đỏ lên, hơn nữa, còn dẫn đầu uống một ngụm.

Vân Thủy Dạng còn đang do dự, cô liếc trộm phản ứng của Âu Lập Dương, anh ta cũng giống Hạ Hương Trừng, nói xong liền uống.

Rượu này... cô nên uống hay không đây?

Cô và Hạ Hương Trừng vừa đi vệ sinh về, đã thấy anh ta chuẩn bị rượu.

"Hương Trừng, mình..."

"Thủy Thủy, chúng mình đều làm xong rồi, sao cậu còn chưa đựng vào ly! Nhờ cậu lần này, sau này mình sẽ mời cậu ăn."

Sợ Âu Lập Dương sẽ ra tay với Hạ Hương Trừng, Vân Thủy Dạng bắt đầu đi uống rượu.

"Chúng ta uống rượu vang đỏ, cũng không dễ say như vậy. Nếu uống say, anh sẽ đưa em về, hoặc Hương Trừng đưa em về cũng được."

Vân Thủy Dạng cắt bỏ cà ri ăn, không để ý đến Âu Lập Dương.

"Rượu vang này rất không tệ, wow, là chai Lafite năm 82! Thủy Thủy, đừng lãng phí, uống thêm một ly đi. Bây giờ, mình cảm thấy như trong miệng mình đều nhét đầy nhân dân tệ rồi."

Cười, Hạ Hương Trừng lại mời rượu Vân Thủy Dạng.

Rượu vang đêm nay chính xác là hoàn toàn tinh khiết, Vân Thủy Dạng cũng nhìn bình, thật sự là Lafite năm 82!

Hạ Hương Trừng mời rượu, Vân Thủy Dạng không từ chối, cô uống ly rượu vang thứ hai.

Trong lúc đó, Âu Lập Dương rất yên tĩnh, anh tập trung ăn cơm.

Có thể là do ăn cà ri bò tiêu đen, có chút cay, nên cơ thể Vân Thủy Dạng hơi nóng một chút.

Không đợi Hạ Hương Trừng mời rượu, Vân Thủy Dạng đã rót cho mình một ly.

Uống xong, cô vẫn thấy khô miệng, hơn nữa, nước chanh cùng rượu vang đỏ cũng không ngăn được cơn khát của cô.

Không muốn đối mặt với Âu Lập Dương, nên Vân Thủy Dạng ăn rất nhanh, giải quyết hết phần cà ri bò và sốt Ý, cô liền tạm biệt Hạ Hương Trừng.

Cô dự tính sẽ mua kem ăn, hy vọng có thể làm dịu cơn khát của mình.

Vân Thủy Dạng vừa mới tiến vào thang máy, Âu Lập Dương tiến vào ngay sau đó.

Anh không xuống tầng một mà lên tầng năm mươi sáu, Vân Thủy Dạng biết rõ tầng trên cùng có phòng tổng thống.

Cô muốn ra khỏi thang máy, cô không muốn ở cùng một chỗ với Âu Lập Dương.

Giống như bị Âu Lập Dương nhìn thấu, bỗng nhiên Vân Thủy Dạng bị anh ta ép vào vách thang máy, cửa đóng lại, chậm rãi đi lên tầng năm mươi sáu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Cẩn thận yêu thương cô!

Bị Âu Lập Dương vây giữa vách tường thang máy, khoảng cách này quá thân mật làm Vân thủy Dạng cảm thấy bất an.

Ánh mắt tà tứ của Âu Lập Dương làm cô thấy ngột ngạt, Vân Thủy Dạng biết như thế này sẽ rất nguy hiểm.

"Cút ngay, tránh xa tôi ra một chút!"

Theo bản năng, Vân Thủy Dạng trừng mắt gầm lên với Âu Lập Dương, hai tay chống lên lồng ngực của anh ta, cô lại cảm thấy một chút man mát!

Chính xác mà nói, người Âu Lập Dương rất lạnh, giống như một cái thùng đá.

Vân Thủy Dạng nặng nề cắn môi dưới của mình, cô cảnh cáo bản thân phải duy trì tỉnh táo.

Cô phải tìm cách rời khỏi nơi này, chắc chắn Âu Lập Dương kia không hề có ý tốt.

Không chần chừ thêm nữa, Vân Thủy Dạng dùng sức đẩy Âu Lập Dương ra, nhưng lại bị anh ta ép chặt vào vách thang máy.

Âu Lập Dương lưu manh nhìn Vân Thủy Dạng, anh ta tham lam ngửi hơi thở thơm ngọt của cô.

Khóe miệng hơi nhếch, nụ cười âm trầm!

"Vân Thủy Dạng, anh rất thích em, không bằng theo anh đi, anh nhất định sẽ yêu thương em."

"Anh nằm mơ! Cút!"

Khóe miệng của Âu Lập Dương co rút một chút, cho dù anh tức giận, cũng lười phí nước bọt với Vân Thủy Dạng.

Cửa vừa mở ra, anh liền bế cô đi đến phòng tổng thống.

"Âu Lập Dương, tên khốn kiếp! Thả tôi ra, tôi không muốn đi theo anh, cứu mạng!"

Âu Lập Dương coi như không nghe thấy Vân Thủy Dạng gào thét, anh mang cô tiến vào phòng tổng thống, lập tức ném cô lên giường.

Sau đó đè lên người cô.

Đêm nay, anh muốn Vân Thủy Dạng!

...

Biết Vân Thủy Dạng ở nhà hàng món Tây Khải Duyệt, Cận Kỳ Ngôn lập tức lái xe đến đó.

Từ giờ đến khi máy bay cất cánh còn hai tiếng nữa, anh lấy ví tiền xong là vừa kịp đến sân bay.

Cô gái kia, anh thật muốn đánh chết cô!

Cận Kỳ Ngôn cầm tay lái, tay giống như vô cùng ức chế và tức giận mà phát run, đầu ngón tay cũng trắng bệch.

"Dừng tay... Âu Lập Dương, anh không thể đụng vào tôi..." Âm thanh của Vân Thủy Dạng không thể ngăn cản dự định của Âu Lập Dương, anh ta tự nhiên hôn cô.

Hơn nữa, hành động của anh ta ngày càng quá phẫn.

Vân Thủy Dạng gấp đến độ phát khóc, cô rất sợ hãi!

Không biết chuyện gì xảy ra, toàn thân cô vô cùng nóng.

Cô rất không thích Âu Lập Dương chạm vào mình, nhưng mà, phản ứng của cơ thể và lý trí lại hoàn toàn trái ngược nhau.

Cô muốn đánh anh ta, nhưng hai tay cô bị anh ta dùng sức cố định, cô muốn đá anh ta, nhưng chân của cô cũng bị Âu Lập Dương dùng sức chặn lại.

"Ô ô ô... Không muốn, anh không thể... dừng lại, anh dừng lại đi... Ô ô ô!"

Bọn họ đã chia tay, anh ta cũng phải kết hôn với Lam Tâm Lạc, vậy mà anh còn muốn làm chuyện này với cô, Âu Lập Dương thật quá đáng!

Vân Thủy Dạng không ngăn được nước mắt tràn mi, cũng biểu lộ cho tâm tình của cô.

Mặc kệ cô cầu xin thế nào, khóc lóc thế nào, Âu Lập Dương cũng không chịu dừng lại, giống như muốn nhiều hơn, hận không thể ăn sạch cô!

Ánh mắt anh ta rất kinh khủng, bên trong tràn đầy dục vọng, mỗi động tác đều phản ánh hoàn toàn tâm tình của anh ta.

Tóc tán loạn, khuôn mặt nhỏ khóc rống lên, còn không ngừng run rẩy, cổ tay của Vân Thủy Dạng cũng bị Âu Lập Dương túm đến sưng đỏ, móng tay của anh ta đâm thật sâu vào da thịt của cô.

Đối với Vân Thủy Dạng mà nói, đêm nay quả thực là ác mộng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cường: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Cận Kỳ Ngôn, cứu tôi!

Thời gian trôi qua càng lâu, Vân Thủy Dạng càng sợ hãi, khuôn mặt nhỏ tái nhợt thấm đẫm nước mắt.

Cho dù cô rất muốn cảm giác mát mẻ từ người Âu Lập Dương, nhưng cô vẫn còn lý trí, cô vẫn còn giữ được tuyến phòng thủ cuối cùng.

Đôi mắt ngập nước di chuyển mấy lần, Vân Thủy Dạng đang suy nghĩ, cô không thể để Âu Lập Dương tùy ý xâm chiếm mình như vậy được.

Đột nhiên, Vân Thủy Dạng rất nghe lời, không gãy dựa nữa.

Âu Lập Dương cho rằng Vân Thủy Dạng không nhận được cơn khát nóng mà đầu hàng, nhất thời anh ta cũng mất cảnh giác.

Hai tay không bị khóa nữa, Vân Thủy Dạng chủ động ôm cổ Âu Lập Dương.

Bàn tay của cô châm lửa trên người anh!

Mục tiêu của Âu Lập Dương rất rõ ràng, anh ta muốn Vân Thủy Dạng, cô chủ động, đương nhiên anh ta nhanh chóng bị mê hoặc!

Nhận ra Âu Lập Dương thay đổi, Vân Thủy Dạng cảm thấy cơ hội đã tới.

Thình lình, cô nhấc chân, đạp thật mạnh vào bộ phận quan trọng của Âu Lập Dương.

"A... Đau quá!"

"Âu Lập Dương, đau đến chết đi! Đồ hèn hạ vô sỉ, tên khốn kiếp trời đánh!"

Vừa tức vừa buồn bực, Âu Lập Dương lửa giận lập lòe trừng mắt nhìn Vân Thủy Dạng gầm thét: "Vân Thủy Dạng, có tin tôi giết chết cô hay không?!"

"Đáng đời!"

Thật sự rất đau, không hề phòng bị bị Vân Thủy Dạng hung hăng đạp một cái, lập tức Âu Lập Dương không quản Vân Thủy Dạng nữa, anh ta quỳ trên giường lo lắng ôm lấy hạ bộ đau đớn của mình.

Thấy Âu Lập Dương đau đến không thể vô lễ với cô nữa, Vân Thủy Dạng liền nhanh chóng bò xuống giường.

Không để ý đến quần áo lộn xộn của mình, cô che chặt ngực vội vàng chạy đi.

"Vân Thủy Dạng, cô chờ đó, trốn được đêm nay cũng không trốn được cả đời, tôi nhất định sẽ giết chết cô!"

Do quá đau! Âu Lập Dương thấy Vân Thủy Dạng chạy cũng không có tâm tình nào đuổi theo, anh ta chỉ lo lắng bảo bối của anh ta có bị thương hay không!

...

Xông vào thang máy, cửa đóng lại, Âu Lập Dương lại không đuổi theo, toàn thân Vân Thủy Dạng không ngăn được từng con run rẩy.

Một lát sau, cô mới chỉnh lại váy áo.

Nóng, cô thật sự nóng quá!

Cách xa Âu Lập Dương, nhưng toàn thân cô vẫn thật khó chịu!

Vân Thủy Dạng cảm thấy miệng rất khô, cô muốn uống nước đá.

~~~~~

Cận Kỳ Ngôn đứng ở cửa thang máy chờ, anh muốn lên lầu tìm Vân Thủy Dạng.

Nhưng không ngờ, cửa thang máy vừa mở ra, anh đã thấy Vân Thủy Dạng rồi.

Sợ Vân Thủy Dạng sẽ chạy, Cận Kỳ Ngôn liền bắt lấy tay cô.

Có thể do anh dùng quá nhiều sức, nên Vân Thủy Dạng mất thăng bằng, cả người nhào vào ngực Cận Kỳ Ngôn.

Đụng vào Cận Kỳ Ngôn một cái, Vân Thủy Dạng cảm thấy anh thật mát.

Theo bản năng, cô ôm thật chặt Cận Kỳ Ngôn, cô còn cọ cọ vào người anh.

"Cận Kỳ Ngôn, tôi nóng... Ô ô ô... Tôi thật sự khó chịu, cảm thấy như sắp chết, ô ô ô... Anh mau cứu tôi!"

Bị Vân Thủy Dạng ôm chặt, Cận Kỳ Ngôn muốn kéo cô ra nhưng không làm sao kéo ra được.

Trong nháy mắt, anh nhủ chặt lông mày, khuôn mặt tuấn tú lạnh lùng nổi lên giông bão.

"Đáng chết! Vân Thủy Dạng, ví của tôi đâu? Mau đưa cho tôi!"

Quá khó tiếp thu, không kiềm được cơn nóng trên người nữa, dường như Vân Thủy Dạng không hiểu Cận Kỳ Ngôn đang mắng mình, cô không chỉ ôm chặt anh mà bàn tay nhỏ còn rất làm cản, thò vào trong áo của anh. **Đúng, chính là loại cảm giác này, cô muốn loại cảm giác mát lạnh này!**

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cường: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Cô còn muốn hôn anh

Cô gái đáng chết này, biết mình đang làm gì không?

Cái tay nhỏ này của cô quá ghê tởm! Cô còn muốn dụ dỗ quyến rũ anh?

Đôi mắt thâm thúy sâu không thấy đáy của Cận Kỳ Ngôn, bùng lên lửa giận.

Không chần chờ, anh kéo tay cô, ngăn cản cô làm cản.

"Vân Thủy Dạng, lập tức trả ví cho tôi, tôi không có thời gian lè mè với cô."

"Ô ô ô... Cận Kỳ Ngôn, tôi nóng quá... Toàn thân tôi thật khó chịu!"

Lý trí của Vân Thủy Dạng bị cơn nóng chi phối, cô khó chịu khóc lên.

Cận Kỳ Ngôn vừa kéo cô ra, cô lại nhào vào cọ cọ lên người anh.

Anh nắm lấy cổ tay của cô, rất đau, nhưng mà không quan tâm, cô cảm thấy rất mát!

Một tay khác của Vân Thủy Dạng sống chết không chịu buông, cô ôm thật chặt Cận Kỳ Ngôn.

Anh không cho cô làm càn, nhưng cô không không chế nổi, tất cả đều không tự chủ được, cô chỉ làm theo cảm giác của mình.

Đầu tiên Vân Thủy Dạng cọ lung tung trước ngực Cận Kỳ Ngôn, bỗng nhiên, cô ngước mặt, cánh môi mềm mại hôn lên cái cằm gọi cảm của anh.

Cận Kỳ Ngôn không ngờ Vân Thủy Dạng lại to gan như vậy, anh hé môi muốn mắng cô, trong nháy mắt, môi cô liền chạm vào môi anh.

Rất mềm, có chút ngọt, tràn đầy hương thơm... Đầu óc Cận Kỳ Ngôn chấn động!

Vân Thủy Dạng đáng chết, cô lại muốn dờ dẹo gì đây?

Ngực Cận Kỳ Ngôn khó chịu, không khỏi bùng lên một ngọn lửa giận vô hình.

Anh muốn kéo Vân Thủy Dạng ra, vậy mà tay cô lại thò vào trong áo anh.

Đáng chết, bàn tay nhỏ của cô đang xoa nắn cơ bắp của anh!

Bỗng nhiên, sắc mặt Cận Kỳ Ngôn hơi thay đổi, ánh mắt của anh cũng trở nên u ám.

Vân Thủy Dạng uống lộn thuốc sao? Không phải cô rất khinh thường anh ư?

Theo đạo lý, phải trong cung bật kiếm với anh mới đúng chứ, đêm nay, cô vừa nhìn thấy anh thì đã không biết xấu hổ nhào vào ôm ấp yêu thương.

Còn vô cùng không biết xấu hổ trên chộc anh...

Hay là còn nguyên nhân khác?

Bất giác, hô hấp của Cận Kỳ Ngôn có chút bất ổn, nhưng mà, anh vẫn còn lý trí.

Thật xin lỗi, anh sẽ không bị Vân Thủy Dạng quyến rũ, cô có khiêu khích anh cũng vô dụng.

Đột nhiên, tay của Cận Kỳ Ngôn bắt được tay nhỏ của Vân Thủy Dạng, anh dùng lực kéo cô ra.

"Vân Thủy Dạng, cô có biết tôi là ai không?"

"Cận Kỳ Ngôn! Ô ô ô... Tôi rất khó chịu, tôi nóng sắp chết rồi!"

Nước mắt to như hạt đậu rơi xuống, Vân Thủy Dạng không kiềm chế được nỗi lòng, lác lác đầu.

Không được ôm Cận Kỳ Ngôn, cô lại cảm thấy khó chịu hơn rồi.

Bàn tay nhỏ nhắn của cô bị anh nắm chặt, cô giãy dụa thế nào cũng không thoát ra được.

Ừm... Môi của Cận Kỳ Ngôn, khi đụng vào như chạm phải nguồn nước, cô còn muốn hôn anh!

Nhìn chăm chú Vân Thủy Dạng, Cận Kỳ Ngôn phát hiện đôi mắt của cô đã khóc đến sưng lên, chắc chắn không phải mới sưng.

Nhìn xuống quần áo của cô, lộn xộn... Thậm chí còn có dấu vết bị xé rách, tóc của cô cũng tán loạn.

Nhìn lại cổ tay của cô, có ngón móng tay, còn bị sưng đỏ.

Chắc chắn không phải anh làm, anh chỉ nắm lấy cổ tay của cô, không có dùng nhiều lực.

Trong nháy mắt, trong đầu Cận Kỳ Ngôn đã có đáp án.

Đột nhiên, giọng nói của anh rất ôn nhu, tràn ngập dụ hoặc.

"Ngaoan, nói cho tôi biết, ví tiền của tôi ở đâu? Chỉ cần cô trả ví tiền cho tôi, tôi có thể cho cô mát mẻ, có thể giải trừ cơn nóng trên người cô."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Anh bị cô đánh bại

"Tôi... Tôi cất ở nhà."

Đầu Vân Thủy Dạng cọ cọ vào ngực Cận Kỳ Ngôn, cọ xát mấy lần, mặt của cô dán lên lồng ngực anh, cô có thể nghe thấy nhịp tim của anh.

Mặt mũi sớm đã sớm bị khô nóng ăn hết, cách một lớp áo, cô hôn lên lồng ngực của Cận Kỳ Ngôn.

Cái tay nhỏ kia cũng đang dùng sức giãy dụa, cô không thích bị Cận Kỳ Ngôn nắm chặt lấy.

"Vân Thủy Dạng, cô khẳng định cô không nói láo? Có phải ví tiền của tôi ở trong túi sách của cô không?"

Đột nhiên, Cận Kỳ Ngôn dùng sức kéo Vân Thủy Dạng, anh không cho phép cô hôn ngực anh.

Trong chốc lát, anh không chút lưu tình dùng sức, như muốn bóp nát xương tay của cô, mắt thấy cô đau đến cau mày, cũng không chịu buông tay.

Cất ở trong nhà cô, anh phải đến nhà cô lấy ví, vậy thì không thể đuổi kịp chuyến bay nữa, giờ khắc này, con mẹ nó, Cận Kỳ Ngôn thật muốn bóp chết Vân Thủy Dạng!

Nếu như đêm nay anh không bay đến Ý, thì sẽ không thể dự sinh nhật của Tiêu Mạch Nhiên được.

Do ảnh hưởng của bão, toàn bộ chuyến bay ngày mai đều bị hủy rồi, làm sao anh có thể không tức giận được, ngọn lửa giận này không cách nào ngăn lại, hai con mắt cũng đột nhiên trở nên đỏ hồng.

"Tôi cất ví tiền của anh trong nhà, tôi không có mang theo. Cận Kỳ Ngôn, anh mau cứu tôi, tôi sẽ trả ví cho anh. Về sau, cũng không gây sự với anh nữa, mọi chuyện cũng xóa bỏ, đừng ai người nấy đi."

Trong lòng còn một chút hi vọng, Cận Kỳ Ngôn buông Vân Thủy Dạng ra, anh đoạt lấy túi xách của cô, cẩn thận tìm kiếm.

Hai tay được tự do, Vân Thủy Dạng liền dán vào người Cận Kỳ Ngôn.

Đôi tay nhỏ lại không an phận tiến vào trong áo, cả người cô đều dựa sát vào tấm lưng rộng lớn của anh.

Vân Thủy Dạng còn nhắc chân hôn cổ Cận Kỳ Ngôn.

...

Quả thật không tìm thấy ví tiền của mình, Vân Thủy Dạng đáng chết lại dán chặt anh như bạch tuộc, đặc biệt là đôi tay càn rỡ kia... Cận Kỳ Ngôn cực kỳ nổi nóng!

Không thương hoa tiếc ngọc, Cận Kỳ Ngôn dùng sức hất Vân Thủy Dạng ra, anh không cho phép cô đụng vào anh.

Anh nhú chặt mày, sắc mặt vặn vẹo, điềm báo cho một cơn bão sắp sắp đến.

Đã rất lâu chưa có người làm anh nổi nóng như vậy, Vân Thủy Dạng lại là người đầu tiên không sợ chết!

"Vân Thủy Dạng, rút ra xa, đừng đụng vào tôi, tôi cũng con mẹ nó không muốn nhìn thấy cô. Mẹ nó, có phải kiếp trước tôi nợ cô hay không? Nhiều lần làm phiền tôi như vậy, cô có biết cô rất đáng ghét không hả?"

Mắt đầy sát khí, giữa hai lông mày u ám, Cận Kỳ Ngôn hung ác trừng mắt nhìn Vân Thủy Dạng gằm thét, anh tức giận ném trả lại túi cho Vân Thủy Dạng.

Vân Thủy Dạng đã nóng đến sắp nổ, mặt của cô cũng đỏ lên.

Cận Kỳ Ngôn mắng cô, cô không trả lời, cô chỉ đáng thương nhìn anh, nước mắt không ngăn được rơi xuống.

"Làm phiền tôi nhiều như vậy còn không biết xấu hổ mà khóc à? Bây giờ cô cảm thấy rất oan ức hả? Làm ơn sau này làm việc nhớ động não rồi hãy làm, có được không?"

Vân Thủy Dạng ôm túi, toàn thân run rẩy, trên người như bị hàng vạn con kiến cắn, khó chịu ản ản, cô dùng sức cắn môi dưới.

Cận Kỳ Ngôn trừng mắt nhìn Vân Thủy Dạng, thấy cô cắn môi đến sắp chảy máu, anh liền mấp máy môi, không mắng cô nữa.

Hiện tại cảm xúc của anh thật khó nói, lửa giận cũng không thể giải tỏa.

Chuyến bay đêm nay anh không đến được, còn nước mắt của Vân Thủy Dạng.. Đáng ghét, anh bị cô đánh bại!

"Cô thực phiền chết!" Cận Kỳ Ngôn than thở, gắng ổn định tâm tình của mình, hết lần này tới lần khác, dáng vẻ Vân Thủy Dạng vô cùng đáng thương. Nhưng đáng ghét hơn, là chúng lại làm anh không thể xem nhẹ.

Không nói thêm tiếng nào, Cận Kỳ Ngôn kéo Vân Thủy Dạng đi đến xe của mình.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cường: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Bồ nhào vào Cận Kỳ Ngôn

"May mắn cô gặp được tôi, nếu không, cô tự cầu phúc đi! Bây giờ tôi đưa cô đi bệnh viện, xin cô kìm nén đói khát, đừng làm bản tôi!"

Giọng nói của Cận Kỳ Ngôn lạnh lẽo như băng tuyết, dù Vân Thủy Dạng nóng đến khó chịu, nhưng trong nháy mắt lý trí cũng khôi phục được nấy phần.

Đôi mắt ngập nước mông lung nhìn Cận Kỳ Ngôn, run rẩy, vẫn tiếp tục rơi nước mắt.

"Cảm ơn!"

"Muốn cảm ơn tôi thì sau này tránh xa tôi một chút, đừng nói những lời khách sáo vô dụng!"

Âm thanh đóng cửa xe vang lên, Vân Thủy Dạng bị chấn động một chút.

Cô biết Cận Kỳ Ngôn tức giận, anh đang kìm chế lửa giận của mình, cũng hơi nằm ngoài dự đoán của cô.

"Thật xin lỗi, tôi sẽ trả ví tiền lại cho anh."

"Im miệng! Bây giờ đừng nhắc đến chuyện ví tiền, nếu không, tôi sẽ bóp chết cô trong nháy mắt."

Cận Kỳ Ngôn hung ác trừng mắt một cái, Vân Thủy Dạng nhìn thấy rõ hai đốm lửa trong mắt anh, không hiểu tại sao lại cảm thấy có chút đau lòng.

Cô cho rằng, ví tiền này là quà tặng của bạn gái Cận Kỳ Ngôn, nên anh mới liều lĩnh tìm cô đòi lại.

Vì vậy, cô cũng không nhắc đến chuyện ví tiền nữa.

~~~~~  
Không phải Vân Thủy Dạng nói không quen Cận Kỳ Ngôn sao?

Không phải chính miệng cô ấy nói Cận Kỳ Ngôn không liên quan gì đến cô ấy sao?

Vậy những gì cô thấy là thế nào? Vân Thủy Dạng ôm Cận Kỳ Ngôn, cô không biết xấu hổ ôm lấy anh ta, còn hôn, còn dụ dỗ anh ta...

Nhìn Vân Thủy Dạng lên xe của Cận Kỳ Ngôn, Hạ Hương Trùng chón ở gần xe hơi nhìn lên mới hiện thân, ánh mắt càng ngày càng âm trầm.

Bắt giác, cô ta nắm chặt tay, móng tay đâm thật sâu vào da thịt.

"Vân Thủy Dạng, vậy mà cô lại nói dối, vậy mà không hề xem tôi là chị em tốt! Không phải cô nói cô không thích Cận Kỳ Ngôn sao? Vậy cô không biết xấu hổ đi quyến rũ anh ta là có ý gì? Cô muốn tranh đoạt người đàn ông mà tôi nhìn trúng sao? Không phải cô muốn đi sao? Thì ra là đến chỗ Cận Kỳ Ngôn. Khó trách cô hào phóng bỏ rơi Âu Lập Dương như vậy, thì ra là có ý đồ muốn làm Cận thiếu phu nhân! Cô đúng là đê tiện!"

Trùng mắt nhìn theo hướng chiếc Lamborghini màu trắng biến mất, ánh mắt của Hạ Hương Trùng đặc biệt u oán!

Khuôn mặt của cô ta trở nên vô cùng dữ tợn!

~~~~~  
Trong người rất khô nóng khó chịu, cũng không thể tùy ý nhịn được nữa.

Vân Thủy Dạng ngồi trên ghế phụ vô cùng không an phận, cô động loạn, làm nhàu vấy áo của mình.

Nóng... Nóng quá! Cô cảm giác bản thân mình như biến thành quả cầu lửa rồi!

Cô muốn nước đá, muốn mát mẻ!

Cho dù cô nặng nhọc cắn ngón tay của mình, vẫn không thể bình tĩnh được.

"Ô ô ô... Cận Kỳ Ngôn, sắp đến bệnh viện chưa? Tôi không chịu nổi nữa, giúp tôi!"

Vân Thủy Dạng biết mình la lên như vậy là rất không có tự trọng, nhưng mà, không thật sự không chịu nổi nữa, cô không còn lựa chọn nào nữa.

Cô khó chịu khóc lên.

"Chịu đựng, gần đến bệnh viện rồi."

"Hu hu hu... Cảm giác này còn khó chịu hơn so với chết!"

Vân Thủy Dạng lại nặng nhọc cắn ngón tay, cho dù rất đau, nhưng cũng bị lửa nóng trên thân đánh bại.

Không có tự trọng thì không có tự trọng, bây giờ cô không chỉ đơn giản muốn hôn Cận Kỳ Ngôn, mà cô còn muốn ngủ với anh.

Đột nhiên Vân Thủy Dạng cởi dây an toàn ra, cô nhào về phía Cận Kỳ Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Không hẳn là có phản ứng

Không để ý tới hành động nguy hiểm của mình, một tay ôm lấy cổ Cận Kỳ Ngôn, Vân Thủy Dạng hôn anh.

Môi nóng rực, lướt qua cổ, tai, cằm...

Đồn dập, uốn lượn, cô hôn đôi môi gợi cảm của Cận Kỳ Ngôn.

Vân Thủy Dạng đáng chết, Cận Kỳ Ngôn bị cô trêu chọc đến vừa tức vừa buồn bực.

Anh muốn đẩy cô ra, nhưng mà, anh đang lái xe, nếu như anh nhấc tay đẩy cô ra, không chừng hậu quả sẽ nghiêm trọng hơn.

Nhưng mà, bị Vân Thủy Dạng khiêu khích, theo bản năng, hô hấp của anh trở nên hỗn loạn.

Bất giác, yết hầu của anh cũng lên xuống một cái.

Bình tĩnh như nước hồ thu, lại bị khuấy động tạo lên một ít gợn sóng.

"Đáng chết, Vân Thủy Dạng, cô ngoan ngoãn ngồi xuống cho tôi. Nếu không nghe lời, tôi ném cô ra ngoài ngay lập tức."

Vân Thủy Dạng đang trong tình cảnh bị lửa nóng khống chế, làm gì nghe vào tai lời cảnh cáo của Cận Kỳ Ngôn.

Cô chỉ muốn mát mẻ, cô chỉ muốn nguồn nước!

Vân Thủy Dạng không chỉ hôn Cận Kỳ Ngôn, cô còn cọ vào cơ thể anh.

Ngay lúc chờ đèn xanh đèn đỏ, cô ngồi xuống trước mặt Cận Kỳ Ngôn, dán thật chặt vào anh.

Cô phả hơi thở nóng rực vào lồng ngực của anh, không biết hai cúc áo bị cô mở ra từ lúc nào.

...

Tức giận, Cận Kỳ Ngôn khẽ nguyên rủa một tiếng.

Anh muốn hất Vân Thủy Dạng ra, nhưng cô lại ôm chặt anh.

Đáng chết hơn là, cô lại ngồi ngay...

Lúc này, trong xe vô cùng ách tắc, bầu không khí ngột ngạt tăng cao.

Cận Kỳ Ngôn nhủ mảy, ý chí cường đại đấu tranh.

Anh tận lực đè nén phản ứng nổi lên khi bị cô khiêu khích!

Đây là hậu quả bị mê hoặc, anh không chấp nhất với cô.

Mặc kệ cô đang làm gì, đều là không tự chủ được, bây giờ nắng cô cũng vô dụng, chỉ có thể nhanh chóng đến bệnh viện.

...

Tại cửa khoa cấp cứu của bệnh viện, tiếng phanh xe chói tai vang lên.

Cận Kỳ Ngôn ngừng xe ở trước lối vào của xe cứu thương, anh lập tức ôm Vân Thủy Dạng chạy vào phòng cấp cứu.

Anh còn quan tâm khoác thêm áo cho cô.

Khuôn mặt cô gái quẫn rũ, lúc bác sĩ và y tá khẩn cấp đẩy xe cứu hộ tới, đều nhìn Cận Kỳ Ngôn vài lần.

Vân Thủy Dạng ôm chặt Cận Kỳ Ngôn, cô vẫn lớn mật làm loạn trên người anh.

Nhưng đàn ông tốt không lợi dụng lúc người khác gặp khó khăn, vô cùng ít.

"Đầu tiên cho cô ta thuốc an thần, sau đó truyền nước là được."

"Cảm ơn bác sĩ!"

Tiền thuốc an thần cho cô, cuối cùng Vân Thủy Dạng mới an tĩnh lại, Cận Kỳ Ngôn liền thở phào một hơi.

Để cô nằm trên giường, lập tức chạy vào nhà vệ sinh rửa mặt mấy lần.

Cận Kỳ Ngôn ngày càng cảm thấy kiếp trước mình nợ Vân Thủy Dạng, nên kiếp này cô mới đến hành hạ anh như vậy.

Chỉ cần cô vừa xuất hiện, chắc chắn anh không được bình yên!

~~

Xe của Lam Tâm Lạc đậu ở đối diện nhà hàng Khải Duyệt, đôi mắt ngập lửa giận cực kỳ u oán trừng mắt nhìn Âu Lập Dương mở cửa xe ra.

Tên khốn kiếp đáng chết, còn chưa quên được Vân Thủy Dạng, vậy mà anh ta còn muốn cô!

Nếu như không phải Vân Thủy Dạng chạy thoát, xem cô giết cô ta thế nào!

Lam Tâm Lạc cầm điện thoại lên, cô gọi một cuộc điện thoại.

"Chuẩn bị thu mua công ty thực phẩm Chính Đông, tôi muốn nhà họ Vân rút khỏi Thượng Hải này."

"Lam tổng, đã chuẩn bị sẵn sàng".

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Chính Đông xảy ra chuyện

Chuông điện thoại dồn dập vang lên không ngừng, Vân Thủy Dạng hốt hoảng tỉnh lại.

Về mặt mơ màng cho thấy cô vẫn chưa rõ tình hình hiện tại, cô không biết mình đang ở đâu.

Mí mắt nặng nề chớp động, duỗi lưng một cái, lúc này Vân Thủy Dạng mới tỉ mỉ nhìn căn phòng.

Có mùi thuốc sát trùng, có giá đỡ, có bình truyền dịch... Nơi này rất giống bệnh viện!

Không kịp hồi tưởng hôm qua xảy ra chuyện gì, Vân Thủy Dạng tìm túi, lấy điện thoại ra nghe.

"Cái gì? Cha tôi vào bệnh viện? Ừ ừ ừ. Tôi đã biết, tôi đến ngay."

Vân Thủy Dạng lập tức nhảy xuống giường, không để ý mình còn chưa đi giày, vội vã cầm túi, chạy ra ngoài.

Y tá thấy cô đi, liền gọi cô lại nói rõ tình hình: "Vân tiểu thư, đã có người giúp cô trả viện phí, nếu cô cảm thấy không có gì bất ổn thì có thể rời đi. À đúng rồi, vị tiên sinh kia ở với cô đến hừng đông thì đi trước rồi."

"À, tôi đã biết, cảm ơn!"

Tối qua Cận Kỳ Ngôn đưa cô đến bệnh viện, còn trông coi cô đến hừng đông?

Không kịp suy nghĩ nhiều, vì lo lắng tình hình của ba, nên cô Vân Thủy Dạng nhanh chóng bỏ đi.

~~~~~

"Tiểu thư, cô đã tới, ông chủ nghe điện thoại xong thì hôn mê bất tỉnh." Người hầu bị hoảng sợ, khóc đến mức hai mắt đỏ ngầu.

"Ba tôi sao rồi? Bác sĩ nói thế nào?"

"Nhồi máu cơ tim! Đã cứu được, còn đang trong thời kỳ quan sát. Bác sĩ nói tình hình không khả quan lắm, hình như rất nghiêm trọng."

"Đã xảy ra chuyện gì? Ba tôi nghe điện thoại của ai?"

"Là của công ty, nghe nói xảy ra chuyện."

Lông mày nhíu chặt, Vân Thủy Dạng bắt lực nhìn ba của mình.

"Cô ở đây trông ba tôi, tôi đi tìm bác sĩ hỏi rõ tình trạng." Nói xong, Vân Thủy Dạng đi tìm bác sĩ.

~~~~~

"Vân tiểu thư, tôi đề nghị nhanh chóng phẫu thuật cho Vân tiên sinh. May mắn đưa đến bệnh viện kịp thời, nếu chỉ chậm thêm năm phút nữa thôi, chúng tôi cũng đành bó tay. Nhồi máu cơ tim, chính là tắc nghẽn động mạch vành, máu chảy gián đoạn, làm tim thiếu máu trong thời gian dài, dẫn đến hoại tử. Bệnh này lúc phát tác đều rất nhanh, thời gian cứu chữa là vàng là bạc."

Vân Thủy Dạng suy nghĩ một chút, hỏi: "Lúc nào có thể phẫu thuật?"

"Sáng mai, tôi có thể sắp xếp luôn."

"Được, lập tức làm phẫu thuật. Cảm ơn bác sĩ!"

Rời khỏi phòng làm việc của bác sĩ, Vân Thủy Dạng gọi điện cho Liêu Huy - trợ lý của ba cô.

"Chú Liêu, công ty thực phẩm Chính Đông đã xảy ra chuyện gì vậy? Ba con vào bệnh viện chờ ngày mai làm phẫu thuật, tình huống của Chính Đông bây giờ như thế nào? Nghiêm trọng không?"

"Thủy Dạng, xảy ra chuyện lớn, không thể nói rõ qua điện thoại được. Con cứ chăm sóc ba con trước đi, bên này chuyện của Chính Đông để chú xử lý, nếu như con muốn hiểu rõ, thì cứ xem tin tức."

"Dạ, làm phiền chú xử lý vấn đề của Chính Đông, cảm ơn chú!"

Cúp máy, Vân Thủy Dạng tra tin tức.

Trong chốc lát, lòng cô thất lại, cô khó tin lắc đầu.

Cô tin ba của cô, ông không phải gian thương.

Làm sao trong sữa và cà phê của Chính Đông sản xuất lại có melamine? Nhất định là do bên Bộ Y tế và Cục Công thương đã nhầm lẫn rồi!?

Bây giờ, Bộ Y tế và Cục Công thương đã bắt tay vào điều tra, công ty trách nhiệm hữu hạn Thực phẩm Chính Đông cũng phải tạm ngừng các hoạt động sản xuất, chính đồn và cải cách.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Cầu anh hỗ trợ

Bởi vì chuyện này là scandal, nên rất nhiều tin tức bắt lợi lẫn lộn tìm đến Chính Đông.

Tập đoàn Hoa Vũ - đối tác làm ăn lớn nhất của Chính Đông đã tỏ thái độ, hủy bỏ đơn hàng với Chính Đông, cùng với tất cả các hợp đồng.

Bá chủ của Thượng Hải đã tỏ thái độ, cho Chính Đông một đòn phủ đầu, các nhà đầu tư và đối tác còn lại nhao nhao nối đuôi nhau tẩy chay Chính Đông, nhiều nơi cũng bày tỏ với siêu thị hãy bỏ hết hàng của Chính Đông.

Điều này chẳng khác nào một đòn chí mạng với Chính Đông, khó trách cô sau khi ba cô nghe điện thoại lập tức hôn mê bất tỉnh.

Vân Thủy Dạng xem tin tức mới nhất của thị trường chứng khoán, vừa nhìn, đã thấy cổ phiếu của Chính Đông rớt giá thảm hại.

Còn chưa hết ngày, đã đóng băng.

Nếu còn tiếp tục như thế, Chính Đông sẽ nợ ngập đầu.

Không đề ý mưa to gió lớn bên ngoài, mây đen mù mịt, Vân Thủy Dạng để người hầu chăm sóc ba của mình, còn cô thì đến tập đoàn Hoa Vũ.

Cô cũng coi như là tương đối quen biết Cận Kỳ Ngôn, cô muốn xin anh hỗ trợ.

Vì cơn bão, toàn bộ cao ốc đều vắng lặng không một bóng người, tiếng bước chân nghe vô cùng rõ ràng.

"Cận Kỳ Ngôn, anh ở đâu?"

Không có người đáp lại, mở cửa ra, Vân Thủy Dạng đi vào, cô cũng không dám khẳng định Cận Kỳ Ngôn còn làm việc không.

"Cận Kỳ Ngôn... Cận Kỳ Ngôn!"

Vân Thủy Dạng nhìn xung quanh, bất ngờ, cô đụng phải bức tường nóng, liền giật nảy mình.

Tất cả các giác quan trở lại, cô nhìn lên thấy trước mặt là Cận Kỳ Ngôn.

"Làm tôi sợ muốn chết, sao anh không đáp một tiếng hả?"

"Bão đã quét vào Thượng Hải, sao cô không ở nhà mà lại chạy đến đây làm gì? Cô muốn chết hả?"

"Tôi... Tôi có việc muốn nhờ anh giúp đỡ. Tôi qua... Thật vô cùng cảm ơn anh! Tôi nghe y tá nói, anh trông chừng tôi đến hừng đông mới đi."

Vân Thủy Dạng cup mắt, cô không dám nhìn thẳng vào đôi mắt sắc bén đó.

"Tôi đã nói, nếu muốn cảm ơn tôi thì biến khỏi tầm mắt của tôi. Nếu như cô muốn tìm tôi nói chuyện Chính Đông, thì không cần nói, hết đường cứu rồi."

"Cận Kỳ Ngôn, chắc chắn ba tôi không phải gian thương, ông sẽ không bỏ bất cứ thứ gì vào đồ ăn đâu. Khẳng định là có hiểu lầm, Chính Đông bị người khác hại."

"Chứng cứ đâu? Cô lấy cái gì chứng minh thực công ty thực phẩm Chính Đông trong sạch? Cô lấy cái gì thuyết phục hàng ngàn người tiêu dùng? Cô dùng cách gì giúp Hoa Vũ trấn an khách hàng? Vân Thủy Dạng, đừng ngây thơ nữa, thừa lúc bão còn chưa đến, cô nhanh về nhà đi!"

Vân Thủy Dạng không giải thích, cô đáng thương nhìn Cận Kỳ Ngôn.

Bất giác, mũi cô ề ảm, hốc mắt cũng phồng hồng, tụ thành một tầng nước mắt.

Mẹ nó cô gái này làm bằng nước à, đụng một chút liền khóc!

Nhìn thấy dáng vẻ sắp khóc của Vân Thủy Dạng, Cận Kỳ Ngôn không khỏi phiền não!

"Mỗi công ty hợp tác với Chính Đông, đều sẽ lập tức phôi sạch quan hệ với Chính Đông. Càng để lâu, thì phản ứng dây chuyền càng lớn, cô hiểu chưa? Mỗi một scandal, đều là đòn chí mạng, mỗi công ty đều muốn bảo vệ thân mình, cô hiểu không?"

"Dù bây giờ chưa chắc chắn vụ này là thật hay là giả, nhưng khi có kết quả chính xác, vụ này là thật, thì cho dù có người hỗ trợ cũng vô dụng. Chuyện bây giờ cô có thể làm là, cầu nguyện cho Bộ Y tế không kiểm tra ra cái gì trong thực phẩm của Chính Đông. Nói cách khác, vận mệnh của Chính Đông không nằm trên tay tôi mà nằm trong mấy tờ báo cáo kiểm định kia kia."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Tất cả hy vọng của cô đều đặt lên người Cận Kỳ Ngôn

"Không có cách khác sao?"

Nước mắt ngày càng ngưng nhiều trong hốc mắt, từ từ trượt xuống, cô òa khóc.

Cô biết tầm quan trọng của báo cáo kiểm định, nhưng mà, cô không tin ba cô cố tình làm, cô không tin ba cô kiếm tiền bằng cách độc ác này.

Nhất định là Chính Đông bị người khác hãm hại!

Vân Thủy Dạng càng nghĩ càng khổ sở.

Nếu như đúng như cô suy đoán, thì ai là người hại Chính Đông?

Rất cuộc đối phương có mục đích gì?

Thật đáng sợ! Trong lúc nhất thời, cô không biết nên tìm chứng cứ thế nào.

Vốn Cận Kỳ Ngôn không muốn nhiều lời với Vân Thủy Dạng, nhưng mà, khi thấy nước mắt của cô, đáng vẻ đáng thương bất lực, không thể không khiến thái độ anh mềm mỏng hơn.

Cô khóc đau lòng như vậy, như thể anh là người bắt nạt cô, vừa phiền não vừa có chút không đành lòng.

"Có, trừ phi cô có thể chứng minh Chính Đông bị người khác hãm hại. Nếu như có chứng cứ chứng minh có người bí mật bỏ Melamine vào trong sữa và cà phê, thì chuyện này sẽ nằm trong phạm vi của pháp luật, để cơ quan tư pháp xử lý."

"Nếu như scandal là thật, hoặc Chính Đông bị người khác thu mua hoặc tuyên bố phá sản. Kết quả càng nghiêm trọng, thì đương sự càng đối mặt với án phạt nặng hơn."

Một chút hi vọng dấy lên, trong nháy mắt bị đập tan, hai mắt Vân Thủy Dạng đầm lệ nhìn Cận Kỳ Ngôn.

"Ý của anh là ba tôi có thể bị ngồi tù? Tôi phải làm gì để chứng minh ba tôi bị hãm hại?"

"Có ngồi tù hay không cũng không phải tôi quyết định! Vân Thủy Dạng, chẳng qua đây là một trong những kết quả tệ nhất thôi! Chính Đông có bị hãm hại hay không, đó là vấn đề bên trong Chính Đông, phải đi điều tra, hiểu không? Xảy ra chuyện lớn như vậy, bây giờ mới điều tra, chắc đã trễ rồi, chứng cứ cũng đã bị người ta xóa bỏ, không có khả năng còn ở đó cho cô tìm."

"Melamine là chất không thể tự tiện thêm vào sữa hoặc thực phẩm, làm về mảng thực phẩm đều biết rõ quy định về chất này của pháp luật, ba của cô cũng không ngu đến mức làm chuyện trắng trợn như vậy. Có thể dễ dàng bỏ Melamine vào thực phẩm mà không ai hay biết, chắc địa vị của người này ở Chính Đông không phải dạng tầm thường. Tôi nói nhiều như vậy, cô có hiểu không?"

Vân Thủy Dạng gật gật đầu, sau đó, cô lại lắc đầu.

"Anh có thể giúp tôi không?"

"Cô có thể đừng đùa như vậy không? Tôi đâu phải chúa cứu thế? Nếu như ngay cả cô cũng không hiểu tình hình trong nội bộ Chính Đông, thì tôi khuyên cô nên chuẩn bị tinh thần, chắc chắn có người cố ý nhắm vào Chính Đông."

"Chờ xem, cây kim giấu trong bọc lâu ngày cũng lòi ra. Cô nên làm thế nào, tôi đã nói rõ ràng, nếu cô không hiểu, tôi cũng chẳng thể giúp được gì. Bảo sắp đến gần rồi, về nhà sớm đi."

Cận Kỳ Ngôn tắt đèn, anh muốn rời đi, Vân Thủy Dạng liền khóc gọi anh lại.

Sợ anh không dừng bước, cô còn kéo anh lại.

Cô cũng không còn cách nào, nên mới nghĩ đến anh.

Anh là thiếu gia của tập đoàn Hoa Vũ, chắc chắn rất nhiều người biết anh, hơn nữa, nhà họ Cận cũng là gia tộc có quyền thế, chắc chắn lời nói của anh cũng có tác dụng hơn lời nói của cô.

Không hề giấu giếm, toàn bộ hy vọng của cô đều đặt trên người Cận Kỳ Ngôn.

"Cận Kỳ Ngôn, tôi có thể xin lỗi anh, trước kia là tôi không đúng, là tôi quá không coi ai ra gì, tự cho là mình thông minh đắc tội anh, thật xin lỗi! Tôi không hiểu chuyện thương trường này, xin anh giúp tôi một chút, tôi tình nguyện hoàn toàn biến mất trước mắt anh."

"..."

"Có thể tôi sẽ rời khỏi Thượng Hải, vĩnh viễn không trở lại nữa."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cưng: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Vô tình gặp được Cận Kỳ Hạo

Edit: Poon Phạm

Lạnh lùng nhìn chăm chú vào tay của Vân Thủy Dạng, trong phút chốc, Cận Kỳ Ngôn thả tay cô ra.

"Vân Thủy Dạng, dù cho có muốn nói việc gì cũng phải có chứng cứ. Đừng nghĩ ngây thơ như vậy, được không? Cô không phải là thành viên trong ban giám đốc của Chính Đông, cô không có quyền, căn bản cô không thể động đến tài liệu bí mật, làm sao đi tìm chứng cứ được? Dù cho có người muốn hãm hại Chính Đông, cô có cảm thấy nghi ngờ ai sao? Công ty Chính Đông, cô biết được bao nhiêu? Tôi không phải người của Chính Đông, tôi không có cách nào để giúp cô."

Vân Thủy Dạng nhẹ nhàng chớp mắt, trong nháy mắt, nước mắt khô sờ lại rơi xuống.

"Đáng chết, cô có thể ngừng khóc hay không? Làm như là tôi đang ức hiếp cô vậy! Phiền chết!"

Khóe môi Cận Kỳ Ngôn giật giật, anh thở ra nặng nề.

Theo bản năng, anh nhìn ra bên ngoài cửa sổ.

Bầu trời càng ngày càng tối, gió càng ngày càng mạnh, mưa cũng rơi xuống càng lớn.

Bực mình, anh khẽ chửi thề một tiếng.

"Thật xin lỗi, tôi biết mình rất vô dụng! Xin lỗi, đã quấy rầy anh. Ba tôi... nằm viện, lúc tôi đến vẫn còn chưa tỉnh, ngày mai ba tôi phải làm phẫu thuật. Về biện pháp quyết định của Chính Đông, tôi thật sự không biết."

Vân Thủy Dạng cúi đầu, cô từ từ đi đến cửa thang máy.

Trầm mặc vài giây, Cận Kỳ Ngôn dịu dàng nói.

"Chính Đông... Cô có người đáng tin cậy hay không? Cô tìm anh ta giúp đỡ, để cho anh ta đi điều tra. Điều tra từ các quản lý cấp cao, nhân viên vật tư, người cung cấp nguyên liệu, người phụ trách kho hàng, ngay cả người phụ trách dây chuyền sản xuất, cũng là đối tượng nghi ngờ."

Vân Thủy Dạng quay đầu lại, bình tĩnh nhìn Cận Kỳ Ngôn, trong mũi càng chua xót, nước mắt vẫn còn rơi.

"Cảm ơn! Tôi biết nên làm như thế nào. Tiền của anh, tôi sẽ trả lại cho anh. Sau này, tôi sẽ không xuất hiện trước mặt anh nữa."

Vân Thủy Dạng còn muốn nhờ Cận Kỳ Ngôn đừng để cho tập đoàn Hoa Vũ hủy bỏ hợp đồng với Chính Đông, nhưng mà, anh đã đi trước.

Bình tĩnh nhìn bóng dáng Cận Kỳ Ngôn càng ngày càng xa, lỗ mũi Vân Thủy Dạng lại trở nên chua xót.

Công ty thực phẩm Chính Đông, người cô quen nhất chính là chú Liêu, chú và ba cô giống như anh em vậy, quan hệ của bọn họ rất tốt.

Chú ấy sẽ giúp nhà họ Vân chứ?

Người cô có thể nhờ cậy chỉ có chú ấy thôi.

~~~~~

Bầu trời u ám, mưa gió rất lớn!

Vân Thủy Dạng vẫn mặc bộ đồ tối hôm qua, váy cũng có vài chỗ bị rách.

Cô đứng ở trước cửa, cô đợi mãi không thấy xe.

Bởi vì quá lạnh, cô cuộn tròn người, hai tay ôm thật chặt bản thân để sưởi ấm.

Đừng khóc, trên mặt cô vẫn còn vết nước mắt.

Cô không tự chủ run rẩy, đôi môi hơi run.

Trời bão không có ai ra đường, làm sao cô có xe để đi về? Xe của cô vẫn còn ở quán rượu Khai Duyệt!

...

Vân Thủy Dạng tuyệt vọng chờ đợi, cô đang muốn gọi điện cho tài xế ở nhà, đột nhiên, một chiếc Ferrari màu đỏ dừng lại trước mặt cô.

Cửa kính xe Ferrari đỏ hạ xuống, một gương mặt tuấn tú giống hệt Cận Kỳ Ngôn nhìn về phía Vân Thủy Dạng, anh nhìn cô lớn tiếng gọi.

"Lên xe đi, tôi đưa cô về. Thời tiết xấu như vậy, chắc là cô không đợi được xe đâu."

Do dự một chút, Vân Thủy Dạng cất điện thoại di động xong, cô ngồi lên xe Cận Kỳ Hạo.

"Cảm ơn anh! Xe của anh... sửa xong rồi sao? Đúng rồi, tiền sửa chữa là bao nhiêu? Tôi trả lại cho anh!"

"Cô cứ ngồi trên xe, cô có thể nhìn xem xe sửa xong chưa?" Cận Kỳ Hạo không nói về tiền bạc với Vân Thủy Dạng, gương mặt tuấn tú của anh tràn đầy nụ cười ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cường: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Đám cưới

Edit: Poon Phạm

Vân Thủy Dạng áy náy cúi đầu xuống, dịu dàng nói: "Thật xin lỗi, là do tôi quá tự cho là mình đúng!"

"Không sao, cũng không phải do cô cố ý."

"Anh đưa tôi đến bệnh viện đi, ba tôi ở bệnh viện."

Trầm mặc một lát, Cận Kỳ Hạo tiếp tục nói, gương mặt tuấn tú của anh không có nụ cười, trở nên hơi nghiêm túc.

"Tôi nghe nói nhà cô xảy ra chuyện, tôi cũng thấy cô đến tìm Kỳ Ngôn. Cô Vân, mong cô đừng trách anh ta, quyết định đó đã được thông qua tại cuộc họp Hội đồng quản trị khẩn cấp sáng nay."

"Tôi biết là yêu cầu của tôi rất quá đáng, tôi cũng không trách anh ấy." Giọng nói cũng trở nên ảm đạm, Vân Thủy Dạng cắn môi.

"Có phải cô thích Kỳ Ngôn hay không? Kỳ Ngôn còn chưa có bạn gái."

"Tôi..."

Vân Thủy Dạng đang muốn trả lời, trong chốc lát, Cận Kỳ Hạo lại cất ngang: "Cô đã nghĩ ra biện pháp cứu vãn hình tượng của Chính Đông chưa? Nếu có bằng chứng chứng minh Chính Đông vi phạm quy tắc, phải làm sao? Hậu quả chắc chắn là không thể tưởng tượng nổi, Chính Đông có khả năng đối mặt với nguy cơ phá sản. Nếu như có xí nghiệp lớn trợ giúp Chính Đông, có lẽ, sau khi Chính Đông thay đổi còn có thể tiếp tục hoạt động."

"Ý anh là... đám cưới?" Vân Thủy Dạng không ngu ngốc, lập tức trong đầu cô liền nghĩ ra tình tiết đám cưới trong tiểu thuyết ngôn tình.

Ôi, trước kia sao cô không nghĩ tới biện pháp này?

Nếu thật sự muốn đám cưới, nhà họ Cận chính là chỗ dựa vững chắc tốt nhất!

Nếu như hai nhà Cận Vân đám cưới, còn ai dám bắt nạt nhà họ Vân nữa?

Trong phút chốc, đôi mắt Vân Thủy Dạng sáng lên.

"Cô Vân, thật sự cô không đáng yêu! Dưới tình hình khó khăn trước mắt, cô chỉ có thể tìm tập đoàn lớn hỗ trợ, bằng không, ai cũng bất lực. Chúc cô may mắn!"

Mặc dù trên mặt Cận Kỳ Hạo mang theo nụ cười, nhưng vẻ mặt anh lại thâm trầm, có chút khó lường kín đáo để cho người khác không thấy được suy nghĩ.

Vân Thủy Dạng ngây ngơ nhìn ra cửa kính xe, ấn đường nhíu chặt... cô nên làm cái gì đây?

~~~~~

"Mạch Nhiên, thật xin lỗi! Bởi vì trời có bão, tất cả chuyến bay đều phải hủy bỏ, anh không thể đi Milan cùng em mừng sinh nhật."

Trong lòng rất thất vọng, nhưng mà, giọng điệu của Tiêu Mạch Nhiên vẫn thể hiện là không sao cả.

"Không sao, an toàn là quan trọng nhất. Ngôn, anh sẽ chờ em chứ?"

"Trong lòng anh luôn có một vị trí dành cho em, không có ai có thể thay thế. Mặc dù anh không thể ăn sinh nhật cùng em, nhưng anh vẫn có quà tặng và lời chúc."

"Ngôn, anh thật tốt, cảm ơn! Người em có thể dựa vào cũng chỉ có anh, tốt nghiệp xong, em sẽ nhanh chóng trở về với anh."

"Lý tưởng của em quan trọng nhất, anh chờ em."

"Có thể... Toàn thân em tràn đầy năng lượng, không còn sớm, em phải đi học. Đúng rồi, ngày sinh nhật đó, em phải nghe anh hát bài hát sinh nhật."

"Được rồi!" Khóe môi Cận Kỳ Ngôn hơi cong một chút, gương mặt lạnh lùng cũng dịu dàng không ít, khuôn mặt đẹp trai kia càng thêm mê người.

...

Hôn nhân là một biện pháp khả thi, quả thực Vân Thủy Dạng đã động lòng.

Ba làm phẫu thuật xong, tình trạng hơi ổn định, cô lập tức đi tìm bà nội Cận.

"Cô Vân, lão phu nhân mời cô đến phòng Yoga."

Vân Thủy Dạng đi theo người giúp việc đến phòng Yoga, Hoàng Du cũng không nói gì, bà để cho Vân Thủy Dạng đi theo mình tập Yoga.

"Ồi... thân thể cô Vân thật mềm dẻo, động tác độ khó cao cũng làm được không tệ, xương chậu của cô rất khỏe mạnh, buồng trứng cũng không thành vấn đề... Ôi, hẳn là một người phụ nữ dễ sinh nở!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cầm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Cân nhắc

Edit: Poon Phạm

Bà nội của Cận Kỳ Ngôn thật thú vị!

Vân Thủy Dạng không thể nói ra được tiếng nào, cổ họng giống như bị mắc xương cá vậy.

~~~~~Vợ Mới Cầm Cương, Tổng Tài, Hết Lòng Yêu~~~~~

Cô tới là do có mục đích, cho nên, cho dù có cảm thấy đau, cô cũng phải cố gắng cùng bà nội Cận tập Yoga.

Lúc ngồi xuống, Hoàng Du mới hỏi tại sao cô lại tới nhà họ Cận.

"Bà nội, có một việc con phải nói thẳng thật với bà, con thích Cận Kỳ Ngôn! Con đến tìm bà, việc ấy... Thật ra thì, là con muốn gần gũi với anh ấy. Con không dám bày tỏ với anh ấy, hơn nữa, Chính Đông xảy ra chuyện lớn như vậy, con cũng không có tư cách bày tỏ với anh ấy."

"Bày tỏ? Cô rất thẳng thắn! Cô Vân, cô đến tìm tôi, cô nghĩ tôi có thể giúp sao?"

"Không biết! Nếu như con không đến, ngay cả một chút hy vọng con cũng không có. Bà nội... con... thật ra con muốn nhờ Hoa Vũ giúp đỡ. Nếu như Hoa Vũ chịu hỗ trợ, muốn con làm gì cũng được."

Ánh mắt bà nội quá sắc bén, Vân Thủy Dạng bị bà nhìn đến da đầu có chút tê dại, không biết có thể kiên trì bao lâu, cô hoàn toàn thú nhận.

"Tai tiếng của Chính Đông, tôi có nghe qua. Muốn giúp Chính Đông, quả thật cũng phải tốn không ít tiền. Vân Thủy Dạng, dựa vào cái gì cô muốn cùng tôi giao dịch? Cô muốn làm thiếu phụ nhân nhà họ Cận sao?"

Trong vô thức, cô cắn chặt môi, Vân Thủy Dạng cũng không dám nhìn thẳng vào đôi mắt sắc bén của Cận lão phu nhân.

Một lúc sau, Vân Thủy Dạng mới nhỏ giọng nói: "Con không dám trèo cao vào nhà họ Cận, nhưng mà, con thật sự không còn cách nào, con không nghĩ ra người có thể giúp Chính Đông. Con không thích Cận Kỳ Ngôn, con cũng không muốn làm phụ nhân nhà họ Cận. Nếu có thể cứu Chính Đông, tất cả mọi chuyện con tình nguyện làm tất cả mọi chuyện."

"Cô Vân, cô rất trung thực! Cô cũng thật đơn giản, tôi chỉ thích cô ở điểm này, tôi phải suy nghĩ một chút."

"Cảm ơn bà!"

Hoàng Du không lên tiếng nữa, bà im lặng suy nghĩ.

...

Nhìn Vân Thủy Dạng rời khỏi biệt thự nhà họ Cận, Hạ Hương Trừng núp ở bụi hoa bên kia đi ra.

Ban đầu cô muốn đi bệnh viện thăm ba Vân Thủy Dạng, thấy Vân Thủy Dạng vội vã ra khỏi bệnh viện, cô liền đi theo.

Trong mắt tràn đầy thù hận mãnh liệt, trong lòng cũng vô cùng bất an, Hạ Hương Trừng gọi điện thoại cho Vân Thủy Dạng.

"Thủy Thủy, cậu đang ở bệnh viện sao? Bây giờ tớ qua đó thăm chú."

"Hương Trừng, tớ về nhà lấy đồ, nửa tiếng sau mới trở về bệnh viện."

"À... Vậy nửa tiếng nữa tớ đến bệnh viện."

"Cảm ơn cậu đã tới bệnh viện thăm ba tớ!"

Hạ Hương Trừng cười nhạt coi thường lời cảm ơn của Vân Thủy Dạng, nói chuyện điện thoại xong, cô ta lập tức gửi hình ảnh mình vừa chụp đi.

Vân Thủy Dạng, Chính Đông xảy ra chuyện lớn, đây đúng là báo ứng của cô!

Vân Thủy Dạng, cô lấy lòng nhà họ Cận, muốn làm Cận phu nhân ư, cô nằm mơ!

~~~~~Vợ Mới Cầm Cương, Tổng Tài, Hết Lòng Yêu~~~~~

Đến buổi chiều, tin tức Vân Thủy Dạng đi vào nhà họ Cận, muốn trèo cao vào nhà họ Cận nhanh chóng truyền khắp Thượng Hải.

Các phương tiện truyền thông rồi rít suy đoán Vân Thủy Dạng có thể làm thiếu phụ nhân nhà họ Cận được hay không, tai tiếng của Chính Đông ngày càng khiến nhiều người chú ý.

"Không nghĩ tới người phụ nữ kia lại có âm mưu như vậy, đầu tiên là ở trong thang máy khóc lớn để cho Cận thiếu ôm, còn lén lút đến biệt thự nhà họ Cận, nhất định là cô ta muốn làm thiếu phụ nhân nhà họ Cận đây mà!"

"Đúng nha, thật không nhìn ra cô ta có âm mưu như vậy."

"..."

Bất kể Cận Kỳ Ngôn đi tới chỗ nào, anh cũng nghe có người dị nghị Vân Thủy Dạng.

Lúc đầu anh không có thiện cảm gì đối với Vân Thủy Dạng, tin tức này vừa truyền ra, anh càng cảm thấy cô thật đáng ghét!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Tôi sẽ không cưới Vân Thủy Dạng

Editor: Poon Phạm

Ngồi cùng Cận Kỳ Ngôn ở quầy rượu, Ôn Lương Dụ lưu manh cười, anh không sợ chết trâu chọc.

"Kỳ Ngôn, không bằng anh đi theo Vân Thủy Dạng đi, để cho cô ta thỏa mộng làm thiếu phu nhân nhà họ Cận! Hơn nữa, cô ta cũng rất xinh đẹp, đứng cùng anh nhất định giống như một cặp trời sinh. Anh kiên trì đợi Mạch Nhiên, ít nhất phải chờ đợi 5 năm! Trong 5 năm này, anh thật sự phải làm một hòa thượng vô vị sao?"

Ngay lập tức, Cận Kỳ Ngôn đen mặt, cả người tản ra hơi thở lạnh lùng.

Tức giận, anh liếc Ôn Lương Dụ một cái.

Muốn anh cưới Vân Thủy Dạng, tuyệt đối không thể!

Tự cho là mình thông minh, anh còn có thể chịu đựng, nhưng mà, loại thông minh tính toán anh thì tuyệt không được.

"Cậu muốn rút cái gân nào? Có bản lĩnh, cậu để cho một người họ Cận khác cưới cô ta đi!"

Cận Kỳ Ngôn cầm ly rượu Whisky vừa cay vừa nồng lên uống một ngụm, rồi sau đó, anh đốt một điếu thuốc lá hút.

Đôi mắt thâm trầm híp lại, làm cho không người nào có thể nhìn thấu tâm tư của anh.

"Anh không đi Milan là đúng, sáng sớm hôm nay, Jimmy đã tuyên bố từ chức, bây giờ bàn giao công việc. Ngày kia, anh và tên khốn kia phải so tài cao thấp trước toàn thể hội đồng quản trị. Nếu như anh đi Milan, anh chạy đi chạy về làm sao kịp? Không cần hỏi, Jimmy và tên khốn Cận Kỳ Hạo kia cùng một phe."

"Dám chơi sau lưng tôi, tặng Cận Kỳ Hạo một món quà. Sáng ngày kia, đừng để cho anh ta xuất hiện ở hội đồng quản trị, để cho anh ta nếm thử một chút hậu quả khi dám động đến tôi!"

"Mang người của chúng ta theo, đúng! Nếu anh bay chuyến bay quốc tế, mấy ngày nữa mới trở về, đưa một vài người giúp em theo dõi nhất cử nhất động. Hôm khác, anh ra mặt tìm anh ta nói chuyện. Lỡ như bà nội muốn anh cưới Vân Thủy Dạng..."

"Không có lẽ như, tôi sẽ không cưới Vân Thủy Dạng, cô ta và tôi không quan hệ, trước kia đã thế, sau này cũng vậy!"

Giọng Cận Kỳ Ngôn rất nghiêm túc, gương mặt lạnh lùng của anh cũng rất nghiêm túc!

"Nhưng trên đời không có gì là hoàn toàn tuyệt đối!"

"Cậu còn nhắc tới Vân Thủy Dạng, ngay lập tức rút cho tôi!"

Rõ ràng Ôn Lương Dụ đã thấy hai tròng mắt Cận Kỳ Ngôn lóe lên ngọn lửa, nhún vai một cái, anh biết điều ngậm miệng lại.

Cận Kỳ Ngôn thích Tiêu Mạch Nhiên, anh biết điều đó!

Tên khốn Cận Kỳ Hạo kia cũng thích Tiêu Mạch Nhiên, anh ta cũng theo đuổi cô, anh cũng biết.

Dẫu sao, bọn họ đều cùng nhau lớn lên, bọn họ tương đối hiểu nhau.

Anh không hy vọng Kỳ Ngôn đặt tất cả tâm tư lên người Mạch Nhiên, anh thật không muốn chỉ vì một người con gái mà để cho Kỳ Ngôn sa vào nguy hiểm!

~~

Ba đã ngủ, Vân Thủy Dạng cũng chuẩn bị đi ngủ, đột nhiên, điện thoại di động của cô reo lên.

Nhìn thấy là Âu Lập Dương gọi điện thoại tới, Vân Thủy Dạng không muốn nhận.

Điện thoại di động reo lên mấy lần, chợt yên tĩnh lại, Vân Thủy Dạng không để ý.

Không bao lâu sau, cô nhận được một tin nhắn.

Vốn dĩ cô không muốn để ý tới Âu Lập Dương, anh ta gửi tin tức cho cô, nói anh ta biết là ai hãm hại Chính Đông.

Rất muốn biết chân tướng, do dự một chút, Vân Thủy Dạng đi ra hành lang gọi điện cho Âu Lập Dương.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Cảm Cương: Tổng Tài, Dốc Lòng Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.